

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΜΕ΄

Τετάρτη 1 Ιουνίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 11291
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Αγίου Ιωάννη Ρέντη, το 1ο Δημοτικό Σχολείο Γέρακα Αττικής, το 69ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας και το 4ο Δημοτικό Σχολείο Χανίων, σελ. 11295, 11301, 11303, 11315
3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 11295, 11302
4. Αναφορά στις συγκεντρώσεις των “Αγανακτισμένων” πολιτών και στον αποκλεισμό της Βουλής, σελ. 11295, 11296, 11297, 11298, 11304, 11311, 11312, 11313, 11314, 11315, 11316
5. Αναφορά στις δηλώσεις του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Γεώργιου Καρατζαφέρη, σελ. 11305, 11307
6. Αναφορά στις δηλώσεις του Υπουργού Εξωτερικών, κ. Δ. Δρούτσα, σελ. 11311, 11312, 11313, 11315

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 2 Ιουνίου 2011, σελ. 11291

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας: “Απλοποίηση της αδειοδότησης τεχνικών επαγγελματικών και μεταποιητικών δραστηριοτήτων και επιχειρηματικών πάρκων και άλλες διατάξεις”, σελ. 11291

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 11302
ΛΕΓΚΑΣ Ν. , σελ. 11295, 11302
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ. 11302

B. Επί της αναφοράς στις συγκεντρώσεις των “Αγανακτισμένων” πολιτών και στον αποκλεισμό της Βουλής:

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 11296
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 11297, 11313
ΞΥΝΙΔΗΣ Σ. , σελ. 11312
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η. , σελ. 11315
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ. 11298, 11314
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ. 11295
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 11311
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 11316
ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 11304

Γ. Επί της αναφοράς στις δηλώσεις του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Γεώργιου Καρατζαφέρη:

ΑΙΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. , σελ. 11307
ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 11305

Δ. Επί της αναφοράς στις δηλώσεις του Υπουργού Εξωτερικών, κ. Δ. Δρούτσα:

ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 11313
ΞΥΝΙΔΗΣ Σ. , σελ. 11312
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ. 11315
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 11311

Ε. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας:

ΑΙΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. , σελ. 11307
ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε. , σελ. 11306
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ι. , σελ. 11310
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 11296
ΛΕΓΚΑΣ Ν. , σελ. 11302
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 11297, 11299, 11300, 11313
ΝΑΝΟΣ Α. , σελ. 11303
ΞΥΝΙΔΗΣ Σ. , σελ. 11312
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η. , σελ. 11315
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ. 11298, 11299, 11300
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ. 11295
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 11311
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 11316
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. , σελ. 11300
ΧΑΝΤΑΒΑΣ Α. , σελ. 11293, 11294
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ Γ. , σελ. 11308
ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 11304
ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ Μ. , σελ. 11291, 11301, 11314

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΜΕ'

Τετάρτη 1 Ιουνίου 2011

Αθήνα, σήμερα την 1η Ιουνίου 2011, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.03' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΥΡΩΝΑ ΠΟΛΥΔΩΡΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 31/5/2011 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΜΔ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 31 Μαΐου 2011 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Δημόσιες Συμβάσεις Έργων, Υπηρεσιών και Προμηθειών στους τομείς της Άμυνας και της Ασφάλειας-Εναρμόνιση με την Οδηγία 2009/81/ΕΚ- Ρύθμιση θεμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 2 Ιουνίου 2011.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 918/30-5-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Νικολάου Ζωΐδη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τον καταλογισμό δαπανών σε ΟΤΑ.

2. Η με αριθμό 919/30-5-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιλτιάδη Βαρβιτσιώτη προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τη λειτουργία Κέντρου Κράτησης και Πρώτης Υποδοχής μεταναστών στο παλιό αεροδρόμιο Ελληνικού.

3. Η με αριθμό 925/30-5-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την Ελληνική Βιομηχανία Όπλων στη Θεσσαλονίκη.

4. Η με αριθμό 922/30-5-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Σπυρίδωνος – Αδωνίδος Γεωργιάδη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την εγκατάλειψη του Ολυμπιακού Ακινήτου στο Ολυμπιακό Χωριό και την εμπλοκή του στην υπόθεση της Ι. Μ. Βατοπεδίου.

5. Η με αριθμό 926/30-5-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημητρίου Παπαδημούλη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τις δανειακές ανάγκες της χώρας μας.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 916/30-5-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Τόγια προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά

με την «υποβάθμιση» του Νοσοκομείου Λιβαδειάς.

2. Η με αριθμό 920/30-5-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκου Μητσοτάκη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τις προθέσεις του Υπουργείου για τα μικρά υδροηλεκτρικά έργα.

3. Η με αριθμό 924/30-5-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Μωραΐτη προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την προστασία του Αμβρακικού κόλπου.

4. Η με αριθμό 923/30-5-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Παύλου Μαρκάκη προς τους Υπουργούς Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων του ΙΚΑ Βόλου.

5. Η με αριθμό 927/30-5-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την «αξιοποίηση» της περιοχής της πρώην Αμερικανικής Βάσης Γουρνών Ηρακλείου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στη ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας: «Απλοποίηση της αδειοδότησης τεχνικών επαγγελματικών και μεταποιητικών δραστηριοτήτων και επιχειρηματικών πάρκων και άλλες διατάξεις».

Στη χθεσινή συνεδρίαση συζητήθηκε και ψηφίσθηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα 1 έως 40 του νομοσχεδίου ως μια ενότητα. Στην αυριανή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα 41 έως τέλος και οι τροπολογίες ως μια ενότητα.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας κ. Μιχάλης Χρυσόχοϊδης.

Για πλήρη αγόρευση, κύριε Υπουργέ, ή για παρέμβαση;

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Κανονικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ωραία.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζουμε ότι δεν είναι εύκολη η αποστολή μας στο σημερινό υφεσιακό τοπίο. Όμως, δεν

πρόκειται να κάτσουμε με σταυρωμένα τα χέρια, γιατί μέσα στην κρίση διαφαίνονται προοπτικές αντοχών, άρα και ελπίδες για τις επιχειρήσεις και την πραγματική οικονομία της χώρας.

Στην κατεύθυνση, λοιπόν, αυτή υλοποιούμε το τελευταίο διάστημα ένα ολοκληρωμένο σχέδιο μεταρρυθμίσεων. Μεταρρυθμίσεις για ένα επιχειρηματικό περιβάλλον φιλικό προς τις επιχειρήσεις, ένα περιβάλλον που σταδιακά θα γίνει και ελκυστικό στις νέες επενδύσεις. Μεταρρυθμίσεις, όπως η ίδρυση της επιχείρησης σε μια ημέρα και σε ένα σημείο που λειτουργεί εδώ και δύο μήνες. Μέσω της υπηρεσίας έχουν ιδρυθεί πάνω από επτακόσιες επιχειρήσεις, ενώ οι συνολικές εγγραφές επιχειρήσεων στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο έχουν ξεπεράσει τις τρεις χιλιάδες. Κάθε αρχή και δύσκολη, αλλά η υπηρεσία ανταποκρίνεται.

Πρόκειται για μεταρρυθμίσεις, όπως η αλλαγή του Πτωχευτικού Δικαίου, που σε λίγες ημέρες θα βρεθούμε εδώ στη Βουλή, για να το συζητήσουμε. Είναι μια πραγματική δεύτερη ευκαιρία στις επιχειρήσεις για να επιβιώσουν, διασώζοντας πολύτιμες θέσεις εργασίας. Μεταρρυθμίσεις, όπως το σχέδιο για την επιχειρηματική φιλική Ελλάδα που θα αποκτήσει σύντομα νομική μορφή, ώστε να ξεπεράσουμε τα εμπόδια και τις στρεβλώσεις ενάντια στην επιχειρηματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα εντάσσεται στον πυρήνα των διαρθρωτικών αλλαγών που υλοποιούμε. Στην ουσία το νομοσχέδιο αποτελεί ένα μίνι fast track για την πραγματική οικονομία και για τις αδειοδοτήσεις της χώρας, που οι διαδικασίες τους αποτελούν και το μεγάλο εμπόδιο στη δημιουργία μιας επιχειρηματικά φιλικής Ελλάδας.

Ξεκινάμε από τα τεχνικά επαγγέλματα: Ο βασικός νόμος που ρύθμιζε τα τεχνικά επαγγέλματα είχε εκδοθεί το 1934. Για δεκαέξι επαγγέλματα απαιτούνται συνολικά διακόσιες δεκατέσσερις άδειες. Από την παρούσα νομοθεσία προκύπτει μια σειρά από πολλά και σημαντικά προβλήματα στην πρόσβαση στο επάγγελμα, αφού απαιτείται μεγάλος αριθμός αδειών, ενώ οι απαιτήσεις προϋπηρεσίας σε ορισμένες περιπτώσεις είναι απολύτως υπερβολικές.

Παράλληλα, προβλήματα υπάρχουν και στην εφαρμογή της ίδιας της νομοθεσίας. Για παράδειγμα, για μια άδεια έχουν εφαρμογή ταυτόχρονα πολλές διατάξεις, που τις περισσότερες φορές αναφέρονται σε τίτλους σπουδών που σήμερα δεν ισχύουν πια. Προβλήματα εντοπίζονται και στη διενέργεια των εξετάσεων από τις περιφερειακές υπηρεσίες, παράγοντες δηλαδή που δημιουργούν καθυστερήσεις και συνθήκες αδιαφάνειας. Δεν προβλέπεται κανένας έλεγχος για την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών, ούτε η επιβολή κυρώσεων για όσους ασκούν το επάγγελμα χωρίς άδεια ή προσφέρουν υπηρεσίες κακής ποιότητας.

Φέρνουμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προς ψήφιση ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο για κάθε επάγγελμα στην Ελλάδα του σήμερα και όχι για την Ελλάδα του χθες. Περιορίζουμε τον αριθμό των χορηγούμενων αδειών, ώστε το είδος και ο αριθμός τους να ανταποκρίνονται στις ανάγκες της οικονομικής πραγματικότητας. Να σας αναφέρω ενδεικτικά ότι από τις εξήντα οκτώ άδειες που εκδίδονται σήμερα για τους χειριστές μηχανημάτων έργου εκτιμάται ότι ο αριθμός αυτός θα περιοριστεί στις δεκαέξι άδειες. Οι πενήντα τέσσερις άδειες για τους πρακτικούς μηχανικούς περιορίζονται σε δώδεκα. Οι δεκαπέντε άδειες για τους υδραυλικούς μειώνονται πλέον σε τρεις. Εκτιμάται ότι τελικώς ο αριθμός των αδειών από τις διακόσιες δέκα τέσσερις θα γίνει συνολικά σαράντα οκτώ.

Καθιερώνουμε σύγχρονες προϋποθέσεις και απαιτήσεις, σε ό,τι αφορά τα επαγγελματικά προσόντα και τον τρόπο πιστοποίησής τους. Υποκαθιστούμε την υπηρεσία με την παρακολούθηση εξειδικευμένων προγραμμάτων επαγγελματικής κατάρτισης από εξειδικευμένους φορείς σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας. Κάνουμε τις διαδικασίες αδειοδότησης απλές και διαφανείς. Καθιερώνουμε χρονικές προθεσμίες για την έκδοση αδειών, οι οποίες κυμαίνονται από έναν έως και δυο μήνες, ανάλογα με την ανάγκη ή μη υποβολής τού ενδιαφερομένου σε εξετάσεις. Δίνουμε τη δυνατότητα υποστήριξης των εξετάσεων, είτε από τις αρμόδιες αρχές της περιφέρειας είτε

από φορείς του δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα. Ορίζεται συγκεκριμένη εξεταστέα ύλη, που θα είναι ίδια για όσους διενεργούν εξετάσεις.

Καθορίζουμε την αντιπροσωπευτική συγκρότηση των εξεταστικών επιτροπών και την εκπαίδευση των μελών τους και καθιερώνουμε ρυθμίσεις για την προστασία του καταναλωτή με ελέγχους ποιότητας υπηρεσιών που προσφέρουν οι επαγγελματίες και επιβάλλουμε κυρώσεις στη μη εφαρμογή των κανόνων αυτών.

Σχετικά με τη μεταποίηση. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σχέδιο νόμου περιλαμβάνεται και η αδειοδότηση σχετικά με την εγκατάσταση και τη λειτουργία των μεταποιητικών δραστηριοτήτων, μια μεγάλη τομή που συμπληρώνει την υπηρεσία μιας στάσης για την ίδρυση των επιχειρήσεων. Σήμερα, μια χαμηλής όχλησης δραστηριότητα χρειάζεται τρεις έως έξι μήνες, για να συγκεντρώσει τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και να αδειοδοτηθεί. Και στο χρόνο αυτό, δεν συνυπολογίζω το χρόνο προετοιμασίας του φακέλου. Στις μεγαλύτερης όχλησης δραστηριότητες ο χρόνος φθάνει και ξεπερνά σε πολλές περιπτώσεις τους είκοσι τέσσερις μήνες. Οι επιχειρήσεις επιβαρύνονται με πολύ μεγάλο κόστος. Το ποσό αδειοδότησης για μια δραστηριότητα χαμηλής όχλησης, αμοιβές μηχανικών, μελέτες, παράβολα κ.λπ., ανέρχεται σε 5.000, χωρίς να συνυπολογίσουμε την άδεια οικοδομής, ενώ μια μέσης όχλησης δραστηριότητα απαιτείται και καταβάλλει το 7% έως 10% του προϋπολογισμού της επένδυσής της.

Υπάρχει αβεβαιότητα για την επένδυση, λόγω πολλών συναρμοδιοτήτων, πολυνομίας, πληθώρας δικαιολογητικών, πολλαπλής αδειοδότησης, έλλειψης χρήσεων γης, έλλειψης τυποποιημένων δικαιολογητικών. Δημιουργείται σημαντική αβεβαιότητα. Αποτέλεσμα; Οι επιχειρηματίες και οι υποψήφιοι επενδυτές απογοητεύονται και τελικά αφήνουν στη μέση την επένδυση και δεν προχωρούν. Οι υπηρεσίες εξυπηρέτησης του επιχειρηματία απέτυχαν στο ρόλο τους, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες που έκαναν οι διευθύνσεις ανάπτυξης που δεν μπόρεσαν να παίξουν το ρόλο του one stop shop, με αποτέλεσμα να υπάρχουν πολλά σημεία διεπαφής δημοσίου και επιχειρηματία. Οι περιβαλλοντικές, χωροταξικές και πολεοδομικές εγκρίσεις και αδειοδοτήσεις αποτελούν το σημαντικότερο πρόβλημα του κόστους.

Τι αλλάζουμε, λοιπόν, με το νομοσχέδιο; Η φιλοσοφία της αδειοδότησης γίνεται πιο φιλική προς τον επιχειρηματία. Για τις δραστηριότητες χαμηλής όχλησης, οι οποίες αποτελούν το 75% με 80% περίπου των αδειοδοτήσεων, αλλάζουμε πλήρως το τοπίο, από τη λογική του «πρώτα ελέγχω και μετά αδειοδοτώ», σε ένα μοντέλο «πρώτα αδειοδοτώ και μετά ελέγχω». Ο συνολικός χρόνος αδειοδότησης μειώνεται σημαντικά. Η έκδοση αδείας αντικαθίσταται από την κατάθεση υπεύθυνης δήλωσης του ενδιαφερομένου, μειώνοντας έτσι το διοικητικό βάρος κατά μία υπογραφή. Για τις δραστηριότητες μέσης όχλησης προβλέπεται η κατάθεση επιπλέον σχετικής εγγυητικής επιστολής. Για τις δραστηριότητες υψηλής όχλησης παραμένει φυσικά η υφιστάμενη διαδικασία, λόγω του μεγέθους των κινδύνων που ενέχουν αυτές οι δραστηριότητες.

Μειώνουμε δραστικά τις χρονικές προθεσμίες εντός των οποίων το δημόσιο οφείλει να απαντήσει προς τους επιχειρηματίες που κάνουν αίτηση χορήγησης άδειας μέσα σε τριάντα μέρες, ενώ προβλέπουμε πρόστιμο σε όσους παραπλανήσουν την πολιτεία με ψευδή στοιχεία. Είναι νομίζω κάτι το οποίο ζήτησαν και οι Βουλευτές, οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης.

Διευρύνουμε τις δομές αδειοδότησης για ταχύτητα και καλύτερο έλεγχο. Δίνουμε τη δυνατότητα στα επιμελητήρια που το επιθυμούν, καθώς και στο Τεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδος, πέρα από τις διευθύνσεις ανάπτυξης της περιφέρειας, να λειτουργήσουν ως one stop υπηρεσίες αδειοδότησης. Όμως, με μία προϋπόθεση που έχει στόχο να ενισχύσει τη διαφάνεια της διαδικασίας, λαμβάνοντας υπ' όψιν και τους φόβους που εξέφρασαν πολλοί συνάδελφοι από όλες τις πλευρές της Βουλής. Βάζουμε ασυμβίβαστο για τη συμμετοχή στις συνεδριάσεις του οργάνου που θα χορηγεί τις άδειες ανθρώπων, αλλά και συγγενών που σχετίζονται και έχουν υλικό ή ηθικό συμφέρον.

Παράλληλα, θέτουμε στην υπηρεσία του επιχειρηματία και επιλεγμένα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών. Στα ΚΕΠ θα μπορεί ο

επιχειρηματίας να υποβάλλει την σχετική αίτηση και το φάκελο και όλα τα δικαιολογητικά. Αφού αυτά διενεργήσουν τον αρχικό έλεγχο ποιότητας φακέλου, τον προωθούν στην αρμόδια υπηρεσία.

Συστήνουμε μητρώο πιστοποιημένων επιθεωρητών για τη διενέργεια περιοδικών επιθεωρήσεων καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής της νέας επιχείρησης. Με τον τρόπο αυτόν υπάρχει ο συνεχής έλεγχος της τήρησης των προδιαγραφών λειτουργίας των επιχειρήσεων από πιστοποιημένους φορείς.

Σε συνεργασία με το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής απλοποιούμε και επιταχύνουμε τη διαδικασία περιβαλλοντικών εγκρίσεων. Σήμερα η διαδικασία αυτή φτάνει σχεδόν τα τρία χρόνια. Γι' αυτό προβλέπουμε ρητά στο νόμο ότι εφόσον παρέλθει άπρακτη η προθεσμία των εξήντα ημερών εντός των οποίων το δημόσιο οφείλει να αποφανθεί επί της μελέτης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, τεκμαίρεται ως εκδοθείσα απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων σύμφωνα με τη σχετική αίτηση. Να υπενθυμίσω ότι αντίστοιχη πρόβλεψη υπάρχει και στο νόμο του fast track.

Παράλληλα, για τις χαμηλής όχλησης δραστηριότητες προχωράμε με το ΥΠΕΚΑ σε τυποποιημένους περιβαλλοντικούς όρους-δεσμεύσεις, ώστε να μειωθεί ο χρόνος της αδειοδότησης αφού τους εντάσσουμε στην άδεια λειτουργίας. Διασφαλίζουμε τη διαφάνεια με τη δημοσιοποίηση στο διαδίκτυο μέσω του συστήματος «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» όλων των πράξεων που αφορούν κάθε αδειοδότηση, αλλά και των αποτελεσμάτων των ελέγχων στις επιχειρήσεις.

Σε ό,τι αφορά τα επιχειρηματικά πάρκα, η ανάπτυξη προϋποθέτει σύγχρονα, ευέλικτα, επιχειρηματικά και πράσινα επιχειρηματικά πάρκα. Γι' αυτό το λόγο προωθούμε δέκα συν μία σημαντικές και αναγκαίες ρυθμίσεις. Καθιερώνεται σαν έννοια το επιχειρηματικό πάρκο αντί της βιομηχανικής περιοχής ή του βιομηχανικού, βιοτεχνικού πάρκου, αντανάκλωντας τη μετακίνηση της ελληνικής οικονομίας από τα στενά όρια της μεταποίησης σε ευρύτερες επιχειρηματικές δομές. Εισάγονται και αποσαφηνίζονται οι όροι «ανάπτυξη», «διοίκηση» και «διαχείριση» των επιχειρηματικών πάρκων, ενώ προσδιορίζονται ευκρινώς τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις όλων των εμπλεκόμενων σε ένα πάρκο, καθώς και το ιδιοκτησιακό καθεστώς των εκτάσεων που προορίζονται για τις ανάγκες αυτού. Διευρύνουμε το φάσμα των κατηγοριών των επιχειρήσεων που επιτρέπεται να εγκατασταθούν στα επιχειρηματικά πάρκα. Δίνουμε τη δυνατότητα σε νέους, δυναμικούς, αντιστοιχούντες φορείς όπως είναι τα logistics, τα ερευνητικά κέντρα, τα εργαστήρια που σχετίζονται με την εφαρμοσμένη βιομηχανική και ενεργειακή έρευνα, παραρτήματα πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, κέντρα τεχνολογικής υποστήριξης των επιχειρηματιών και των επιχειρήσεων, το εμπόριο, καθώς επίσης και δραστηριότητες παραγωγής ενέργειας από ΑΠΕ ή και το φυσικό αέριο να εγκατασταθούν στα πάρκα. Εξασφαλίζουμε ταχεία αξιολόγηση όλων των σχεδίων που έχουν υποβληθεί από αξιόπιστους, φερέγγυους φορείς, καθώς και την τήρηση της αρχής της διαφάνειας μέσω της συνεργασίας αυτών με τους ιδιοκτήτες των εκτάσεων και των επιχειρήσεων. Απλοποιούμε τη διαδικασία της αδειοδότησης επιχειρήσεων εντός των επιχειρηματικών πάρκων. Παρέχουμε πολεοδομικά, οικονομικά και διοικητικά κίνητρα για την εγκατάσταση των επιχειρήσεων σε αυτά. Ενισχύουμε τη διοίκηση και διαχείριση των επιχειρηματικών πάρκων που προικίζεται με σημαντικές αρμοδιότητες, έσοδα αλλά και ευθύνες. Παρέχεται η δυνατότητα για αυτοδιαχείριση του πάρκου από τους επιχειρηματίες. Συμπεριλαμβάνονται στην μελέτη βιωσιμότητας του επιχειρηματικού πάρκου το κόστος των έργων εξωτερικής υποδομής, τα οποία προσδιορίζονται κατά την έγκριση αυτού και προβλέπεται ο τρόπος υλοποίησης από τους αρμόδιους φορείς.

Για περιοχές που υπάρχουν άτυπες βιομηχανικές συγκεντρώσεις εισάγουμε ειδική διαδικασία περιβαλλοντικής εξυγίανσης με δίκαιο επιμερισμό του κόστους, ώστε να δημιουργηθούν κοινές υποδομές χωρίς να πλήττεται η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και να τηρείται η γενική αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει».

Δίνουμε τη δυνατότητα πρόβλεψης ειδικότερων μορφών επιχειρηματικών πάρκων, εξασφαλίζοντας σχετική ευελιξία στο

νόμο, για να καλύψει πιθανές μελλοντικές ανάγκες. Στο πλαίσιο του νέου επενδυτικού νόμου εντάσσονται επενδύσεις που υλοποιούνται εντός επιχειρηματικού πάρκου και λαμβάνουν επιπλέον πέντε μονάδες στο προβλεπόμενο κατά κατηγορία επιχειρήσεων ποσοστό εντός των ορίων του χάρτη των περιφερειακών ενισχύσεων. Προβλέπουμε τη δυνατότητα κάθε επιχειρηματικού πάρκου να είναι ενεργειακά αυτόνομο, κάτι το οποίο αποτέλεσε και πρόταση των Βουλευτών, των συναδέλφων της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε να συζητάμε για ανάπτυξη, δεν μπορούμε να συζητάμε για μια χώρα φιλική προς τις επιχειρήσεις και την επιχειρηματικότητα, αν δεν αναμετρηθούμε με προβληματικές και ξεπερασμένες διαδικασίες που για χρόνια εμποδίζουν την επιχειρηματικότητα να αναπτυχθεί. Δεν μπορούμε να δημιουργήσουμε μια οικονομία ανταγωνιστική, αν οι δημόσιες υπηρεσίες λειτουργούν σαν σύγχρονοι Λεβιάθαν, καθυστερώντας τις άδειες, τις εγκρίσεις και δεν έχουν τελικώς καμία επαφή με την αγορά. Με τις νέες ρυθμίσεις η πραγματική οικονομία αποκτά εφόδια, ενώ η σχέση κράτους-επιχειρηματία αλλάζει ριζικά προς το καλύτερο και αυτό, νομίζω, είναι ένα βήμα που πρέπει να κάνουμε κάθε φορά στην Αίθουσα αυτή, όταν ψηφίζουμε νομοσχέδια, να αλλάξουμε ριζικά το κράτος το οποίο δημιουργήσε και δημιουργεί πολλά προβλήματα στην ανάπτυξη, στην επιχειρηματικότητα και στην εξυπηρέτηση του πολίτη.

Έχουμε ενδείξεις ότι η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας βελτιώνεται και θα αποτυπωθεί σύντομα στους διεθνείς πίνακες κατάταξης. Οι νέες ρυθμίσεις δεν ήρθαν ουρανοκατέβατες. Είναι αποτέλεσμα αξιοποίησης δουλειάς που έχει γίνει και στο παρελθόν στο Υπουργείο Ανάπτυξης με διαβούλευση με τους φορείς, την αγορά, το γόνιμο διάλογο που κάναμε στις επιτροπές του Κοινοβουλίου. Συνεπώς η ανάπτυξη είναι πεδίο σύγκλισης και συναίνεσης και έτσι πρέπει να είναι σήμερα που η πατρίδα χρειάζεται αποφάσεις και χρειάζεται ευθύνη.

Σας καλώ να υπερψηφίσετε το σχέδιο νόμου και να στείλουμε ένα θετικό μήνυμα, εντός και εκτός συνόρων, ότι η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας, η φιλική προς το επιχειρείν Ελλάδα είναι μια υπόθεση εθνική.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον Υπουργό κ. Μιχάλη Χρυσόχοϊδη.

Στη συνέχεια θα δώσω το λόγο στους εισηγητές. Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Αθανάσιος Χαντάβας.

Ορίστε, κύριε Χαντάβα. Θα έχετε οκτώ λεπτά, αλλά με άνεση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΑΝΤΑΒΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα είναι ένα πολυνομοσχέδιο με εβδομήντα τρία άρθρα και θα προσπαθήσω να αναφερθώ τουλάχιστον στα σημαντικά άρθρα, εκείνα δηλαδή που εισάγουν σοβαρές καινοτομίες. Το πρώτο μέρος του νομοσχεδίου αναφέρεται στην απλοποίηση και στον εκσυγχρονισμό της αδειοδότησης των τεχνικών επαγγελματικών δραστηριοτήτων.

Τα άρθρα 1 και 2 αναφέρονται στο σκοπό και στους ορισμούς. Το άρθρο 3 αναφέρεται στο πεδίο εφαρμογής. Το νομοσχέδιο αφορά φυσικά ή νομικά πρόσωπα που ασκούν επαγγελματικές δραστηριότητες. Στην ουσία αφορά όλα τα τεχνικά επαγγέλματα, είτε στο χώρο της οικοδομής είτε στο χώρο της βιομηχανίας ή της βιοτεχνίας, με ελάχιστες εξαιρέσεις, όπως είναι τα στρατιωτικά επαγγέλματα, παραδείγματος χάριν.

Το άρθρο 4 αναφέρεται στις προϋποθέσεις άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας και προβλέπει ότι για την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας απαιτείται άδεια. Εξαιρούνται από την υποχρέωση λήψης άδειας όσοι σήμερα κατέχουν άδειες. Γι' αυτούς προβλέπεται μία διαδικασία στο άρθρο 5.

Για την έκδοση άδειας απαιτείται τίτλος σπουδών, επαγγελματική εμπειρία και εξετάσεις, εφόσον προβλέπονται. Η επαγγελματική εμπειρία συνολικά, ή εν μέρει μπορεί να υποκατασταθεί από παρακολούθηση ειδικών προγραμμάτων επαγγελματικής κατάρτισης.

Το άρθρο 5 αφορά την έκδοση αδειών και βεβαιώσεων αναγγελίας. Αρμόδιες για έκδοση αδειών είναι οι υπηρεσίες των πε-

ριφερειακών ενοτήτων της χώρας και έχει να κάνει με τον τόπο που ασκείται η επαγγελματική δραστηριότητα ή με τον τόπο μόνιμης διαμονής του ενδιαφερομένου, εφόσον δεν έχει επίσημα συγκεκριμένο χώρο επαγγελματικής δραστηριότητας. Οι υπηρεσίες οφείλουν να εκδίδουν την άδεια σ' ένα μήνα το αργότερο ή σε δύο μήνες εφόσον απαιτούνται εξετάσεις.

Οι εξετάσεις διενεργούνται από τριμελείς επιτροπές με απόφαση του αντιπεριφερειάρχη. Όσοι διαθέτουν σήμερα άδειες οφείλουν να το αναγγείλουν εγγράφως στην αρμόδια αρχή, στις περιφέρειες δηλαδή, υποβάλλοντας τα ανάλογα δικαιολογητικά και σ' ένα μήνα θα παραλάβουν βεβαίωση αναγγελίας, στην οποία θα προσδιορίζονται οι επαγγελματικές δραστηριότητες για τις οποίες εξουσιοδοτούνται στο μέλλον.

Το άρθρο 6 καθορίζει τις προϋποθέσεις αδειοδότησης των νομικών προσώπων.

Το άρθρο 7 αναφέρεται στις εξετάσεις από αδειοδοτημένους φορείς. Οι προβλεπόμενες εξετάσεις χορήγησης αδειάς μπορούν να διενεργούνται από ικανούς φορείς του δημοσίου ή ιδιωτικού τομέα ύστερα από αδειοδότησή τους από τον Εθνικό Οργανισμό Πιστοποίησης Προσόντων.

Οι εν λόγω φορείς θα εκδίδουν βεβαίωση επιτυχούς εξέτασης, η οποία θα υποβάλλεται από τον ενδιαφερόμενο στις οικείες υπηρεσίες της περιφέρειας. Θα τηρείται μητρώο στον Εθνικό Οργανισμό Πιστοποίησης Προσόντων, που θα είναι όλοι οι επαγγελματίες, τόσο για την ενημέρωση των ενδιαφερομένων όσο και για την παρακολούθηση της τήρησης των υποχρεώσεων των αδειοδοτημένων φορέων.

Το άρθρο 8 περιγράφει πώς θα επιλέγονται οι αδειοδοτημένοι φορείς, με αμεροληψία, τι προσόντα και ικανότητες πρέπει να έχουν τα στελέχη τους, καθώς επίσης και πώς θα γίνεται ο έλεγχός τους. Επίσης, προβλέπονται και κυρώσεις με πρόστιμα από 5.000 έως 50.000 ευρώ και προσωρινή ή οριστική ανάκληση της αδειάς, εφόσον δεν ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους.

Το άρθρο 9 αναφέρεται στο Ενιαίο Μητρώο Προσώπων που ασκούν τεχνικά επαγγέλματα, που θα τηρείται στη Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας και θα καταχωρίζονται όλες οι άδειες. Αυτό θα είναι ένα εργαλείο κεντρικής παρακολούθησης και ελέγχου.

Το άρθρο 10 περιλαμβάνει την Επιτροπή Τεχνικών Επαγγελματιών που συγκροτείται στη Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας και είναι αρμόδια για την παρακολούθηση όλων των θεμάτων που σχετίζονται με τα τεχνικά επαγγέλματα και για την εισήγηση στον Υπουργό, στην περίπτωση που πρέπει να αναλάβει κάποια νομοθετική πρωτοβουλία.

Το άρθρο 11 αναφέρεται στον έλεγχο ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών, που για πρώτη φορά θεσπίζεται για να διασφαλίσουμε τους καταναλωτές. Οι έλεγχοι αυτοί μπορεί να είναι, είτε αυτεπάγγελτοι είτε μετά από καταγγελία είτε μετά από ατύχημα.

Ειδικά για τις ηλεκτρικές εγκαταστάσεις θεσπίζεται Ενιαίο Μητρώο Ηλεκτρικών Εγκαταστάσεων στη Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας και προβλέπεται έλεγχος των ηλεκτρικών εγκαταστάσεων από διμελή όργανα των περιφερειών.

Το άρθρο 12 αναφέρεται στις κυρώσεις. Υπάρχουν κυρώσεις για παροχή υπηρεσιών κακής ποιότητας ή κυρώσεις στις επιχειρήσεις που απασχολούν άτομα χωρίς άδεια.

Τα άρθρα 13, 14 και 15 αναφέρονται σε άλλες διατάξεις, τροποποιούμενες και μεταβατικές διατάξεις.

Το Β' Μέρος του νομοσχεδίου αναφέρεται στην απλοποίηση της αδειοδότησης των μεταποιητικών επιχειρήσεων.

Στο άρθρο 17 είναι οι ορισμοί. Εδώ καθιερώνονται ως αδειοδοτούσες αρχές, εκτός από τη Διεύθυνση Ανάπτυξης της Περιφέρειας, τα Επιμελητήρια και το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας.

Το άρθρο 19 αναφέρεται στην εγκατάσταση και λειτουργία δραστηριοτήτων, στην αρχή του «πρώτα αδειοδοτώ και μετά ελέγχω». Καθορίζει αυτά που προανέφερε κι ο κύριος Υπουργός νωρίτερα, δηλαδή τις διαδικασίες αδειοδότησης των βιομηχανικών χαμηλής όχλησης, μέσης όχλησης και υψηλής όχλησης. Για τις επιχειρήσεις υψηλής όχλησης, όπως ανέφερα και στην ομιλία μου επί της αρχής, καθορίζεται μέγιστο χρονικό διάστημα τριών μηνών.

Το άρθρο 20 αναφέρεται στις προϋποθέσεις και στα κριτήρια για την εγκατάσταση δραστηριοτήτων. Περιλαμβάνει, συγκεκριμένα, ότι δεν απαιτείται άδεια για την εγκατάσταση δραστηριοτήτων σε ΒΙΠΕ και επιχειρηματικά πάρκα και όσον αφορά επιχειρήσεις που διαθέτουν άδεια λειτουργίας και αναβαθμίζουν την ισχύ τους μέχρι 20% και γι' αυτές δεν απαιτείται άδεια.

Έρχομαι στο άρθρο 24, που τιτλοφορείται «Υποδοχή αίτησης-ενημέρωση». Κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να υποβάλει τα δικαιολογητικά μόνο σε μία Υπηρεσία, είτε στη Διεύθυνση Ανάπτυξης είτε στο Επιμελητήριο είτε στο ΤΕΕ είτε ακόμη και σε επιλεγμένα ΚΕΠ, τα οποία θα είναι ηλεκτρονικά διασυνδεδεμένα και θα λειτουργεί ολοκληρωμένο περιφερειακό σύστημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τι χρόνο μου δίνετε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Θα σας δώσω τρία λεπτά ακόμη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΑΝΤΑΒΑΣ: Ευχαριστώ.

Το άρθρο 25 αναφέρεται στη διαδικασία και τις προθεσμίες έκδοσης αδειών. Κυρίως αφορά τις βιομηχανίες υψηλής όχλησης. Σε δέκα μέρες οι υπηρεσίες, στις οποίες υποβάλλεται ο φάκελος, οφείλουν να ελέγξουν το φάκελο και να υποβάλουν αντίγραφα σ' όλες τις συναρμόδιες υπηρεσίες, οι οποίες εντός τριάντα ημερών οφείλουν να απαντήσουν. Ειδάλλως, τεκμαίρεται η σύμφωνη γνώμη τους.

Το ίδιο ισχύει και για την έγκριση περιβαλλοντικών όρων, όπου έχουν εξήντα μέρες προθεσμία. Ειδάλλως, τεκμαίρεται ότι συμφωνούν και εγκρίνονται οι περιβαλλοντικοί όροι. Έτσι θα επιτευχθεί το συνολικό μέγιστο διάστημα των τριών μηνών.

Τα άρθρα 26 και 27 αναφέρονται στη διενέργεια ελέγχων. Προβλέπονται επιθεωρητές, η καθιέρωση Μητρώου Πιστοποιημένων Επιθεωρητών και τα προσόντα των επιθεωρητών.

Τα άρθρα 28 και 29 αναφέρονται στα παράβολα και στις κυρώσεις.

Το άρθρο 30 αφορά τις διοικητικές προσφυγές. Κάποια ελεγχόμενη επιχείρηση έχει το δικαίωμα να κάνει διοικητική προσφυγή, όταν της επιβληθεί πρόστιμο.

Το άρθρο 31 προβλέπει την επιτροπή εξέτασης ενδικοφανών προσφυγών, που θα εξετάζουν αυτές τις προσφυγές.

Το άρθρο 33 αναφέρεται στην ενίσχυση της διαφάνειας. Θα αναρτώνται στο διαδίκτυο όλες οι εγκρίσεις των αδειών, οι αποφάσεις και τα αποτελέσματα των ελέγχων.

Το άρθρο 36 αναφέρεται στην έγκριση περιβαλλοντικών όρων. Η διάρκεια ισχύος της απόφασης έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, όπου χρειάζεται, είναι δέκα έτη. Αν οι επιχειρήσεις διαθέτουν Σύστημα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης EMAS, θα είναι δεκατέσσερα έτη και αν διαθέτουν ISO 14001, θα είναι δώδεκα έτη.

Το άρθρο 37 αναφέρεται στη διαχείριση των αποβλήτων. Προβλέπει ότι η μελέτη επεξεργασίας και διαχείρισης υγρών αποβλήτων, είτε καταργείται είτε ενσωματώνεται στην έγκριση περιβαλλοντικών όρων ανάλογα δηλαδή με την κατηγορία των δραστηριοτήτων.

Το άρθρο 38 εισάγει μια σημαντική καινοτομία, ότι με κοινή υπουργική απόφαση επιτρέπεται η επέκταση αδειάς εγκατάστασης ιδιαίτερα σημαντικών για την εθνική οικονομία παραγωγικών επενδύσεων, κατά παρέκκλιση του νόμου και με σεβασμό βέβαια στο περιβάλλον. Είναι μια διαδικασία τύπου fast track.

Κύριε Υπουργέ, είναι γεγονός, όπως ανέφεραν και άλλοι συλλόγοι τόσο της Συμπολίτευσης όσο και της Αντιπολίτευσης, ότι το νομοσχέδιο περιλαμβάνει έναν μεγάλο αριθμό προεδρικών διαταγμάτων και κοινών υπουργικών αποφάσεων. Αυτό είναι λογικό. Ούτε μπορούσε να καθυστερήσει το νομοσχέδιο ούτε είναι αρμοδιότητα της Βουλής να ασχοληθούμε με αυτές τις λεπτομέρειες. Έχετε όμως χρέος να επισπεύσετε τη διαδικασία έκδοσής τους, ούτως ώστε αυτό το σημαντικό νομοσχέδιο να έχει θετικό αντίκτυπο στην οικονομία και στην κοινωνία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον επισημητή του ΠΑΣΟΚ κ. Χαντάβα.

Θέλω να σας κάνω γνωστό, κύριοι συνάδελφοι, ότι από χθες

υπήρχε συμφωνία μεταξύ της Κυβερνήσεως και των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, ότι μετά την ομιλία του Υπουργού θα λάβουν το λόγο οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Από τους παρόντες ζητούν το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ροντούλης και εν συνεχεία ο κ. Λαφαζάνης και βλέπουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαέξι μαθητές και μαθήτριες και ένας εκπαιδευτικός από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Αγίου Ιωάννη Ρέντη.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου. Υπάρχει ένα θέμα. Έχει ξεκινήσει η διαδικασία συζήτησης των άρθρων και ήδη τοποθετήθηκε ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ. Διακόπτουμε τώρα αυτήν τη διαδικασία, για να δοθεί ο λόγος στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Δεν διακόπτουμε. Εγώ έκανα λάθος. Δεν ήμουν ενήμερος. Ζητώ την επιείκειά σας, κύριε Λέγκας.

Ορίστε, κύριε Ροντούλη, έχετε το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ενώ η Βουλή συζητάει ένα πάρα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο, το βουητό της κοινωνίας ακούγεται όλο και περισσότερο έντονα. Είναι ένα βουητό, μία διαμαρτυρία που πρέπει να ληφθεί πάρα πολύ σοβαρά υπ' όψιν, γιατί δείχνει ότι η κοινωνία των πολιτών πολλές φορές προηγείται των κομματικών σχηματισμών ή των μικροκομματικών αντιλήψεων που κάποιοι συνεχίζουν να υπηρετούν. Εμείς από την πλευρά μας δηλώσαμε στο παρελθόν –και δηλώνουμε και πάλι– ότι με ευμένεια αντιμετωπίζουμε διαμαρτυρίες που γίνονται σε ειρηνικό πλαίσιο, που προβάλλουν το εθνικό μας σύμβολο, την ελληνική σημαία και στις οποίες ακούγεται ο εθνικός μας ύμνος. Και τονίζω και πάλι το γεγονός ότι γίνονται σε ειρηνικό πλαίσιο και χωρίς κομματικά καπέλα.

Έρχομαι στο νομοσχέδιο:

Εάν ρωτούσε κάποιος ποιός είναι ο στρατηγικός στόχος του νομοσχεδίου, η απάντηση θα ήταν προφανής: Ο στρατηγικός στόχος του νομοσχεδίου είναι η προσέλκυση επενδύσεων, η διευκόλυνση των αδειοδοτήσεων και οι όποιες άλλες πρόνοιες του νομοσχεδίου, που έχουν ως βασικό στόχο την προσέλκυση των επενδύσεων. Όταν όμως κάποιος ακούει τον όρο «προσέλκυση επενδύσεων στην Ελλάδα», το θεωρεί ως ένα ανέκδοτο. Και επιτρέψτε μου να αιτιολογήσω την τοποθέτησή μου αυτή, σκιαγραφώντας σε πολύ αδρές γραμμές την εξέλιξη που είχε μία έξυπνη επιχειρηματική πρωτοβουλία που αναλήφθηκε στη χώρα μας και η οποία έχει σχέση με υδροπλάνα, τα οποία θα συνέδεαν τον ηπειρωτικό χώρο της Ελλάδας με το νησιωτικό της χώρο.

Ακούστε, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, τι συνέβη, για να δείτε εάν υπάρχει ελπίδα ανάκαμψης των επενδύσεων στην Ελλάδα, για να μην εξωραϊζουμε τα πράγματα:

Το 2004 εμφανίστηκε ένας ομογενής επιχειρηματίας, ο κ. Μιχάλης Πατέλης. Αυτός, λοιπόν, είχε την ιδέα να δημιουργήσει μία εταιρεία υδροπλάνων, την «RC LINES», προκειμένου να κάνει αυτό το μεταφορικό έργο μεταξύ της χερσαίας Ελλάδας και της νησιωτικής Ελλάδας.

Έριξε 20.000.000 ευρώ, αγόρασε αεροπλάνα, δημιούργησε εβδομήντα θέσεις εργασίας και οι προοπτικές του ήταν ευοίωνες. Η τουριστική αγορά, τουλάχιστον, αγκάλιασε με θερμή το εγχείρημα και βεβαίως με θερμή αγκάλιασε το εγχείρημα και ο νησιωτικός κόσμος, οι κάτοικοι των μικρών νησιών που η εταιρεία είχε συμπεριλάβει αυτά τα νησιά στους προορισμούς της.

Το 2004, όμως, δυστυχώς, στην Ελλάδα δεν υπήρχε νομοθετικό πλαίσιο για μια τέτοια δραστηριότητα.

Το 2005 εκδίδεται ο ν. 3333 που θέτει τις βασικές κατευθυντήριες γραμμές για την ανάπτυξη της δραστηριότητας αυτής με μία πρόβλεψη, ότι σε έξι μήνες από την ισχύ του νόμου θα έβγαине ένα προεδρικό διάταγμα το οποίο θα καθόριζε κρίσιμες

λεπτομέρειες.

Φτάσαμε στο 2009, όμως και το προεδρικό διάταγμα, το πολυπόθητο, ουδέποτε, δυστυχώς, εκδόθηκε για διαφόρους κυρίως γραφειοκρατικούς ή άλλους λόγους. Πάντως, το 2009 –για να μην πολυλογώ– ο κ. Πατέλης πήρε τα αεροπλάνα του και είπε «γεια σας». Έφυγε από την Ελλάδα. Άνθρωποι έχασαν τη δουλειά τους. Υπήρξε ο αντίστοιχος θόρυβος στην αγορά των επενδυτών και μείναμε σήμερα με μία μόνο εταιρεία, την «ARGO AIRWAYS», που βρίσκεται στο Βόλο –στην έδρα του κ. Μαρκάκη– η οποία κάνει κάποια ταξίδια στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη και στα νησιά.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Σταμάτησε και αυτή.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σταμάτησε και αυτή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΝΟΣ: Από αναδουλειές.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Από αναδουλειές.

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι η κατάσταση είναι ιδιαίτερος ζοφερή. Στον πίνακα των επενδύσεων η Ελλάδα είναι σε πάρα πολύ δυσμενή θέση. Είμαστε, με βάση την έκθεση της «World Bank», στην εκατοστή ένατη θέση.

Όμως, προσέξτε, αγαπητοί συνάδελφοι: Δεν πρέπει να πέσουμε στην παγίδα και να θεωρήσουμε ότι αν βγει ένα προεδρικό διάταγμα, αν βγει ένα νομοσχέδιο, ως διά μαγείας, όσο καλά και αν είναι αυτά, θα επιλύσουν το πρόβλημα των επενδύσεων στη χώρα. Αυτό που χρειάζεται οι επενδυτές είναι κλίμα εμπιστοσύνης, το οποίο δεν υπάρχει. Και δεν υπάρχει γιατί δεν υπάρχουν κάποια θεσμικά εχέγγυα που πρέπει να δοθούν στον επενδυτικό κόσμο, προκειμένου να τον προσελκύσουμε στην Ελλάδα.

Ποια είναι αυτά τα θεσμικά επενδυτικά εργαλεία που πρέπει να έχουμε; Πρέπει να αποκτήσουμε, επιτέλους, δασικούς χάρτες σε όλη τη χώρα. Έχουμε; Δεν έχουμε. Πρέπει να αποκτήσουμε κτηματολόγιο. Επιτέλους, να ολοκληρώσουμε τη διαδικασία αυτή. Πρέπει να έχουμε χωροταξικό σχεδιασμό που δεν έχουμε. Πρέπει να έχουμε βάσεις δεδομένων που δεν έχουμε για το φυσικό χώρο και το βιολογικό πλούτο της χώρας.

Πάνω από όλα, πρέπει η Ελλάδα να αποκτήσει το μεγαλύτερο αναπτυξιακό της νόμο, δηλαδή ένα απλό, ανθρώπινο και σταθερό φορολογικό σύστημα. Ό,τι και να κάνει ο Υπουργός Ανάπτυξης, όσα προεδρικά διατάγματα και νομοσχέδια και αν κατέβουν, πρέπει οι κυβερνώντες να αντιληφθούν ότι το φορολογικό καθεστώς που ισχύει αυτήν τη στιγμή στην Ελλάδα αποτρέπει μία μεγίστη τροχοπέδη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μου δώσετε τρία λεπτά, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ναι, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Τα φορολογικά μέτρα που πάρθηκαν και θα παρθούν, αντί να επιλύσουν το πρόβλημα, γίνονται τα ίδια πρόβλημα.

Ο κόσμος εξοργίζεται, η αγορά στενάζει –κυριολεκτικά παγώνει– και επιχειρήσεις, οι οποίες δραστηριοποιούνταν μέχρι σήμερα στην Ελλάδα, είτε κλείνουν είτε μετακινούν την έδρα τους στη βαλκανική ενδοχώρα και στην Κύπρο. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Θα πει βέβαια κάποιος «είμαστε αναγκασμένοι να εφαρμόζουμε ένα τέτοιο φορολογικό σύστημα υψηλών φορολογικών συντελεστών γιατί υπάρχει μεγάλη φοροδιαφυγή». Σκέφτηκε όμως κανείς, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η φοροδιαφυγή οφείλεται και στους υψηλούς φορολογικούς συντελεστές;

Δημιουργείται, δηλαδή, ένας φαύλος κύκλος φοροδιαφυγής υψηλών φορολογικών συντελεστών που πρέπει επιτέλους, να σπάσει, αν θέλουμε η οικονομία της χώρας και οι επενδύσεις να αναπνεύσουν. Αν θέλουμε η Ελλάδα να λάβει επενδυτικό οξυγόνο, θα πρέπει αμέσως να γίνει μια επανάσταση στο φορολογικό σύστημα της χώρας. Οτιδήποτε και αν κάνουμε, θα είναι αναποτελεσματικό, αν δεν ξεκινήσουμε τώρα μια γενναία μεταρρυθμιστική προσπάθεια στην κατεύθυνση του φορολογικού συστήματος.

Και για να μην καταχρώμαι του χρόνου και των άλλων ομιλητών και της ανοχής του Προέδρου, θα ήθελα ολοκληρώνοντας, κύριε Υπουργέ, να θέσω ένα ερώτημα, στο οποίο περιμένω μια ξεκάθαρη απάντηση γιατί είναι μεγάλης σημασίας και νομίζω ότι

περιμένει την τοποθέτησή σας αυτή και όλη η Αίθουσα.

Γνωρίζουμε ότι εξελίσσονται –δεν ξέρω αν έχουν ολοκληρωθεί- κρίσιμες διαπραγματεύσεις μεταξύ στελεχών του Υπουργείου Ανάπτυξης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, προκειμένου να υπάρξει μια εμπροσθοβαρής χρήση των κοινοτικών πόρων και μία οπισθοβαρής χρήση των εθνικών μας πόρων σε σχέση με την ενεργοποίηση προγραμμάτων του ΕΣΠΑ.

Εάν επιτύχουμε κάτι τέτοιο –και περιμένω την τοποθέτησή σας γιατί το θέμα αυτό είναι κρίσιμης σημασίας- θα κερδίσουμε μια εθνική δαπάνη της τάξεως του 1% του ΑΕΠ, δηλαδή 2,2 δισεκατομμύρια ευρώ, τα οποία μπορούμε στη συνέχεια, κύριε Υπουργέ, να τα ρίξουμε στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων ενισχύοντας άλλες αναπτυξιακές προοπτικές και πρωτοβουλίες.

Άρα πολύ καλοί είναι οι χειρισμοί που γίνονται με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, αλλά εγώ περιμένω μια συγκεκριμένη απάντηση σε αυτό το συγκεκριμένο θέμα που σας έθεσα, γιατί νομίζω ότι είναι κρίσιμης σημασίας και γι' αυτό πρέπει να ενημερωθεί η Βουλή.

Πάντως από την πλευρά του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού πρέπει να γνωρίζουν όλοι ότι θα καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια σε επίπεδο κατάθεσης ιδεών, σκέψεων, πρωτοβουλιών, προκειμένου η αγορά να μην παγώσει, προκειμένου να διασφαλιστούν θέσεις εργασίας τουλάχιστον για το αμέσως επόμενο κρίσιμο διάστημα που έχουμε μπροστά μας. Άλλωστε εμείς στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό είμαστε αρκετά ρεαλιστές και πραγματιστές, είμαστε άνθρωποι της αγοράς, για να μην αφήσουμε την ελληνική αγορά να καταρρεύσει.

Μετ' επιτάσεως, λοιπόν, σας απευθύνουμε την έκκληση της σωτηρίας της ελληνικής αγοράς γιατί βαλτώνει και μετ' επιτάσεως ζητούμε αλλαγή του φορολογικού συστήματος της χώρας. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Αστέριο Ροντούλη.

Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι τούτες τις ώρες η Βουλή δεν μπορεί να ξει στο δικό της κόσμο, να είναι εκτός τόπου και χρόνου και να μην αντιλαμβάνεται τι γίνεται γύρω της. Δεν είναι δυνατόν κάποιοι σε αυτή την Αίθουσα να συμπεριφέρονται όπως στον «ΤΙΤΑΝΙΚΟ» λίγο πριν πέσει στο παγόβουνο.

Η κοινωνία, κύριε Υπουργέ, κύριοι της Κυβέρνησης, εξεγείρεται. Η κοινωνία είναι στους δρόμους αυτήν την ώρα. Ζούμε μια πολύ μεγάλη κοινωνική έκρηξη, η οποία αγκαλιάζει πολίτες, άνδρες, γυναίκες, νέους και νέες, πέρα από πολιτικές εντάξεις, πολιτικές διαφορές και πολιτικές τοποθετήσεις. Και όλος αυτός ο κόσμος, αντιστέκεται, διαμαρτύρεται, αγανακτεί, αγωνιά.

Κύριοι της Κυβέρνησης, οδηγείτε τη χώρα σε μεγάλη καταστροφή, σε μια πολύ μεγάλη καταστροφή. Καταστρέφετε το μέλλον αυτής της χώρας και του ελληνικού λαού. Δεν αφήνετε τίποτα όρθιο. Δεν αφήνετε κανένα παράθυρο για ελπίδα. Είσαστε μια επικίνδυνη Κυβέρνηση, άκρως επικίνδυνη Κυβέρνηση! Και είσαστε μια επικίνδυνη Κυβέρνηση, όχι μόνο για τις επιλογές που έχετε κάνει μέχρι τώρα, οι οποίες απεδείχθησαν αδιέξοδες, αλλά διότι και αυτήν τη στιγμή –όταν βλέπετε ότι όλα σωριάζονται γύρω σας, όταν στη χώρα συσσωρεύονται ερείπια, όταν όλα αυτά συμβαίνουν- επιμένετε σε μια πολιτική, η οποία επιτείνει την άβυσσο.

Δε μου λέτε; Τι σχεδιασμοί είναι αυτοί με το περίφημο αυτό μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα; Μπορείτε να μας τους εξηγήσετε; Τι κάνετε αυτήν τη στιγμή; Διαβάζουμε ότι πάτε για μισθούς πλέον, στους νέους ανθρώπους, των 500 ευρώ μικτά. Πεντακόσια ευρώ μικτά! Που οδηγείτε αυτήν τη χώρα, στην «κινεζοποίηση», όσον αφορά, τους μισθούς; Διαβάζουμε σχεδιασμούς για μισθωτή εφεδρεία, πέντε και έξι χρόνια πριν από τη σύνταξη με 50% κάτω τον μιστό.

Τα σχέδια αυτά βεβαίως αρχικώς ήταν σχέδια της Νέας Δημοκρατίας, ελεεινά άθλια σχέδια, που δεν συνάδουν με ανθρώπους εργαζομένους, που έχουν δουλέψει δεκαετίες. Τα παίρνετε εσείς και τα αναβαθμίζετε και τα κάνετε πολύ χειρότερα.

Σας ρωτώ: Τι θα γίνει, θα καταργήσετε το αφορολόγητο όριο ή θα το μειώσετε στις έξι χιλιάδες, όπως γράφετε; Ποιος θα επιβιώσει; Που πάτε αυτήν την κοινωνία;

Αυτήν την ώρα η Ελλάδα χρειάζεται μια μεγάλη τομή, μια πολύ μεγάλη στροφή και μια Κυβέρνηση, η οποία θα βάλει πάνω από όλα και πριν από όλα, το δημόσιο και το κοινωνικό συμφέρον, το μέλλον αυτής της χώρας και το μέλλον του ελληνικού λαού. Και θα αντισταθεί σε σχεδιασμούς καταστροφής, όπου ένα ιστορικό έθνος, κινδυνεύουν να το εξαφανίσουν, διότι περί αυτού πρόκειται, με τους σχεδιασμούς, τους κατοίους έχετε.

Είναι η ύστατη στιγμή, κάποιοι να αντληφθούν, κάποια πράγματα. Φοβούμαι όμως ότι έχουν κλείσει και τα μάτια και τα αυτιά πλέον, ότι δεν βλέπουν τι γίνεται δίπλα τους. Τίποτα, ούτε βλέπουν, ούτε θέλουν να ακούν. Το μόνο που θέλουν να βλέπουν είναι Βρυξέλλες, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, ΔΝΤ.

Με συγχωρείτε, αλλά νομίζω ότι αξίζει κάτι καλύτερο αυτός ο τόπος. Έχετε, τώρα αυτό το νομοσχέδιο το οποίο –με συγχωρείτε- δεν πιάνει την ουσία του θέματος. Ποια είναι η ουσία του θέματος, κύριοι της Κυβέρνησης, όσον αφορά, τις επενδύσεις; Ότι δεν υπάρχει κανένα ίχνος, καμμία διάσταση αναπτυξιακής πολιτικής, όσον αφορά, τις κεντρικές επιλογές της Κυβέρνησης. Κανένα απολύτως ίχνος αναπτυξιακής πολιτικής.

Αντιθέτως, με όλα τα μέτρα σας θέλετε εξ αντικειμένου να επιτείνετε την ύφεση, η οποία γίνεται όλο και πιο βαθιά. Και ερχόμαστε εδώ πέρα, να μας φέρετε ένα νομοσχέδιο, το οποίο υποτίθεται ότι θα τονώσει τις ιδιωτικές επενδύσεις.

Μα, είναι δυνατόν; Πώς θα τονωθούν οι ιδιωτικές επενδύσεις, όταν με τη γενικότερη πολιτική σας καταστρέφετε όλο το οικονομικό πλαίσιο πάνω στο οποίο μπορεί να στηριχθεί η οποιαδήποτε επένδυση; Και πρώτα απ' όλα, τι καταστρέφετε; Καταστρέφετε το δημόσιο τομέα. Τον ξεπουλάτε και τον παραδίδετε βορά στα πολυεθνικά συμφέροντα. Βεβαίως, το δημόσιο τομέα, γιατί ο δημόσιος τομέας είναι κεντρικό θέμα μιας αναπτυξιακής διαδικασίας και είναι αυτός που μπορεί να παίξει πολύ σημαντικό ρόλο, ρόλο ατμομηχανής για να κινήσει τη χώρα προς μια αναπτυξιακή ώθηση και επομένως, να συμπαράσχει όλη την οικονομία.

Αυτή την ώρα αυτό το δημόσιο τομέα τον διαλύετε, τον ξεπουλάτε, τον παραδίδετε, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει καμμία ελπιδοφόρα προοπτική για την οικονομία. Ό,τι έχει ιδιωτικοποιηθεί σ' αυτή τη χώρα καταστρέφεται. Ό,τι έχει ιδιωτικοποιηθεί καταστρέφεται! Και δυστυχώς, αυτό είναι το δόγμα ΠΑΣΟΚ-Νέας Δημοκρατίας.

Ιδιωτικοποιήθηκε ο ΟΤΕ, πήγε στην «DEUTSCHE TELEKOM». Ο ΟΤΕ ήταν ένα γίγαντας και πάει να γίνει ένας νάνος. Χάνει όλες τις επενδύσεις του στα Βαλκάνια με τη «DEUTSCHE TELEKOM». Χάνει μερίδια αγοράς στο εσωτερικό. Μειώνει την απασχόληση. Μειώνονται οι επενδυτικές του προοπτικές. Τι καταφέρατε, λοιπόν, με την «DEUTSCHE TELEKOM»; Τι καταφέρατε με τους Γερμανούς; Μια τρύπα στο νερό! Μια τρύπα στον νερό κυριολεκτικά!

«Κινεζοποίηση» με τον ΟΛΠ, προβλήτα 2, να έρθουν οι Κινέζοι, η «COSCO». Κοιτάξε πού πάει τώρα η προβλήτα 2 και η επένδυση της «COSCO». Από το κακό στο χειρότερο, με κινέζικες σχέσεις εργασίας, βεβαίως, όπου δεν πληρώνουν και έχουμε συνεχώς και τραυματισμούς, αλλά προοπτική μηδέν, αναπτυξιακή διάσταση καμμία, απασχόληση τίποτα.

Αυτές είναι οι περίφημες ιδιωτικοποιήσεις σας; Αναρίθμητα παραδείγματα μπορώ να σας αναφέρω. Ένα δεν μπορείτε να μου πείτε, μιας δημόσιας μεγάλης επιχείρησης η οποία ιδιωτικοποιήθηκε και άνοιξε δρόμους συνολικότερους για τη χώρα. Διότι ιδιωτικοποιείτε τα φιλέτα του ελληνικού δημοσίου, φιλέτα τα οποία αποδίδουν μεγάλα κέρδη και έσοδα στο δημόσιο κάθε χρόνο. Και πάτε να τα δώσετε τώρα και μάλιστα, μπιρ παρά σε μια φάση χρηματιστηριακής κατάρρευσης, όπου δυστυχώς θα εγερθούν και άλλοι είδους θέματα, πέραν των πολιτικών ευθυνών, όταν γίνονται εκποιήσεις σ' αυτή την περίοδο, σ' αυτή τη φάση.

Το πρόβλημα, λοιπόν, των επενδύσεων δεν το αντιμετωπίζει καθόλου αυτό το νομοσχέδιο, ούτε καν το αγγίζει. Δεν βλέπει την ουσία, την καρδιά του. Πού πάνε οι δημόσιες επενδύσεις; Τώρα θα συζητήσουμε στην Επιτροπή Ισολογισμού-Απολογισμού για

την πορεία του προϋπολογισμού. Ξέρετε πού πάνε οι δημόσιες επενδύσεις; Στο μηδέν!

Μηδέν, κύριοι! Κόβουμε τις δημόσιες επενδύσεις προκειμένου να συγκρατήσουμε το δημοσιονομικό εκτροχιασμό, με αποτέλεσμα η χώρα να πνίγεται και να βουλιάζει η οικονομία. Αυτό είναι που πρέπει να περικοπεί, οι δημόσιες επενδύσεις; Πείτε μου πού βρίσκεται σήμερα το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων; Δώστε μας έναν απολογισμό να τον δούμε.

Τι κάνετε, κύριοι; Έχουμε μια Κυβέρνηση που εγκληματεί αυτήν τη στιγμή έναντι του τόπου και του ελληνικού λαού ή έχουμε μια Κυβέρνηση, η οποία δεν μπορεί να δει τις προτεραιότητες και μια Αξιωματική Αντιπολίτευση όπου μεταξύ τους παίζεται ένα παιχνίδι συναίνεσης. Όμως και αυτή είναι μια Αξιωματική Αντιπολίτευση η οποία, δυστυχώς, συναινεί στα βασικά και θεμελιώδη.

Και μάλιστα, θα έλεγα -επειδή προσπαθώ να είμαι αντικειμενικός παρατηρητής των εξελίξεων και να μην μπαίνω στη λογική κάθε φορά μιας διπολικής αντιπαράθεσης, όπως στήνεται στην Ελλάδα και η οποία έχει οδηγήσει τα πράγματα έως εδώ- ότι αυτό που ζητάει η Νέα Δημοκρατία αυτήν τη στιγμή είναι ένα σκληρότερο, χειρότερο μνημόνιο να εφαρμοστεί στη χώρα. Επαναλαμβάνω, σκληρότερο και χειρότερο μνημόνιο και συναίνεση να γίνει επί του σκληρότερου και χειρότερου μνημονίου.

Το πρόβλημά σας, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, είναι πώς θα μειωθούν οι φορολογικοί συντελεστές για τις μεγάλες επιχειρήσεις; Αυτό νομίζετε ότι είναι το κίνητρο για να φέρετε επενδύσεις στην Ελλάδα; Αυτό είναι το πρόβλημα των επενδύσεων στην Ελλάδα; Κέρδη χωρίς φόρους;

Χθες διάβασα ότι σε σχέση με το πρώτο τρίμηνο του 2010 τα κέρδη των εισηγμένων επιχειρήσεων ήταν αυξημένα, βεβαίως χάριν στις μειώσεις των μισθών, πάνω από 8% μέσα στην κρίση. Είναι επίσημα, δημοσιευμένα στοιχεία.

Τι ζητάτε τώρα; Να μην πληρώνουν καθόλου φόρους; Αυτή είναι η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας είναι άρον-άρον, fast track ιδιωτικοποίηση των πάντων. Τι να ιδιωτικοποιήσετε, κύριοι; Μα, είναι δυνατόν; Δεν έχετε κανένα δικαίωμα να ιδιωτικοποιείτε. Θα ιδιωτικοποιήσετε τη ΔΕΗ; Είναι δυνατόν να το κάνετε αυτό και να το θεωρείτε αναπτυξιακή λογική, αναπτυξιακό μέτρο; Γιατί, τι σας φταίει η ΔΕΗ; Η ΔΕΗ έχει εκατοντάδες εκατομμύρια κέρδη κάθε χρόνο. Μπορεί εάν αναβαθμιστεί, εάν ανασυγκροτηθεί, να γίνει ακόμα πιο κερδοφόρα. Τι θα κερδίσετε εάν πουλήσετε τη ΔΕΗ; Θα την πουλήσετε τσάμπα κιόλας. Τι θα κερδίσει ο τόπος, ο ελληνικός λαός; Απολύτως τίποτα.

Πάτε να κάνετε τη χώρα μπανανία και προτεκτοράτο μέσα στην κρίση. Μία χώρα η οποία δεν θα έχει ραχοκοκαλιά, μία χώρα η οποία δεν θα έχει σπονδυλική στήλη, μια χώρα που θα είναι έρμαιο των πολυεθνικών συμφερόντων, θα άγεται και θα φέρεται. Και αυτή η χώρα θα αντιμετωπίσει πολύ σύντομα τρομακτικές εθνικές συνέπειες εξαιτίας αυτών των οικονομικών της επιλογών.

Είναι προφανές ότι θα καταψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο γιατί ιδιωτικοποιεί στην ουσία τις άδειες και τις εγκαταστάσεις των επιχειρήσεων, τις άδειες, τις καταρτίσεις και τις επιθεωρήσεις για τους επαγγελματίες, γιατί ιδιωτικοποιεί τα επιχειρηματικά πάρκα. Πολύ φοβούμαι ότι στο τέλος θα ιδιωτικοποιήσει και την καρδιά από αυτού που θα έχει απομείνει δημόσιος τομέας.

Η Ελλάδα αυτήν την ώρα γίνεται πειραματόζωο ενός νέου μοντέλου, όπου δεν θα υπάρχει πλέον δημόσιο, αλλά μία επιτελική κυβέρνηση η οποία θα διευθύνει μία οικονομία υποτίθεται της αγοράς και στην ουσία θα διευθύνει και θα διευθετεί τα συμφέροντα μεγάλων επιχειρηματικών και πολυεθνικών ομίλων. Αυτή, όμως, δεν θα είναι μια χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Λαφαζάνη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, η χώρα βρίσκεται σε μια εξαιρετικά διλημματική κατάσταση σε ό,τι αφορά τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζει τον παρόντα προβληματισμό η κοινωνία. Αυτά που ζήσαμε χθες και τις προηγούμενες ημέρες έξω από τη Βουλή, δηλαδή η διαμαρτυρία χιλιάδων αγανακτισμένων πολιτών, απελπισμένων από την κρίση, ακομμάτιστων, με τις ελληνικές σημαίες, χωρίς τη χρεία τη δικιά μας, εννών του πολιτικού προσωπικού, και χωρίς την ανάγκη της δικής μας παρουσίας, δείχνουν ότι οι πολίτες δεν μπορούν να αντιληφθούν τότε τελειώνει το μαρτύριο και τότε ξεκινάει η άνοιξη και η χαράμαδα στην άκρη του τούνελ.

Αυτή η ευθύνη του κοινωνικού αδιεξόδου και της απελπισίας αφορά και χαρακτηρίζει απολύτως τη σημερινή Κυβέρνηση. Διότι, η υπογραφή του μνημονίου συνοδεύτηκε από ελπίδες και ανοχή μιας ολόκληρης κοινωνίας για την έξοδο από την κρίση, που ονομάστηκε έξοδος στις αγορές το 2012 και σήμερα αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία σε κάθε δόση, σε κάθε μέτρηση στην οποία υποκειμέθα νέα πιο σκληρά μέτρα, μεγαλύτερη μίζερα, μεγαλύτερη απογοήτευση.

Μπροστά μας έχουμε ένα δεύτερο μνημόνιο, μία επόμενη δανειοδότηση 65 δισεκατομμυρίων, αδυναμία εξόδου στις αγορές, αδυναμία να αντιληφθούμε που βαδίζουμε και αδυναμία να συνηγορούμε ακόμη σ' αυτήν την Αίθουσα πώς πρέπει να «πάει το καράβι».

Κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω αν είστε ευτυχής που η Νέα Δημοκρατία σας ψηφίζει αυτό το σχέδιο νόμου. Εμείς δεν είμαστε ευτυχείς και δεν είμαστε ευτυχείς γιατί δεν αισθανόμαστε ότι στηρίζοντας το λογικό, το οποίο προσπαθείτε να υπερηφανηθείτε, μπορούμε να δώσουμε διέξοδο στον απελπισμένο κόσμο. Και δεν μπορούμε να δώσουμε διέξοδο στον απελπισμένο κόσμο γιατί η Κυβέρνηση τα κάνει όλα πρωθύστερα.

Αυτά που κάνετε εσείς σήμερα έπρεπε να είχαν γίνει το Νοέμβριο του 2009, το Δεκέμβριο του 2009, τον Ιανουάριο του 2010. Πρώτα κανείς σχεδιάζει το «χαλί», το σχεδιάγραμμα πάνω στο οποίο θα προχωρήσει η ανάπτυξη κι ύστερα παίρνει τα μέτρα. Τώρα που πήρατε τα μέτρα, τώρα που οι Έλληνες δεν έχουν στην τσέπη λεφτά, τώρα που το τραπεζικό σύστημα δεν έχει ρευστότητα να δανείσει, τώρα που τα δάνεια και τα επιτόκια βρίσκονται ψηλά, τώρα που κανένας δεν πιστεύει ότι μία επένδυση στη χώρα θα αποδώσει, αυτό το σχέδιο νόμου είναι κενό περιεχομένου. Σας το ψηφίζουμε. Και λοιπόν;

Ποιος θα έρθει να επενδύσει στη χώρα με 40% φόρο, κύριε Υπουργέ; Ποιος είναι αυτός ο παρανοϊκός, ο οποίος δε θα πάει την έδρα του στη Βουλγαρία για να δίνει εκεί 12% φόρο; Ποιος δεν θα πάρει την επένδυσή του από τη Βόρεια Ελλάδα να την πάει στη Βουλγαρία; Ποιος δεν θα κάνει θυγατρική στην Αθήνα;

Άρα, τι χρεία έχει αυτό το σχέδιο νόμου; Καμμία! Κάνετε όλα τα άλλα, αυτά που σας ζητούμε. Μειώστε τους φορολογικούς συντελεστές και τα βάρη στην κοινωνία. Επενδύστε πάνω στην ανταγωνιστικότητα.

Επενδύετε στην ανταγωνιστικότητα, κύριε Υπουργέ, όταν η Κυβέρνηση σας αυξάνει τον έμμεσο φόρο στο φυσικό αέριο, με το οποίο κινείται ολόκληρη η βιομηχανία και μετά, αφού το κάνετε αυτό, για να επενδύσετε και να αυξήσετε την ανταγωνιστικότητα, μειώνετε έτι περαιτέρω τους μισθούς και διαλύετε τη συλλογική σύμβαση εργασίας και πάτε στους μισθούς των 500 ευρώ και μετά βγαίνετε και λέτε ότι «δεν μπορούμε να αντιληφθούμε γιατί η χώρα έπεσε δέκα μονάδες στην ανταγωνιστικότητα»;

Αυτά είναι, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε του ΠΑΣΟΚ, τα μεγάλα διλήμματα της πολιτικής σ' αυτήν την Αίθουσα. Τα διλήμματα έξω από την Αίθουσα στην κοινωνία οδηγούν σε μία απόλυτη απελπισία. Όμως, η χώρα πρέπει να κυβερνηθεί από το πολιτικό σύστημα γιατί η κοινοβουλευτική αντιπροσωπευτική Δημοκρατία είναι η λυδία λίθος του πολιτεύματός μας. Και οφείλουμε να κρατήσουμε ζωντανή την ελπίδα στους πολίτες και για να κρατήσουμε ζωντανή την ελπίδα στους πολίτες, πρέπει να ικανοποιήσουμε το ελάχιστο, το οποίο είναι οι θέσεις εργασίας. Και για να υπάρχουν θέσεις εργασίας, πρέπει να υπάρχει ελπίδα

επενδύσεων. Και ελπίδα επενδύσεων δεν υπάρχει.

Έκανα μία αναβύθιση του Υπουργείου σας, κύριε Υπουργέ, που δεν έχετε εσείς την απόλυτη ευθύνη, γιατί δεν ήσασταν από την αρχή της διακυβέρνησης, για όλα τα σχέδια νόμου που έχουν περάσει. Διαβάζω μερικά για να διαπιστώσουμε σ' αυτήν την Αίθουσα ότι δεν έχει γίνει τίποτα. Δημόσια διαβούλευση, προτάσεις –λέει– για την ενίσχυση της ρευστότητας της αγοράς.

Ποια ρευστότητα της αγοράς, κύριε Υπουργέ; Με ένα τραπεζικό σύστημα που έχει πάρει σχεδόν 100 δισεκατομμύρια και δεν έχει επιστρέψει στην αγορά τίποτα, γιατί δεν υπάρχει πρόνοια για να επιστραφεί στην αγορά; Δημόσια –λέει– διαβούλευση για τις κατευθύνσεις και τις αρχές ανάδειξης διαχειρίσιμη μητροπολιτικών οπτικών ινών.

Κύριε Υπουργέ, σας ενημερώνω ότι όχι μόνο το πρόγραμμα των οπτικών ινών και της ψηφιακής σύγκλισης δεν έχει προχωρήσει, όχι μόνο παραλάβετε από την προηγούμενη πολιτική ηγεσία μελέτη έτοιμη για τις οπτικές ίνες, αλλά –μπορεί να μην το ξέρετε– η μελέτη έχει επαναληφθεί 300.000 και άλλες 280.000 δόθηκαν στο νομικό σύμβουλο. Έχετε χάσει ενάμιση χρόνο για την ψηφιακή σύγκλιση και την οπτική ίνα και προχωράμε ακόμη περισσότερο και κανείς δεν ξέρει πότε θα γίνει.

Έτσι θα έλθει η ανάπτυξη; Δημόσια διαβούλευση για το ηλεκτρονικό σύστημα –λέει– υγρών καυσίμων. Αυτό είναι «ζωντανό» ανέκδοτο, όταν ξέρουμε πάρα πολύ καλά τι γίνεται στην αγορά των υγρών καυσίμων. Σας μιλάω για την αποτελεσματικότητα του Υπουργείου σας και όχι την προσωπική σας.

Δημόσια διαβούλευση για το νέο αναπτυξιακό νόμο, για την απλοποίηση διαδικασίας προσωπικών κεφαλαιουχικών εταιρειών. Ποιων εταιρειών;

Εκατό χιλιάδες «λουκέτα», κύριε Υπουργέ! Τι συζητάμε σ' αυτήν την Αίθουσα; Κοροϊδεύουμε τον εαυτό μας; Δημόσια διαβούλευση και μετά ψήφιση νόμου για το ETEAN.

Κύριε Υπουργέ, γιατί δεν λέτε ότι το μνημόνιο το 2012 σταματάει τις επιδοτήσεις των ιδιωτικών επιχειρήσεων μέσω ΤΕΜΠΕ, τύπου ΤΕΜΠΕ ή ΕΤΕΑΝ και γι' αυτό δώσατε 1 δισεκατομμύριο έναντι 5,5;

Γιατί δεν λέτε ότι στο μνημόνιο το 2012 σταματά αυτή η χρηματοδότηση; Γιατί διακόψατε το ΤΕΜΠΕ, το οποίο δεν μπορούν να το αποπληρώσουν οι εταιρείες; Γιατί αρνείται η Κυβέρνησή σας να κάνει διακανονισμό για τις εταιρείες που κλείνουν και βγαίνουν και λέτε για ένα δισεκατομμύριο ευρώ που θα μοιραστεί σε πενήντάρια δεξιά και αριστερά; Γιατί δίνετε, δηλαδή, ελπίδες σε πολίτες που δεν μπορούν να υλοποιηθούν;

Κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνησή σας έχει φέρει εβδομήντα σχέδια νόμου, τα οποία για να υλοποιηθούν χρειάζονται χίλια διακριτικά προεδρικά διατάγματα. Ξέρετε πόσα από τα χίλια προεδρικά διατάγματα έχουν κατατεθεί σήμερα; Μόνο τετρακόσια, δηλαδή το 30%! Άρα, πάνω από το 70% του σχεδιαστικού στρατηγικού νομοθετικού έργου, το οποίο γίνεται εδώ στη Βουλή, είναι ακυρωμένο, όπως θα ακυρωθεί και το δικό σας σχέδιο νόμου, το οποίο θέλει προεδρικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις.

Ψηφίζουμε εδώ στην Αίθουσα. Ελπίδα δίνουμε στους πολίτες; Όχι! Γι' αυτό το λόγο, κύριε Υπουργέ, όποια επιθυμία και αν έχετε και εσείς και άλλα μέλη αυτής της Κυβέρνησης, πρέπει να αντιληφθείτε ότι το πλαίσιο στο οποίο έχει μπει η χώρα, είναι ένα πλαίσιο απόλυτης απελπισίας. Είναι ένα πλαίσιο το οποίο οδηγεί σε μίζερη αντιμετώπιση της πραγματικότητας. Είναι ένα πλαίσιο που για να ανορθωθεί και να ξεκινήσει, χρειάζεται όραμα που δεν έχει η Κυβέρνησή σας και ασφαλώς χρειάζεται νέα πολιτική ηγεσία. Θα χρειαστεί νέα πολιτική ηγεσία, για να υλοποιήσει το όραμα της ανόρθωσης αυτής της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το όραμα της ανόρθωσης αυτής της χώρας, όμως, περνά μέσα από δύο βασικά συστατικά. Πρώτον, την αλλαγή νοοτροπίας του πολιτικού προσωπικού και την αλλαγή του μοντέλου διακυβέρνησης της χώρας, δηλαδή την απαρχή μίας νέας μεταπολίτευσης που θα μιλήσει για πράγματα που ήταν ταμπού μέχρι τώρα, όπως ήταν η επιχειρηματικότητα, το τραπεζικό σύστημα, η ενίσχυση των επιχειρήσεων, το άνοιγμα των αγορών που θα φέρουν θέσεις εργασίας.

Από την άλλη, η Αριστερά δεν μπορεί να αντιληφθεί ότι οι θέσεις εργασίας δεν υπάρχουν, αν δεν υπάρχουν επιχειρήσεις. Και εσείς δεν μπορείτε να αντιληφθείτε ότι δεν μπορούν να υπάρχουν επιχειρήσεις με το σοσιαλιστικό μοντέλο του 40% του φόρου στις εταιρείες και στα φυσικά πρόσωπα.

Αν αυτά δεν τα αλλάξετε, η Νέα Δημοκρατία δεν θα είναι μαζί σας. Θα είναι μαζί σας στη στήριξη των λογικών, αλλά δεν θα είναι μαζί σας στην πορεία της χώρας προς τα κάτω. Αν δεν εγκαταλείψετε τις ιδεοληψίες ως Κυβέρνηση και αν δεν ζητήσετε από την ίδια την πολιτική σας ηγεσία να μην επαναλάβει τα λάθη του παρελθόντος, η πορεία της χώρας είναι προδιαγεγραμμένη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω με κάτι που θα ήθελα να πω και ευχαριστώ για την ανοχή, κύριε Πρόεδρε.

Προχθές στην Κωνσταντινούπολη ήμουν καλεσμένος σε μία εκδήλωση και είδα με πολύ μεγάλη λύπη –και το καταθέτω στην ελληνική Βουλή– την αγγλική έκδοση της «HÜRRİYET», όπου στην πρώτη σελίδα έχει τις φωτογραφίες των αγανακτισμένων έξω από τη Βουλή, κύριε Υπουργέ και αναφέρεται στο ότι η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας πέτυχε μεγάλα κέρδη χάρη στην αγορά της FINANCE BANK που της απέδωσε 150 εκατομμύρια ευρώ, ενώ η εγχώρια Εθνική είχε κέρδη 2 εκατομμύρια ευρώ και όλες οι άλλες οι επενδύσεις στη Βαλκανική είχαν 6 εκατομμύρια ευρώ.

Το καταθέτω στην ελληνική Βουλή για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματειάς της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θέλω, επίσης, να σας θυμίσω τις αντιδράσεις του κόμματός σας και της πολιτικής σας ηγεσίας στην αγορά της FINANCE BANK. Αυτά που λέγατε τότε, αυτά που λέγατε για την «COSCO», αυτά που λέγατε για τον αγωγό, αυτά που λέγατε για όλες τις προσπάθειες και τα μοναδικά χρήματα που μήκαν στη χώρα, είναι αυτά που έγιναν την τελευταία εξαιτία!

Ένα δολάριο, ένα πετροδολάριο, ένα ευρώ από επένδυση της δικής σας Κυβέρνησης δεν έχει δει η χώρα! Γι' αυτό βρισκόμαστε σ' αυτήν την κατάντια, γιατί το σοσιαλιστικό μοντέλο απέτυχε παταγωδώς διεθνώς και εσείς το επαναλαμβάνετε μέσα από τις γραμμές ενός μνημονίου που έχει αποφασίσει να κάνει τη χώρα με μισθούς Βουλγαρίας, με φόρους Σουηδίας και με κοινωνικό κράτος Μαλάουι!

Αυτή είναι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ! Είναι μία κυβέρνηση η οποία θα γονατίσει απέναντι στις αντιδράσεις του λαού και των πολιτών, γιατί αυτή η πολιτική είναι η πολιτική της αποτυχίας, η πολιτική του ζυγού που ο Έλληνας δεν δέχεται, γιατί είναι ένας υπερήφανος λαός με όραμα και προοπτική!

Αυτή τη νέα πολιτική ηγεσία και το όραμα καλείται να δώσει η Νέα Δημοκρατία και ο Αντώνης Σαμαράς σ' αυτήν την κοινωνία που σήμερα, με δάκρυα στα μάτια αντιμετωπίζει το μέλλον των παιδιών της.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μαρκόπουλο.

Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Πρωτόπαπας.

Ορίστε, κύριε Πρωτόπαπα, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, όπως έχει πει ο εισηγητής μας, κ. Χαντάβας, ψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο, πιστεύοντας ότι είναι ένα ακόμα σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση της ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας της επιχειρηματικής δράσης της ανάπτυξης στην πατρίδα μας. Και νομίζω ότι πρέπει να συγχαρούμε το Υπουργείο Ανάπτυξης για την προσπάθεια που κάνει σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Ειπώθηκαν μία σειρά ενδιαφέροντα πράγματα στην Αίθουσα από τις προηγούμενες ομιλίες των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων. Θα μου επιτρέψετε να σχολιάσω κάποια από αυτά.

Πράγματι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει πολύς κό-

σμος που συγκεντρώνεται αυτήν τη στιγμή έξω στις πλατείες, στην Πλατεία Συντάγματος κυρίως. Τι φθάνει σε εμάς από αυτήν τη βοή, από τη διαμαρτυρία, την αγωνία, την ανησυχία αυτού του κόσμου; Φθάνουν ίσως δύο λέξεις, φόβος και ανασφάλεια. Υπάρχει κόσμος που πιέζεται -και είναι πολύς- υπάρχει κόσμος που φοβάται το μέλλον του, υπάρχει κόσμος που νιώθει ανασφάλεια, είτε διότι είναι στην ανεργία είτε γιατί τα βγάζει δύσκολα πέρα είτε για μία σειρά άλλους λόγους.

Τι πρέπει να κάνουμε εμείς; Η μία λύση είναι να σχολιάζουμε και να επικροτούμε αυτά τα κινήματα. Ωραία, θαυμάσια, αυτό είναι το εύκολο. Η δεύτερη λύση, κύριε Μαρκόπουλε, η δύσκολη, η πραγματικά δύσκολη, που ίσως περνάει και μέσα από καυδιανά δίκρανα είναι να δώσεις θετική διεξοδό, να δώσεις λύσεις σ' αυτά τα προβλήματα, να αντιμετωπίσεις όχι την έκφραση της διαμαρτυρίας -σ' αυτήν ίσως πρέπει να σιωπάς κάποιες στιγμές- αλλά να αντιμετωπίσεις πάνω απ' όλα το ποια είναι η ουσία, ποιο είναι το πραγματικό πρόβλημα που αναγκάζει αυτόν τον κόσμο να διαμαρτύρεται με αυτόν τον τρόπο. Και χαίρομαι γιατί στη συντριπτική του πλειοψηφία το κάνει ειρηνικά.

Υπάρχουν προβλήματα. Σύμφωνα. Ποια είναι η διεξοδος, ποιες είναι οι λύσεις; Αυτό πρέπει να καταθέσουμε. Θα ήταν τεράστιο λάθος, θα ήταν έγκλημα για το πολιτικό μας σύστημα να καταθέτει και αυτό ανασφάλεια και φόβο, να καταθέτει κι αυτό ανησυχία και αγωνία μόνο. Λύσεις, κύριοι, λύσεις και διεξοδοι, αυτό είναι η δική μας δουλειά! Λύσεις και διεξοδοι, για να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα κι όχι τα αποτελέσματα των προβλημάτων! Γιατί έτσι θα λύσουμε και τα αποτελέσματα. Αυτό επιχειρούμε να κάνουμε σήμερα μέσα από ένα πραγματικά δύσκολο, ανηφορικό και επώδυνο δρόμο, με θυσίες που ζητάμε από τον ελληνικό λαό. Αυτό επιχειρούμε να κάνουμε σήμερα.

Και χαίρομαι πράγματι διότι η συντριπτική πλειοψηφία αυτών των πολιτών έχει επιλέξει τον ειρηνικό δρόμο της έκφρασής τους, απομακρύνοντας κάποιες εξαιρέσεις που υπάρχουν, που έχουν διχαστικά κηρύγματα, κηρύγματα μίσους, ακραίες συμπεριφορές. Γιατί ξέρετε και σε μία τέτοια δύσκολη στιγμή αυτό που έχουμε όλοι ανάγκη, είναι η ενότητα και η κοινή προσπάθεια. Εμείς να πιάνουμε το μήνυμα και με τις πράξεις μας να οδηγούμε στα αποτελέσματα.

Και εδώ θα πρέπει εμείς να έχουμε την κύρια ευθύνη της προσπάθειας. Είμαστε το κόμμα που στηρίζει την Κυβέρνηση, είμαστε το κόμμα που κυβερνά σήμερα, αλλά θέλω να θυμίσω ότι αυτό αφορά όλους μας, δεν αφορά μόνο εμάς. Ιδιαίτερα αφορά τα κόμματα εκείνα, κύριε Μαρκόπουλε, που ευθύνονται ιδιαίτερα, σε πολύ σημαντικό βαθμό για την κατάσταση, να κινδυνεύει η Ελλάδα να γίνει Μαλάουι, όπως λέτε. Διότι δεν θα γίνει. Διότι κάποιοι φόρτωσαν την Ελλάδα με 140 δισεκατομμύρια χρέος και κάποιοι οδήγησαν σε ελλείμματα της τάξης των 36,5 δισεκατομμυρίων το 2009. Έχει όνομα και επώνυμο το κόμμα που τα έκανε αυτά. Λέγατε Νέα Δημοκρατία. Υπουργοί ήσασταν τότε, δεν περνάγατε απ' έξω. Όπως και εν πολλοίς ο καθένας οφείλει να καταθέσει τις ευθύνες του, ανεξάρτητα αν κυβέρνησε ή όχι τον τόπο.

Έρχονται πολλοί και λένε το απλό: «Όχι στο μνημόνιο». Καθαρίσαμε, γίναμε αρεστοί, τελειώσαμε, έχουμε το κεφάλι μας ήσυχο. Μετά; Ορίστε πείτε μας, κυρίες και κύριοι, να γνωρίζουμε. Κι εσείς που λέτε το απλό «όχι στο μνημόνιο» και τελειώσαμε, είμαστε ωραίοι και καθαρίσαμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είπαμε ένα απλό «όχι». Έχουμε καταθέσει πρόγραμμα, να το διαβάσετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Αναφέρομαι γενικά, κύριε Μαρκόπουλε, δεν αναφέρομαι σε εσάς αυτήν τη στιγμή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολυδωρας): Πράγματι αναφέρεται γενικά και αλλού.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Λένε πολλοί «όχι στο μνημόνιο». Ωραία. Μπορείτε να μας πείτε, να γνωρίζουμε κι εμείς, πού θέλετε να πάμε; Πού θέλετε να πάμε; Ποιος είναι αυτός ο άλλος δρόμος; Ποια είναι αυτή η άλλη πορεία που θα διασφαλίσει, θα απαντήσει πειστικά στις αγωνίες, στους φόβους και στις ανασφάλειες των πολιτών; Ποια είναι;

Εμείς αυτήν τη στιγμή ολοκληρώνουμε μια επώδυνη διαπραγμάτευση. Πραγματικά αυτήν τη στιγμή δεν γνωρίζω τις λεπτομέ-

ρειές της και ίσως να μη μπορώ να σταθώ σ' αυτές. Όμως, είναι σαφές ότι πρόκειται για μια επώδυνη και δύσκολη διαπραγμάτευση που μπορεί να οδηγήσει την Ελλάδα με ασφάλεια και σταθερότητα μπροστά, να δώσει προοπτικές και μέσα από αυτό το δύσκολο δρόμο να οδηγήσει σε λύσεις.

Να απαντήσουμε όμως, κύριοι συνάδελφοι, μεταξύ μας σε κάποια ερωτήματα; Για παράδειγμα, μπορούμε να απαντήσουμε στο αν θέλουμε να μείνουμε στην Ευρώπη; Είναι κανείς εδώ μέσα που θέλει να φύγει από την Ευρώπη; Ποιος είναι αυτός; Είναι κανείς που θέλει να φύγουμε από την Ευρωζώνη και να πάμε στο δρόμο του απομονωτισμού και της περιθωριοποίησης; Ποιος είναι αυτός; Να το πει! Διότι αν συμφωνούμε ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Εμείς!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Το λέει κάποιος!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Ροντούλη, μόνο ένας το λέει. Μάλιστα, θα έλεγα ότι είναι προς τιμήν του, διότι έχει το θάρρος και το λέει και το εννοεί.

Όμως, οι άλλοι που δεν το λένε, κύριε Μαρκόπουλε και κύριε Ροντούλη, αλλά με την πολιτική τους οδηγούν στο να γίνει, είναι ακόμα χειρότεροι, γιατί αυτός είναι πρακτικά ο κίνδυνος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τι αυτά που λέτε τώρα, κύριε Υπουργέ; Σοβαρευτείτε λίγο! Πάρτε το πίσω αυτό που είπατε ότι η Νέα Δημοκρατία θέλει να φύγουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ο κίνδυνος πρακτικά, κύριε Μαρκόπουλε, είναι να θέλει κάποιος είτε να φύγει από την Ευρώπη είτε να φύγει από την Ευρωζώνη.

Εάν με διαβεβαιώνετε -γιατί προσέχω την αντιδρασή σας- ότι δεν το θέλετε, απαντώ ευθέως ότι χαίρομαι γι' αυτό και σας καλώ, λοιπόν, να κουβεντιάσουμε και να συζητήσουμε πώς θα επιτευχθεί αυτό το οποίο θέλουμε και εσείς και εμείς.

Σας καλώ να κουβεντιάσουμε και να συζητήσουμε πώς θα γίνει αυτό. Η μία λύση είναι με μαγικά ραβδάκια και η δεύτερη λύση είναι με ένα δύσκολο και εν πολλοίς επώδυνο δρόμο, αλλά με ένα δρόμο που να οδηγεί με ασφάλεια και σταθερότητα στο στόχο μας. Αυτή δεν είναι η πραγματικότητα; Αυτή είναι. Διότι το να έχουμε ένα μόνιμο δυστυχημένο λαό και λαό χωρίς ελπίδες, δεν μου λέει τίποτα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, αυτή είναι η πρωτομιλία μου.

Εσείς, λοιπόν, λέτε να μειώσουμε τους φόρους. Αυτή είναι μαγική συνταγή! Δεν είμαι υπέρ τού να υπάρχουν πολλοί φόροι. Και αν αναγκαστήκαμε να υψώσουμε σε ορισμένα ζητήματα τους φόρους, έγινε κάτω από το βάρος της ανάγκης να καλυφθούν τα μεγάλα και πραγματικά ιδιαίτερα σημαντικά και απειλητικά για την ελληνική οικονομία ελλείμματα και για να εξυγιανθεί η οικονομία.

Και να είστε βέβαιοι ότι με την πρόοδο της ελληνικής οικονομίας, θα μειώσουμε τους φόρους, είτε έχει να κάνει με το φόρο των κερδών των επιχειρήσεων -και βέβαια, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι έχουμε μειώσει το φόρο για τις επενδύσεις στο 20%-είτε έχει να κάνει και με το ΦΠΑ, ο οποίος πράγματι σε ορισμένους συντελεστές είναι πολύ υψηλός.

Για να δούμε, όμως, εμάς που θέλουμε να μείνει η Ελλάδα στην Ευρωζώνη. Είναι θετικό ότι παρεμβήκατε και με τέτοια ένταση και συμφωνήσαμε. Για να μείνουμε, λοιπόν, στην ευρωζώνη και για να μην περιθωριοποιηθεί η χώρα μας και δυστυχήσει και έχουμε μόνιμη δυστυχία στον ελληνικό λαό, θα πρέπει να μειωθεί φέτος το έλλειμμα από το 10,5% στο 7,5%. Έχουμε συμφωνήσει στο στόχο. Παρεμβήκατε δυναμικά -και καλά κάνατε- και συμφωνήσατε στο στόχο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πρέπει, λοιπόν, το έλλειμμα να πάει από το 10,5% στο 7,5%. Μα, αν δραστικά και φέτος -δεν λέω όχι για του χρόνου και είναι ένα θέμα που πρέπει να δούμε- τώρα και απότομα κάνουμε όλα αυτά που λέτε, μειώνοντας όλους τους φόρους και το φόρο που βάζει ο εισοδηματίας και η επιχείρηση στην τσέπη τους και τους άλλους φόρους -διότι είπατε και γι' αυτούς- θα προκύψει ένα μεγάλο έλλειμμα και δεν θα πιάσουμε το στόχο. Άρα, ή θα πρέπει

να μη συμφωνούμε στο στόχο –αλλά λίγο πριν συμφωνήσαμε μαζί- ή θα πρέπει, εφόσον δεν είμαστε υποκριτές, αλλά έντιμοι στις εξηγήσεις μας, να μας πείτε συγκεκριμένα εδώ με ποιο οικονομικό ισοδύναμο θα καλυφθεί η διαφορά.

Και αν πραγματικά, κύριε Μαρκόπουλε, μας πείσετε με ποιο οικονομικό ισοδύναμο σε έξι μήνες θα καλυφθεί αυτή η διαφορά, εμείς πρώτοι θα συμφωνήσουμε με την επιλογή σας. Θα είμαστε οι πρώτοι! Να μας το πείτε, όμως!

Πείτε μας ότι προτείνετε να αποσυρθεί αυτό, προτείνετε να βάλουμε την ελάφρυνση των φόρων και έναντι αυτού να βάλουμε αυτό το χαράτσι. Πείτε μας ποιο οικονομικό ισοδύναμο, πείτε μας ότι αυτό το πρόσθετο έσοδο ή αυτήν την πρόσθετη περικοπή δαπάνης. Πείτε μας ποιο είναι αυτό; Είναι μισθοί; Είναι συντάξεις; Τι είναι; Διότι εγώ δεν ξέρω να υπάρχει κάτι άλλο πια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Από το καλοκαίρι το λέμε!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Αν πραγματικά μας πείσετε, ευχαρίστως και έχουμε κάθε καλή πρόθεση να το αποδεχθούμε. Όμως, θα πρέπει να μας το πείτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι στο πρόγραμμα μας. Το έχουμε καταθέσει. Από το καλοκαίρι το λέμε, αλλά...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι πράγματι, κύριε Πρόεδρε, αυτός ο τόπος αξίζει κάτι καλύτερο. Σ' αυτό θα συμφωνήσω με τους συναδέλφους που το λένε. Όμως, κατά τη γνώμη μας, αυτό το κάτι καλύτερο θα επιτευχθεί με τη συνέχεια και την ολοκλήρωση της πολιτικής μας.

Κοιτάξτε, όταν τρέχεις στην κόψη ενός απότομου ξυραφιού, το χειρότερο πράγμα είναι να φρενάρεις απότομα. Αυτό είναι το χειρότερο πράγμα και εμείς δεν θα το κάνουμε.

Εμείς θέλουμε να οδηγήσουμε «έξω από την κόψη του ξυραφιού», με ασφάλεια και σταθερότητα μπροστά. Αυτό μας ενδιαφέρει. Αυτό είναι η αγωνία μας. Αυτό είναι η ελπίδα μας. Γι' αυτό μαχόμαστε. Γιατί εμείς έχουμε στόχους.

Ξέρουμε ότι περνάμε στα δύσκολα. Ξέρουμε ότι υπάρχουν πολλοί που διαφωνούν. Ξέρουμε ότι υπάρχουν πολλοί που είναι ανασφαλείς και φοβικοί. Η καλύτερη απάντηση που θα τους δώσουμε είναι η επιτυχία των στόχων μας και η δημιουργία μιας διαφορετικής Ελλάδας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Πρωτόπαπα.

Κλείνουμε τον κατάλογο των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων με τον κ. Σπύρο Χαλβατζή, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Ορίστε, κύριε Χαλβατζή, έχετε το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ασφαλώς και δεν κομίζει κανένας γλαύκα εις Αθήνας, αν πει ότι τα προβλήματα οξύνονται. Μερικά απ' αυτά τα προβλήματα παροξύνονται. Όμως, δεν αφορούν όλους. Δεν υποφέρουν όλοι. Δεν βασανίζονται όλοι, όπως πάντα. Και στην περίοδο της ανάπτυξης και στην περίοδο της κρίσης, κάποιοι κερδίζουν και κάποιοι χάνουν και αυτοί είναι οι συγκεκριμένοι. Είναι πολύ συγκεκριμένοι όλοι αυτοί.

Δόθηκαν χθες λόχου χάριν στη δημοσιότητα ορισμένα στοιχεία από το πρώτο τρίμηνο του 2011 για τις εισηγμένες στο Χρηματιστήριο επιχειρήσεις: ΟΤΕ, ΔΕΗ, ΟΠΑΠ, Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, Διυλιστήρια. Τεράστια κέρδη! Έφθασαν στα 445 εκατομμύρια ευρώ τα κέρδη και αυτές οι επιχειρήσεις είναι οι πρώτες.

Αυτά τα αποτελέσματα ποιον δικαιώνουν; Όλους αυτούς που υποστηρίζουν ότι δεν υπάρχει ανάπτυξη στον τόπο, ότι δεν υπάρχουν κέρδη ή την άποψη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ότι υπάρχει ανάπτυξη, υπήρχε ανάπτυξη, υπάρχουν κέρδη; Το ζήτημα είναι ποιος καρπώνεται αυτά τα κέρδη. Τα καρπώνεται μια δράκα καπιταλιστών. Γι' αυτές τις εταιρείες που είναι κερδοφόρες, γι' αυτές ενδιαφέρεται το μεγάλο κεφάλαιο και αυτές πουλάτε.

Βεβαίως, στο πλαίσιο της καπιταλιστικής κρίσης καταστρέφονται και απαξιώνονται πριν απ' όλα παραγωγικές δυνάμεις και κυρίως απαξιώνεται η εργατική δύναμη. Οκτακόσιες χιλιάδες είναι επίσημα οι άνεργοι. Ξεπερνούν το ένα εκατομμύριο ανεπίσημα.

Κόβονται μισθοί, συντάξεις, επιδόματα. Υπάρχουν πολλές επιχειρήσεις που δουλεύουν υπερωρίες οι εργάτες και δεν τις πληρώνονται. Μειώνετε συνεχώς την εργατική δύναμη. Πού θέλετε να την πάτε; Στον πάτο; Και βεβαίως, στον οξυτάτο ανταγωνισμό θα καταστραφεί και μέρος του κεφαλαίου και οι πιο ισχυροί θα επιβιώσουν.

Εκεί οδηγούνται τα πράγματα και με το σημερινό νομοσχέδιο: Να ενισχύονται οι μεγάλοι και να πλήττονται οι μικροί επιχειρηματίες. Αυτό είναι το πρώτο που θα ήθελα να σημειώσω.

Δεύτερον, η Νέα Δημοκρατία ψηφίζει ένα ακόμη νομοσχέδιο που έφερε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Μπορεί να μην ψήφισε το μνημόνιο, αλλά τα πιο πολλά νομοσχέδια, αυτά τα οποία στηρίζουν την ουσία, την εφαρμογή των μνημονιακών κατευθύνσεων τα ψηφίζει και υποστηρίζει ότι η φορολογία είναι στο 40%. Η φορολογία των ανωνύμων εταιρειών ήταν όχι στο απόμακρο, αλλά στο πρόσφατο παρελθόν στο 45%. Την έφερε στο 35% το ΠΑΣΟΚ και λίγο μετά έπεσε στο 25%. Προωθείται η διαδικασία να φθάσει στο 20%.

Το ότι φεύγουν επιχειρήσεις από την Ελλάδα και πηγαίνουν σε γειτονικές χώρες, παραδείγματος χάριν στη Βουλγαρία, όπως αναφέρθηκε, δεν είναι καινούργιο φαινόμενο. Μάλιστα πρέπει να πούμε ότι επιδοτήθηκαν με πάρα πολλά δισεκατομμύρια παλιές ελληνικές δραχμές πολλές απ' αυτές τις επιχειρήσεις. Και δεν πάνε εκεί μόνο γιατί είναι χαμηλή η φορολογία, αλλά γιατί υπάρχουν και χαμηλά μεροκάματα.

Τελικά τι θέλετε; Να φτάσετε τα μεροκάματα εκεί, στα μεροκάματα της Βουλγαρίας; Τα κυβερνητικά μέτρα του ΠΑΣΟΚ προς τα εκεί κατατείνουν. Το νομοσχέδιο που φέρνει η Κυβέρνηση και ψηφίζει η Νέα Δημοκρατία, αλλά και όσα ψήφισε μέχρι σήμερα ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, αυτήν την κατεύθυνση στηρίζουν.

Έγινε κριτική από ομιλητές του ΠΑΣΟΚ, αλλά και από τον εισηγητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού χθες, στην τοποθέτηση του ΚΚΕ. Αναφέρθηκαν οι λέξεις ευελιξία, πρακτικότητα, κίνηση, διαφάνεια και μέσα σ' αυτό διαστρεβλώνεται η θέση του ΚΚΕ. Ποιο είναι το σύγχρονο; Να περάσουν τα πάντα στον έλεγχο του κεφαλαίου;

Ας μιλήσουμε για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Ποιος είναι, κύριοι, ο φορέας που αδειοδοτεί; Κύριε Μιχελογιαννάκη που ήσασαν χθες φορτισμένος ενάντια στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, είναι ο φορέας των βιομηχάνων; Το νομοσχέδιο συγκροτεί την αυτόνομη υπηρεσία αδειοδότησης στα επιμελητήρια. Ναι, θα λειτουργούν παράλληλα με τις αντίστοιχες υπηρεσίες του δημοσίου και των περιφερειών.

Όταν εμείς υποστηρίζουμε ότι το ένα νομοσχέδιο μετά το άλλο που φέρνει η Κυβέρνηση για ψήφιση στη Βουλή αποτελούν κρίκο της ίδιας αλυσίδας και στηρίζουν με πολλούς τρόπους το κεφάλαιο, αυτό επιβεβαιώνεται πλήρως. Τι έχουμε δηλαδή; Έχουμε ένα νομοσχέδιο το οποίο προβλέπει αυτά που είπα προηγουμένως στα επιμελητήρια τα οποία θα λειτουργούν παράλληλα. Το ερώτημα είναι: Θα πάει κανένας βιομήχανος να πάρει άδεια από το δημόσιο, όταν μπορεί να τύχει ευνοϊκής μεταχείρισης από το επιμελητήριό του, δηλαδή όταν μπορεί ο ίδιος να αδειοδοτήσει τον εαυτό του;

Πιο συγκεκριμένα, οι βιομήχανοι θα αδειοδοτούν τις βιομηχανίες σύμφωνα με το νέο νόμο. Είναι παγκόσμια πρωτοτυπία; Δεν ξέρουμε. Δεν μπορούσαμε να το ψάξουμε. Πάντως το νομοσχέδιο εγκρίνει αυτές τις κατευθύνσεις. Οι άδειες εγκατάστασης βιομηχανιών -που σύμφωνα με το νομοσχέδιο σχετίζονται άμεσα με την προστασία των εργαζομένων, των περιοίκων, του κοινού και του περιβάλλοντος από κάθε κίνδυνο βλάβης της υγείας ή ενόχλησης ή ρύπανσης που μπορεί να προκληθεί από τη λειτουργία αυτών των βιομηχανικών επιχειρήσεων- θα χορηγούνται από τα επιμελητήρια των βιομηχάνων και αυτό ασφαλώς θα έχει επιπτώσεις.

Είναι βέβαιο ότι οι συνθήκες εργασίας και ασφάλειας της εργασίας θα υποβαθμιστούν ακόμα περισσότερο και, βεβαίως, η Κυβέρνηση επιωρίζεται βαρύτερες ευθύνες και γι' αυτές τις επιλογές. Για κάθε εργατικό ατύχημα σ' αυτές τις μονάδες το οποίο θα έχει αδειοδοτηθεί από τα επιμελητήρια των βιομηχάνων, θα έχει κάποιους ηθικούς αυτουργούς.

Σ' ό,τι αφορά την υποβάθμιση του περιβάλλοντος, το θέμα είναι πώς θα γίνονται οι έλεγχοι, αλλά δεν είναι μόνο η αδειοδότηση. Εδώ έχουμε μία καινούργια κατάσταση. Ο έλεγχος των βιομηχανικών μονάδων θα ασκείται αποκλειστικά από ιδιώτες. Γιατί δηλαδή να το ψηφίσουμε; Μας είπαν ότι είναι ιδεοληψία επειδή -λέει- έρχεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μα, αφού είναι αντεργατικό, αντιλαϊκό, αντικοινωνικό, αυτή είναι η ουσία της καταψήφισής. Οι ελεγκτές των βιομηχανιών θα ελέγχονται από τους βιομήχανους.

Βέβαια αυτό που είναι εξωφρενικό και μπορεί κανείς να το χαρακτηρίσει σχιζοφρενικό, είναι αυτό το πρόστιμο που μπαίνει, γιατί το παράβολο αυτό δεν είναι παράβολο, αλλά είναι πρόστιμο.

Αν μια βιομηχανική μονάδα ή μια βιοτεχνική οχλεί, δημιουργεί προβλήματα στο περιβάλλον, θα υπάρξουν αυτοί που θα επιθυμούν να κάνουν ένσταση και να ζητήσουν να παρθούν συγκεκριμένα μέτρα, να περιοριστούν οι κίνδυνοι από τη ρύπανση, από τη μόλυνση, από την καταστροφή του περιβάλλοντος. Αν απευθύνονται για μια όχληση μικρής μονάδας θα έχουν ένα χαμηλό παράβολο. Αν, όμως, πρόκειται για μια τεράστια βιομηχανική μονάδα το παράβολο για την ένσταση θα σχετίζεται με την ιπποδύναμη της μονάδας, με την αξία των παγίων εγκαταστάσεων. Δηλαδή, θα πρέπει αυτοί οι περίοικοι οι οποίοι βλάπτονται, να έχουν και ένα τσουβάλι παράδες, που λέει ο λαός, για να ασκήσουν το δικαίωμά τους να απευθυνθούν στα αστικά δικαστήρια, στο Συμβούλιο της Επικρατείας, για να προστατευθούν. Με ό,τι έχει μείνει και στο Συμβούλιο της Επικρατείας που μέχρι και πριν λίγο καιρό κρατούσε μια άμυνα, τουλάχιστον το πέμπτο τμήμα σε ό,τι αφορά στην προστασία του περιβάλλοντος. Λοιπόν, μπορεί κανείς να πει ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν ενισχύει αυτήν τη λογική;

Μπορεί να μην κατεβάζετε, κύριε Υπουργέ -και δεν εννοώ εσείς προσωπικά, αλλά η όποια κυβέρνηση - τα MAT για να χτυπάνε αυτούς που θα διαδηλώνουν για την προστασία του περιβάλλοντος, αλλά δε θα μπορούν να προσφεύγουν στη δικαιοσύνη, γιατί θα πρέπει να πουλήσουν τα σπίτια τους. Και, βεβαίως, αυτή η διατύπωση δεν πρέπει να είναι μακριά από τις επιθυμίες- επιδιώξεις των βιομηχανιών.

Για όλους αυτούς τους λόγους εμείς, όπως είπε και ο εισηγητής μας, θα καταψήφισουμε και αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Χαλβατζή.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού πρώτα συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα Εργαστήρι Δημοκρατίας που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, δεκαέξι μαθητές και ένας εκπαιδευτικός από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Γέρακα Αττικής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ζητήσει ο Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, κ. Μιχάλης Χρυσόχοϊδης, για μια παρέμβαση.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με αφορμή την τοποθέτηση των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων των κομμάτων, επιτρέψτε μου να σχολιάσω ορισμένες απόψεις που εδώ διατυπώθηκαν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Μια απάντηση εν συνόψει.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Εν συνόψει.

Ξεκινάω απ' αυτό που είπε ο κ. Χαλβατζής τώρα στο τέλος της ομιλίας του, σε σχέση με μια μεγάλη αξία που έχουμε ξεχάσει στον τόπο. Η μεγάλη αξία είναι η εργασία. Μια μεγάλη αξία που είναι ανθρώπινη και κοινωνική αξία. Η εργασία αναδείχθηκε μέσα από τους αιώνες σε ένα ζήτημα κοινωνικών αγώνων και διεκδίκησης και σήμερα είναι ένα μεγάλο ζητούμενο στη χώρα δυστυχώς. Μ' ένα μέγεθος κυρίως στη νέα γενιά που δεν μας τιμά. Και δεν τιμά κανέναν μας. Και ας καθίσουμε κάτω να δούμε γιατί φτά-

σαμε εδώ: 40% ανεργία στους νέους ανθρώπους καλά μορφωμένους. Ένα εκατομμύριο καλά μορφωμένοι νέοι, οι οποίοι αυτήν τη στιγμή αναζητούν την τύχη τους και την πόρτα της παραγωγής και της αγοράς εργασίας που θα χτυπήσουν. Αυτό είναι ένα μεγάλο ζητούμενο για όλους μας και μια μεγάλη πρόκληση από την άλλη πλευρά.

Θέλω να συνεχίσω με τις απόψεις που διατυπώθηκαν από ορισμένες πλευρές της Βουλής σήμερα εδώ. Αναρωτιέμαι τι υπερασπιζόμαστε. Υπερασπιζόμαστε το πελατειακό κράτος; Ένα κράτος που δημιούργησε γύρω του προσδοθήρες, οι οποίοι δεν έκαναν τίποτα άλλο από το να αξιοποιούν και να εκμεταλλεύονται; Ένα κράτος το οποίο έγινε τελικά εχθρός του πολίτη και εχθρός της επιχειρηματικότητας; Θα συνεχίσουμε να έχουμε αυτό το κράτος;

Θα συνεχίσουμε να καλλιεργούμε στους πολίτες τη λογική ενός κράτους το οποίο προσλαμβάνει συνεχώς, χωρίς να είναι παραγωγικό, χωρίς να είναι δημιουργικό, χωρίς να εξυπηρετεί την ανάπτυξη, θα έλεγα, μάλιστα, ότι είναι εχθρικό προς την ανάπτυξη και την επιχειρηματικότητα; Θα συνεχίσουμε να υποστηρίζουμε αυτού του είδους τις λογικές;

Θα συνεχίσουμε να υποστηρίζουμε ένα είδος κρατικού καπιταλισμού, ουσιαστικά, που αναδείχθηκε στη χώρα τα τελευταία σαράντα χρόνια, στρεβλού, άδικου, που οδήγησε σε τεράστιες κοινωνικές αδικίες και ανισότητες;

Είναι αυτές προοδευτικές πολιτικές που μπορούμε να τις υπερετιμήσουμε στο σήμερα, σε έναν κόσμο τόσο πολύ ανοιχτό και τόσο πολύ ανταγωνιστικό, ανεξάρτητα αν συμφωνεί ή διαφωνεί κανείς;

Γι' αυτό, λοιπόν, πιστεύω ότι πρέπει, τουλάχιστον σε κάποιες βασικές συνιστώσες του δημόσιου βίου και των αναγκών που έχει σήμερα ο τόπος, να συμφωνήσουμε και να συνεργαστούμε.

Αξίζει, είπε ο κ. Λαφαζάνης, κάτι καλύτερο αυτός ο τόπος. Βεβαίως αξίζει ο τόπος. Και η νέα γενιά, θα έλεγα εγώ, αξίζει κάτι καλύτερο. Πώς; Τρώγοντας οι παλαιότερες γενιές από τις νεότερες και μην αφήνοντας πίσω τους τίποτα, αφήνοντας μία έρημο η οποία ουσιαστικά λεηλατεί το μέλλον των παιδιών μας και των επόμενων γενιών; Αυτή είναι η τύχη του τόπου για τα επόμενα χρόνια;

Εγώ νομίζω ότι μέσα από τις πολιτικές μας πρέπει να προχωρήσουμε στην απελευθέρωση των δημιουργικών δυνάμεων της χώρας, να απεγκλωβίσουμε δυνάμεις οι οποίες είναι φυλακισμένες αυτήν τη στιγμή και εγκλωβισμένες στη λογική της γραφειοκρατίας, στη λογική της χειραγώγησης, στη λογική του κρατισμού, που οδήγησαν σε μία οικονομία δυστυχώς αντιπαραγωγική -καταστράφηκε όλη η παραγωγική βάση της χώρας στον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα- εσωστρεφή -καθόλου εξωστρεφή δηλαδή, καταστράφηκαν οι εξαγωγές της χώρας- καθόλου καινοτομική και καθόλου ανταγωνιστική.

Να θυμίσω λίγο το αποτέλεσμα στη Νέα Δημοκρατία; Το 6% του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών του 2004 έγινε 14% το 2009. Έπιασε ιστορικό ρεκόρ. Σήμερα επιχειρούμε αυτό να το μειώσουμε μέσα από την αύξηση των εξαγωγών.

Θέλω, επίσης, να αναφερθώ σε αυτά τα οποία ο κ. Μαρκόπουλος εδώ, από το Βήμα της Βουλής, εξεφώνησε και τοποθετήθηκε. Δεν καταλαβαίνω το εξής και πραγματικά θα ήθελα μία απάντηση: Είπατε ότι είναι μεγάλοι οι φόροι στην Ελλάδα. Θέλω να συμφωνήσουμε και να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα. Τι εννοείτε; Το 20% φόρος στις επιχειρήσεις είναι μεγάλος φόρος; Υπάρχει, δηλαδή, χώρα στην Ευρωζώνη -αν εξαιρέσουμε την Κύπρο για πάρα πολλούς και διαφορετικούς λόγους- η οποία έχει φόρους κάτω από 20%; Μήπως, όμως, ο κ. Μαρκόπουλος με το 40% εννοεί ότι φορολογούνται τα διανεμόμενα κέρδη; Γιατί, υπάρχει χώρα στην Ευρωζώνη, η οποία δεν φορολογεί τα διανεμόμενα κέρδη; Τι εννοείτε; Πείτε μας. Πού θέλετε, δηλαδή, να πάμε τους φόρους σε αυτή τη χώρα;

Διότι υπάρχουν κάποιοι συνάδελφοι που λένε ότι η γειτονική FYROM έχει 12% φόρο, η Βουλγαρία έχει 10% φόρο, η Ρουμανία και η Ουκρανία επίσης. Εκεί θέλετε να φτάσουμε; Πείτε το, να το ξέρουμε, διότι αυτό είναι κρίσιμο ζήτημα. Και είναι κρίσιμο ζήτημα οικονομικό και κοινωνικό.

Θέλω, επίσης, να σας πω ότι οι επιχειρήσεις δεν ενδιαφέρονται

απλά για το ύψος του φόρου. Δεν τους ενδιαφέρει αυτό. Δείτε όλες τις μελέτες που γίνονται αυτήν τη στιγμή για την ελληνική οικονομία και διεθνώς. Οι επιχειρήσεις θέλουν σταθερό φορολογικό καθεστώς, θέλουν φιλικό επιχειρηματικό περιβάλλον, θέλουν σύστημα δικαιοσύνης και απονομή δικαιοσύνης. Θέλουν, δηλαδή, σταθερούς κανόνες.

Αυτό, λοιπόν, το οποίο λέτε, ελάτε να το συζητήσουμε και να ξεκαθαρίσετε τι εννοείτε. Διότι φοβούμαι ότι έχετε μία μεγάλη παρεξήγηση σε σχέση με τους φόρους.

Εάν θέλετε, λοιπόν, να μειώσουμε περαιτέρω τους φόρους στη χώρα και δεν αναφερόμαι στους εκτάκτους φόρους -για τους οποίους συμφωνώ μαζί σας και συμφωνούμε όλοι μας, γιατί είναι μια αναγκαία συνθήκη, προκειμένου να συλλέξουμε έσοδα και να καλύψουμε το τρέχον έλλειμμα, αυτό είναι μια άλλη διαδικασία και μπορούμε να τη συζητήσουμε- αλλά στους τακτικούς φόρους, παρακαλώ, θα ήθελα να μας πείτε σε ποια χώρα της Ευρωζώνης δεν υπάρχει η διαδικασία της φορολόγησης των διανεμομένων κερδών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σε ό,τι αφορά το θέμα του μνημονίου, το οποίο συνεχώς αναφέρεται, επίσης και εδώ πρέπει να ξεκαθαρίσουμε κάτι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Είναι άλλο ζήτημα το μνημόνιο, το οποίο κάθε δύο-τρεις μήνες επικαιροποιείται και το οποίο μπορούμε να διαπραγματευόμαστε, να ανανεώνουμε, να αφαιρούμε ή να προσθέτουμε διάφορες ρυθμίσεις και είναι άλλο το ζήτημα του σχεδίου εθνικής σωτηρίας, στο οποίο νομίζω ότι συμφωνείτε, γιατί δεν άκουσα καμμία άλλη πρόταση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Θεωρώ, δηλαδή, ότι εσείς συμφωνείτε με το εθνικό σχέδιο για τη διάσωση της χώρας. Μπορεί να έχετε ορισμένες αποκλίσεις σε σχέση με το μνημόνιο, αυτό το βλέπουμε, το συζητούμε και σ' αυτό συντείνει η προσπάθεια που έγινε πριν από λίγες ημέρες με τη σύγκληση των πολιτικών αρχηγών και την έκκληση του Πρωθυπουργού για να δημιουργηθεί μια προσέγγιση.

Αρα, λοιπόν, και εδώ ας μη δημιουργούμε συγχύσεις. Είστε υπέρ του σχεδίου εθνικής σωτηρίας, έχετε διαφορετικές απόψεις στο μνημόνιο. Το λέω αυτό, επειδή επιχειρήσατε πριν από λίγους μήνες στις τοπικές εκλογές να χωρίσετε τους Έλληνες σε μνημονιακούς και αντιμνημονιακούς. Μετά το ξεχάσατε, γιατί μπήκαν μέσα οι Ιρλανδοί και οι Πορτογάλοι. Τώρα αυτός ο διαχωρισμός γίνεται δήθεν μια διαφοροποίηση σε σχέση με το μνημόνιο, το οποίο πρέπει να διαπραγματευτούμε. Το μνημόνιο διαπραγματεύεται κάθε μέρα, τώρα αυτήν την ώρα που μιλάμε γίνεται διαπραγμάτευση και πάλι.

Αρα, είναι ευκαρία να καταθέτετε και εσείς τις απόψεις σας, ούτως ώστε να βελτιώσουμε τη συνολική συνθήκη υπό την οποία δανείζεται η χώρα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Να προχωρήσουμε, κύριε Ροντούλη. Έχουν μιλήσει όλοι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Νικόλαος Λέγκας, για οκτώ λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για τρία λεπτά μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Οι Κοινοβουλευτικοί από ό,τι πληροφορήθηκα έχουν μιλήσει, έχουν ξαναμιλήσει...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όχι δεν ξαναμιλήσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): ...πρέπει να μιλήσουν και οι εισηγητές για να προχωρήσει η διαδικασία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ως Κοινοβουλευτικός έχω τρία λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αμέσως μετά τον κ. Λέγκα, αν είναι εύκολο. Τώρα σηκώθηκε ο συνάδελφος, ας μιλήσει ο κ. Λέγκας και μετά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Ευχαρίστως μιλάμε και αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Ροντούλη, καταλαβαίνετε. Βοηθήστε λίγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ελάτε, κύριε Λέγκα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Αν είναι για τρία λεπτά, ας μιλήσει ο συνάδελφος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Μιλήστε, κύριε Λέγκα, γιατί θα μιλήσω και εγώ μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Λέγκα, σας παρακαλώ, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, φαντάζομαι ότι συμφωνείτε και εσείς ότι μέσα σε οκτώ λεπτά για σαράντα ένα άρθρα - δώδεκα δευτερόλεπτα για κάθε άρθρο- καταλαβαίνετε ότι ούτε στους τίτλους δεν μπορούμε να αναφερθούμε.

Βεβαίως, σ' αυτόν το χρόνο δεν μπορούμε να ανοίξουμε το μεγάλο ζήτημα που έβαλε ο κύριος Υπουργός, πριν από λίγο για το ποια σχέση έχει το δικό μας φορολογικό σύστημα με τα άλλα φορολογικά συστήματα των άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Θα ήταν ενδιαφέρον να ανοίξει αυτή η συζήτηση για να δούμε, πράγματι, τις αδικίες του δικού μας φορολογικού συστήματος και πώς αυτές μπορούν να αποκατασταθούν στην κατεύθυνση ενίσχυσης του επιχειρείν.

Όσον αφορά τη δεύτερη παρατήρησή του ότι σ' αυτήν την κρίσιμη συγκυρία οφείλουμε να καταθέτουμε απόψεις, είναι σαφές ότι η Νέα Δημοκρατία με υπευθυνότητα κατέθεσε συγκεκριμένες, κοστολογημένες απόψεις. Τουλάχιστον, δεν είδαμε ιδιαίτερη αντίδραση απέναντι στη λογική αυτών των προτάσεων και αυτό, βεβαίως, είναι εντυπωσιακό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η απλούστευση και ο εκσυγχρονισμός της αδειοδότησης τεχνικών επαγγελματιών δραστηριοτήτων μέσα από τη δημιουργία ενός σύγχρονου ενιαίου κανονιστικού πλαισίου, που δεν θα έχει «σκιάς» και θα διακρίνεται από τη σαφήνεια του και βεβαίως δεν θα περιχαράκωνεται σε στερεότυπες συντεχνιακές αντιλήψεις, αποτελεί μείζονα προτεραιότητα, κυρίες, στη σημερινή συγκυρία.

Περνάω αμέσως στα άρθρα του πρώτου και δεύτερου μέρους. Είναι θετικό το γεγονός ότι στον ορισμό «επαγγελματικές δραστηριότητες» της παραγράφου 3 του άρθρου 2 που στην αρχική του διατύπωση ήταν περιοριστική δόθηκε -όπως προτεínάμε- ένας νέος ορισμός. Πάντως, επισημαίνουμε αυτό που είπαμε στην αρχή της επί της αρχής συζήτησης.

Σήμερα, κύριε Υπουργέ -αυτή είναι η αλήθεια- συζητάμε το κέλυφος μιας διαδικασίας, καθώς η ουσία των ρυθμίσεων βρίσκεται στο πλήθος των προεδρικών διαταγμάτων και των εξουσιοδοτήσεων. Εκεί θα καθοριστούν οι λεπτομέρειες. Βεβαίως, περιμέναμε από τον κύριο Υπουργό να μας ενημερώσει, όχι για τις λεπτομέρειες, αλλά για τη γενική κατεύθυνση αυτών των προεδρικών διαταγμάτων. Μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει.

Έτσι, λοιπόν, στο άρθρο 3 όλη η ουσία βρίσκεται στο υπό έκδοση προεδρικό διάταγμα της παραγράφου 2 που καθορίζει το μέγεθος και το είδος των εγκαταστάσεων στις οποίες θα ασκηθούν οι επαγγελματικές δραστηριότητες. Καταλαβαίνεται ότι στην ουσία δεν ξέρουμε πού πηγαίνει αυτό το άρθρο. Βεβαίως, είναι θετικό ότι επίσης βελτιώνεται η διατύπωση της παραγράφου 2, αλλά αυτό δεν αρκεί.

Όσον αφορά το άρθρο 4, αν λέγαμε, κύριε Πρόεδρε, ότι το ψηφίζουμε, δικαίως κάποιος θα μπορούσε να μας πει ότι δεν ξέρουμε τι ψηφίζουμε. Το λέω αυτό γιατί, χωρίς να αμφισβητούμε καλές προθέσεις, πάλι δεν γνωρίζουμε την κατεύθυνση των προεδρικών διαταγμάτων. Έχουμε προεδρικό διάταγμα στην παράγραφο 2, προεδρικό διάταγμα στην παράγραφο 4, υπουργική απόφαση στην παράγραφο 5. Βεβαίως, επαναφέρουμε τον προβληματισμό μας για τη δυνατότητα υποκατάστασης της πραγματικής εμπειρίας από προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης.

Στο άρθρο 5 το οποίο αναφέρεται στο σύστημα αδειοδότησης και καθορίζει τις αρμόδιες υπηρεσίες για την έκδοση των αδειών και είναι αλήθεια ότι εδώ έχουμε λεπτομερειακή προσέγγιση. Αυτό είναι θετικό. Έχουμε όμως, κάποιους προβληματισμούς -τους έχουμε θέσει- σχετικά με την ανάρτηση των αδειών στο διαδίκτυο.

Όσον αφορά το άρθρο 7 για τις εξετάσεις από αδειοδοτημένους φορείς συμφωνούμε με τη δυνατότητα να πραγματοποιούνται εξετάσεις πέρα από φορείς του δημοσίου και από φορείς του ιδιωτικού τομέα. Υπάρχει, όμως, ένα θέμα που φαίνεται να προκύπτει αναφορικά με την αδειοδότηση των φορέων διενέργειας των εξετάσεων από τον Εθνικό Οργανισμό Πιστοποίησης Προσόντων. Το ερώτημα είναι αν μπορεί –και το επαναλαμβάνουμε, το είπαμε και στην επιτροπή– να γίνει η απονομή πιστοποιητικού διαπίστευσης στους εξεταστικούς φορείς, οι οποίοι είναι φορείς διενέργειας εξετάσεων και όχι φορείς πιστοποίησης.

Στο άρθρο 8 συμφωνούμε με τον έλεγχο των αδειοδοτούμενων φορέων και συμφωνούμε βεβαίως και με τη βελτίωση που έχει επέλθει.

Στο άρθρο 11 σχετικά με τον έλεγχο ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών εμμένουμε στην άποψή μας που είναι αντίθετη με την υποχρέωση καταβολής του παραβόλου των εκατό ευρώ από τον καταγγέλλοντα. Μπορεί αυτή η ρύθμιση να λειτουργεί αποτρεπτικά γι' αυτούς που κάνουν καταγγελίες, αλλά εξίσου αποτρεπτικά θα λειτουργήσει και γι' αυτούς που ενώ έχουν λόγο να καταγγείλουν, εξαιτίας της οικονομικής αδυναμίας τους, δεν θα το κάνουν. Θετική είναι πάντως η αλλαγή να επιστρέφεται το παράβολο στην περίπτωση που ευσταθεί η καταγγελία.

Κρατάμε τις επιφυλάξεις που διατυπώσαμε στην επιτροπή όσον αφορά τα υπόλοιπα άρθρα του πρώτου μέρους.

Έρχομαι τώρα στο δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου την απλοποίηση αδειοδότησης των μεταποιητικών δραστηριοτήτων. Το πρόβλημα αυτό υπήρχε και υπάρχει. Ελπίζουμε να μειωθεί στο μέλλον, για να είμαστε ρεαλιστές.

Να πούμε επίσης ότι προσπάθειες για την απλοποίηση των διαδικασιών υπήρξαν πολλές και στο παρελθόν. Αναφέρομαι στο προεδρικό διάταγμα 791/1981, στο ν. 1360/1983 που έβαλε για ακόμη μία φορά χρονικούς περιορισμούς και αντικατέστησε τις εγκρίσεις με απλές γνώμες. Παράλληλα, δεν ήταν λίγες οι περιπτώσεις όπου και στην προσπάθεια απλοστεύσεως των διαδικασιών είχαμε την εφαρμογή διατάξεων που εξέφραζαν τη συναίνεση των υπηρεσιών διά της σιωπής. Γι' αυτό και επιμένουμε ότι όλα αυτά πρέπει να γίνονται με ιδιαίτερη προσοχή, αφού πολύ εύκολα μπορούμε να «κυλίσουμε» από τη μια άκρη στην άλλη.

Για το άρθρο 28 είναι σωστό που επιστρέφεται το παράβολο στην περίπτωση που θα ευσταθεί η καταγγελία. Επίσης είναι θετικό ότι διορθώνεται, όπως είχαμε παρατηρήσει, το κατώτατο όριο των προστίμων στα χίλια ευρώ από τριακόσια που ήταν πριν για την αναληθή δήλωση των μηχανικών. Σας είχαμε πει ότι δεν μπορούμε να αναγκάζουμε αυτόν που καταγγέλλει την επικίνδυνη επαγγελματική δραστηριότητα να καταβάλει εκατό ευρώ και αυτόν που στην ουσία εσκεμμένα βοηθάει στη χορήγηση προβληματικών αδειών να του βάζουμε πρόστιμο τριακοσίων ευρώ.

Όσον αφορά το άρθρο 31 και την Επιτροπή Ενδοκοφανών Προσφυγών, αποτελεί θετική εξέλιξη ότι αφαιρείται η συγκεκριμένη ρύθμιση, γιατί όπως είπαμε ανοίγει ένας νέος κύκλος επιδομάτων και καλό είναι σε αυτήν την κρίσιμη συγκυρία να αποφεύγονται.

Όσον αφορά το άρθρο 32, σχετικά με την κεντρική συντονιστική ομάδα διοίκησης και αδειοδότησης, είχαμε τονίσει ότι καλό θα είναι απ' αυτές τις πρωτοβουλίες που παίρνει μια κυβέρνηση να βλέπουμε και το αποτέλεσμα αυτών των πρωτοβουλιών, να αποτιμούμε τα αποτελέσματα, να βλέπουμε την εφαρμογή. Υπάρχει μια τροποποίηση στη σχετική διάταξη. Θα συντάσσεται από την κεντρική συντονιστική ομάδα διοίκησης και αδειοδότησης μία έκθεση, έκθεση, ωστόσο, η οποία απλώς θα λέει τι έκανε αυτή η ομάδα.

Η πρότασή μας ήταν κάπως διαφορετική. Εμείς λέμε να λέει και τι μένει να γίνει απ' αυτά που έχουν προγραμματιστεί και βεβαίως να προτείνει και συγκεκριμένα μέτρα. Νομίζω ότι αυτό κάνουν αντίστοιχες επιτροπές που λειτουργούν σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες και πιστεύω ότι η περιγραφή της έκθεσης που θα καταθέτει στην αρμόδια επιτροπή, με αυτόν τον τρόπο θα είναι πιο τεκμηριωμένη στην κατεύθυνση που περιέγραψα προηγουμένως.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Για να είμαι συνεπής με το χρόνο μου, θα κλείσω με το άρθρο 35, σχετικά με τη δυνατότητα αδειοδότησης από τα επιμελητήρια. Και εδώ έχουμε μια διαφωνία. Είπαμε, κατ' αρχάς, ότι συμφωνούμε με αυτήν τη λογική, παρ' όλο τον προβληματισμό και πιστέψαμε ότι μας φέρνεται κάτι το οποίο είναι προχωρημένο σε κάποιο βαθμό. Μετά, από τη συζήτηση, διαπιστώσαμε ότι όλο αυτό που φαίνεται και καινοτόμο και πρωτοποριακό είναι στον «αέρα». Δεν είναι μόνο τα προεδρικά διατάγματα που απουσιάζουν, δεν είναι μόνο οι διαδικασίες του ΑΣΕΠ, οι οποίες θα δημιουργήσουν πρόβλημα στη στελέχωση αυτού του γραφείου, δεν είναι μόνο το γεγονός ότι οι φορείς έχουν καταλάβει κάτι άλλο, είναι και το γεγονός ότι όλη αυτή η διαδικασία, όλο αυτό το εγχείρημα, δεν έχει ένα επιχειρησιακό σχέδιο, τουλάχιστον για τους φορείς, και αυτό φάνηκε από τη συζήτηση στην επιτροπή, με αποτέλεσμα να βρίσκεται στον «αέρα». Για να το πούμε διαφορετικά, δίνουμε την εντύπωση ότι ψηφίζουμε, ως Βουλή, κάτι γι' αυτούς, για τα επιμελητήρια, χωρίς να το γνωρίζουν οι ίδιοι.

Το γεγονός ότι από το υπόμνημα του ΤΕΕ προκύπτει μια τελείως διαφορετική περιγραφή απ' αυτήν του νομοσχεδίου, πιστοποιεί ότι η βασική επιλογή των νομοσχεδίων να διευρυνθούν οι αδειοδοτούσες αρχές δεν είναι ώριμη. Μοιάζει μάλλον με ευχή, στη λογική του τύπου «εμείς το σκεφθήκαμε, το έχουμε περιλάβει ως προοπτική και θα το δούμε στο μέλλον». Εμείς θα ψηφίσουμε αυτό το άρθρο, παρά τη μεγάλη μας διαφωνία, όμως σε αυτή τη διάσταση που αναφέρω, για να μην δημιουργούνται εντυπώσεις και για να μην ανεβάζουμε τον πήχυ πιο ψηλά από εκεί που βρίσκεται.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Λέγκα, εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεατρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα έξι μαθητές και μαθήτριες και δυο εκπαιδευτικοί από το 69ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Απόστολος Νάνος, ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, για οκτώ λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αναφέρθηκε προηγουμένως ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος στα κέρδη των εισηγμένων στο Χρηματιστήριο επιχειρήσεων, που έχουν φθάσει στο ποσό των 445 εκατομμυρίων, δηλαδή έχουν μια αύξηση κοντά στο 8% σε σχέση με πέρυσι και μέσα στην κρίση την οποία ζούμε.

Από την άλλη πλευρά, η λαϊκή κατανάλωση βυθίστηκε στο 17,5% το Μάρτη που μας πέρασε σε σχέση με πέρυσι, ενώ ο τζίρος στα καταστήματα λιανικής έχει πάρει την κατρακύλα και είναι 11% στα τρόφιμα, 38,6% στην ένδυση και την υπόδηση, 25% στα έπιπλα και στα είδη οικιακού εξοπλισμού. Τα ποσοστά αυτά είναι πολύ μεγαλύτερα, εάν τα συγκρίνουμε με τα προηγούμενα χρόνια, όπου φαίνεται η διαφορά.

Αιτία όλων αυτών είναι η πολιτική διαχρονικά των κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που έχει οδηγήσει στην εξάθλιψη της εργατικής δύναμης, στην αύξηση της ανεργίας. Δεν μπορεί να κόπτεται, παραδείγματος χάριν, τώρα ο Υπουργός ότι η ανεργία είναι 40% στους νέους, χωρίς να καταλογίζει και στην Κυβέρνησή του και στον ίδιο τις ευθύνες για την κατάσταση στην οποία έχει οδηγήσει σήμερα τη νεολαία και γενικότερα την εργατική τάξη, της υποαπασχόλησης, τη γενιά των 500 ευρώ που ψηφίζει η Κυβέρνηση, μαζί με τη στήριξη των άλλων κομμάτων, μέσα από τα νομοσχέδια, αλλά και για τη δράση των πολυεθνικών.

Δεν φταίει το παραεμπόριο γι' αυτήν την κατάσταση, όπως ακούστηκε χθες στην Αίθουσα εδώ μέσα. Μήπως, όμως, δεν γνωρίζει η Κυβέρνηση που είναι οι αποθήκες, για να συλλεφθούν οι υπεύθυνοι και να επιβληθούν οι αντίστοιχοι φόροι; Όμως, δεν

υπάρχει πολιτική βούληση, όταν και μέσα στο ίδιο το νομοσχέδιο φέρνεται διάταξη, όπου δημιουργούνται ελεύθερες ζώνες μέσα στα επιχειρηματικά πάρκα, για να μην υπάρχουν δασμοί.

Αυτή η άναρχη ανάπτυξη που υπήρχε και συνεχίζει να υπάρχει, με αποκλειστικό στόχο το κέρδος, οδήγησε και σε αυτήν την καταπιεστική κρίση την οποία ζούμε σήμερα στη χώρα μας, αλλά και παγκόσμια, δηλαδή στην καταστροφή των παραγωγικών δυνατοτήτων της χώρας μας και μέσω της αύξησης των εισαγωγών.

Κατά την άποψή μας, υπάρχει ανάγκη κλαδικών πολιτικών που θα καλύπτουν τις ανάγκες του λαού και τις εξαγωγές, μέσα από μία κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, όπου πραγματικά θα αξιοποιείται ο πλούτος που υπάρχει στη χώρα μας. Δεν θέλουμε ένα δημόσιο τομέα, όπως τον φτιάξατε τόσα χρόνια εσείς, που υπηρετούσε το μεγάλο κεφάλαιο, με τις συνεχείς χρηματοδοτήσεις και δημιουργήθηκε το δημόσιο έλλειμμα που υπάρχει σήμερα στη χώρα μας.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, μιας άλλης οικονομίας, της λαϊκής οικονομίας, θα μπορούσε να εφαρμοστεί μία πολιτική, που θα είναι σε όφελος του λαού και όχι σε όφελος των ολίγων, όπως συμβαίνει μέχρι τώρα.

Περνώντας στα άρθρα, κύριοι συνάδελφοι, για το τμήμα του σχεδίου νόμου που αφορά την αδειοδότηση των επαγγελματικών δραστηριοτήτων, δηλαδή στην ουσία αφορά τα επαγγελματικά δικαιώματα των εργαζομένων, καταγεγραμμένα στις αντίστοιχες συμβάσεις και τις δυνατότητες των αυτοαπασχολούμενων να ανοίξουν μία μικροεπιχείρηση κύρια στον τομέα των κατασκευών, έχω να πω το εξής: Τροποποιούνται ο ν. 6422/34 και μια σειρά νόμοι και διατάγματα που βασίστηκαν σε αυτόν. Ο παραπάνω νόμος, προφανώς, δεν ανταποκρίνεται στις σημερινές συνθήκες, όπως θεμελιώνει τη δυνατότητα της άσκησης επαγγέλματος με βάση το τότε σύστημα της επαγγελματικής, τεχνικής και πανεπιστημιακής εκπαίδευσης.

Γίνεται αναφορά σε επαγγελματικά προσόντα, αντί για επαγγελματικά δικαιώματα, που προκύπτουν μέσα από συγκεκριμένες γνώσεις, που αποκτούνται μέσα από ένα δημόσιο ενιαίο σύστημα τεχνικής εκπαίδευσης διαφόρων βαθμίδων.

Σήμερα, άδεια ηλεκτρολογικών εγκαταστάσεων κατέχουν μόνο φυσικά πρόσωπα. Με το άρθρο 6 του σχεδίου νόμου προβλέπεται η χορήγηση άδειας και σε νομικά πρόσωπα. Δηλαδή, μία ομόρρυθμη εταιρεία ή μία ανώνυμη εταιρεία θα μπορεί να υπογράψει ηλεκτρολογικά έργα. Αυτό σημαίνει ότι δημιουργούνται πλέον προϋποθέσεις συγκέντρωσης των ηλεκτρολογικών έργων σε εταιρείες εις βάρος των αυτοαπασχολούμενων ηλεκτρολόγων. Με αυτήν τη θέση είμαστε κάθετα αντίθετοι.

Επίσης, στο άρθρο 7 προβλέπεται οι εξετάσεις για τη χορήγηση της άδειας άσκησης επαγγέλματος να δύνανται να διενεργούνται κατ' επιλογήν του ενδιαφερομένου και από ικανούς φορείς του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα. Η θέση μας είναι ότι οι εξετάσεις πρέπει να διενεργούνται με ευθύνη του κράτους και από δημόσια υπηρεσία και σε καμμία περίπτωση από ιδιωτικούς φορείς, πιστοποιημένους ή μη.

Με το άρθρο 9 δημιουργείται Ενιαίο Μητρώο Προσώπων, τα οποία ασκούν τεχνικά επαγγέλματα και είναι φυσικά ή νομικά πρόσωπα. Σήμερα, οι επαγγελματίες ηλεκτρολόγοι και υδραυλικοί που υπογράφουν μία εγκατάσταση, την οποία έχουν κατασκευάσει, θεωρούν και επικυρώνουν την υπογραφή τους στο επαγγελματικό σωματείο που ανήκουν. Προφανώς, με τη δημιουργία του μητρώου δεν θα υπάρχει λόγος θεώρησης της υπογραφής στο σωματείο και άρα αποδυναμώνεται και οικονομικά το σωματείο. Ασφαλώς και δεν έχουμε έντονο ενδιαφέρον γι' αυτό, για την τέτοιου είδους δηλαδή οικονομική ενίσχυση του σωματείου και δεν θεωρούμε πανάκεια το μητρώο για την εξάλειψη των λαθροεγκαταστάσεων για τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών. Πάντως, είμαστε αντίθετοι με κάθε μορφής χτύπημα του συνδικαλιστικού κινήματος.

Με το άρθρο 11, οι αδειούχοι επαγγελματίες ή εργαζόμενοι θα ελέγχονται, εκτός από το δημόσιο φορέα και από την Επαγγελματική Ομοσπονδία και το ΤΕΕ.

Για το ΤΕΕ, ήδη, αναφέραμε και χθες, στη συζήτηση επί της αρχής, ότι ασφαλώς και δεν συμφωνούμε, ένα συνδικαλιστικό

όργανο από αγωνιστικός και διεκδικητικός φορέας που πρέπει να είναι να μετατρέπεται σε έναν ελεγκτικό μηχανισμό.

Έρχομαι στο δεύτερο μέρος του σχεδίου νόμου, σχετικά με την απλοποίηση της διαδικασίας αδειοδότησης μεταποιητικών δραστηριοτήτων. Στα άρθρα 17 και 19 τα όρια της κινητήριας ισχύος ή και της θερμικής ισχύος για τον καθορισμό του είδους ή του μεγέθους της δραστηριότητας ως προς την ενόχληση των εργαζομένων που κατοικούν στην περιοχή εγκατάστασης, αφήνουν κενά.

Ας δούμε ένα παράδειγμα για μια εταιρεία συντηρήσεων ηλεκτρολογικών ή ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων, η οποία έχει έδρα μία γειτονιά της Αθήνας, έχει μόνο αποθηκευτικές εγκαταστάσεις, έχει πενήντα εργαζόμενους υπαλλήλους ή με δελτία παροχής υπηρεσιών και βρίσκεται σε μια περιοχή αμιγούς κατοικίας. Κατά το σχέδιο νόμου αυτή η εταιρεία είναι επιχείρηση μικρής όχλησης.

Τι θα γίνει, όμως, σε αυτήν τη γειτονιά, όταν στις εφτά το πρωί θα ξεκινούν τουλάχιστον εικοσιπέντε μεταφορικά αυτοκίνητα για δουλειά; Αυτός είναι ένας προβληματισμός. Δεν μπορούμε να ανεχτούμε τη συμβίωση της κατοικίας με τη βιοτεχνία. Μόνο ένα τμήμα της βιοτεχνίας που εξυπηρετεί τις άμεσες ανάγκες των κατοίκων μπορεί, κάτω από προϋποθέσεις, να συμβιώνει με την κατοικία, χωρίς την επιβάρυνση του περιβάλλοντος.

Αυτό δεν σημαίνει σε καμμία περίπτωση ότι η μικρή βιοτεχνία πρέπει να εκδιωχθεί και από εκεί που βρίσκεται σήμερα, χωρίς να έχει λυθεί το πρόβλημα της μετεγκατάστασης σε χώρους, που να μην δημιουργεί όχληση και ρύπανση σε επιβαρυμένα αστικά κέντρα και κυρίως στο λεκανοπέδιο της Αττικής. Επίσης, δεν μπορεί να μετεγκατασταθεί με τέτοιους τρόπους που να οδηγούν στην επιβάρυνση της θέσης της στον καπιταλιστικό καταμερισμό εργασίας.

Διαχωρίζουμε τη μικρή βιοτεχνία από τη μεγάλη βιοτεχνία και τη βιομηχανία. Η λύση αυτών των δύο προβλημάτων απαιτεί διαφορετική κοινωνική και οικονομική προσέγγιση. Βέβαια, όλες οι κυβερνήσεις που πέρασαν μέχρι τώρα συσσωρεύουν τα προβλήματα και προσπαθούν να «ψαρέψουν» στα θολά νερά με τελικό στόχο την εξυπηρέτηση των συμφερόντων του μεγάλου κεφαλαίου και των μονοπωλίων.

Με βάση, λοιπόν, αυτήν τη σημερινή πραγματικότητα και τις γενικότερες θέσεις του κόμματός μας προτείνουμε την μετεγκατάσταση όλων των βιοτεχνιών με κινητήρια δύναμη μέχρι 22 KW, που λειτουργούν σε περιοχές κατοικίας, σε βιοτεχνικά τετράγωνα κατά το πρότυπο των εμπορικών κέντρων σε εγκαταστάσεις που παραχωρούνται από το δήμο ή σε προσιτή τιμή νοικιάζονται είτε πωλούνται με τις παρακάτω προϋποθέσεις:

Δεν παράγουν κατά τη λειτουργία τους αέριους ρύπους, υγρά και στερεά απόβλητα, τέτοια που δημιουργούν προβλήματα στον οικιστικό ιστό ή οι ρύποι είναι μικρής ποσότητας που με την κατάλληλη διαδικασία μπορούν να απομακρύνονται χωρίς να επιβαρύνουν το περιβάλλον. Συμβάλλουν στην εξυπηρέτηση των άμεσων αναγκών των κατοίκων της περιοχής και έχουν ληφθεί όλα τα απαραίτητα μέτρα για την προστασία των κατοίκων από την ηχορύπανση.

Επίσης, προτείνουμε μετεγκατάσταση όλων των βιοτεχνιών με κινητήρια δύναμη μέχρι 100KW, που λειτουργούν σε περιοχές κατοικίας, σε βιοτεχνικά πάρκα στα όρια των δήμων, όπου υπάρχουν κατάλληλες εκτάσεις με τις παραπάνω προϋποθέσεις για τα απόβλητα και τους ρύπους. Αυτά τα βιοτεχνικά πάρκα πρέπει να ανήκουν στους ίδιους τους βιοτέχνες και την τοπική διοίκηση, να είναι αυτοδιοικούμενα και να διευκολύνουν τη συνεταιριστικοποίηση και την εφαρμογή των κλαδικών πολιτικών.

Για όλους αυτούς τους λόγους που αναλύσαμε δεν μπορούμε να ψηφίσουμε αυτά τα άρθρα και θα πούμε αύριο για τα υπόλοιπα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Απόστολο Νάνο, ειδικό αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Το λόγο έχει ο κ. Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος, ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συ-

νάδελφοι, η συζήτηση διεξάγεται και επί των άρθρων μέσα στο πολιτικό κλίμα, το οποίο διαμορφώνει και η ίδια η συμμετοχή των πολιτών σε διάφορες εκδηλώσεις και οφείλουμε να λάβουμε υπ' όψιν τα μηνύματα που έρχονται.

Πρώτα απ' όλα, εδώ τα νομοσχέδια όλα αποτελούν –υποτίθεται– μέρος του κυβερνητικού προγράμματος. Σε συνθήκες εκτάκτων αναγκών, μέσα από την αναθεώρηση όλων των προεπιλογών που είχε η Κυβέρνηση, σαφώς πλέον πρέπει να πούμε ότι αυτό δεν ισχύει ως πρόγραμμα, αλλά ισχύει ως σχεδιασμός, που το Υπουργικό Συμβούλιο συνολικά αναλαμβάνει την ευθύνη. Και, βέβαια, υπόκειται μετά στη φιλοτιμία, στην επάρκεια και στις δυνατότητες, στην αξιοποίηση του πολιτικού λόγου που εκφέρεται στον κοινοβουλευτικό χώρο και στην τεχνοκρατική στήριξη για να διατυπωθούν τα νομοσχέδια.

Είδαμε ότι υπήρξε μία διαβούλευση, στην οποία οι κοινωνικοί φορείς, οι συλλογικές οργανώσεις των εργαζομένων στα τεχνικά επαγγέλματα, στο Τεχνικό Επιμελητήριο, ήταν θετικοί σε αυτές τις ρυθμίσεις. Δεν είπαν: «Δεν συμφωνούμε». Είπαν: «Συμφωνούμε». Και μάλιστα, συμμετέχουν οι εκπρόσωποί τους στις επιτροπές αξιολόγησης, που επιτρέπουν την αποσυμφόρηση όλων αυτών των νέων διαδικασιών για την αδειοδότηση των επαγγελματικών δικαιωμάτων του καθένα. Και αφού συμμετέχουν και στις επιτροπές αξιολόγησης, τις τριμελείς –είναι το Υπουργείο Παιδείας, είναι η περιφέρεια, είναι και ο εκπρόσωπος του συνδικαλιστικού φορέα, εκπρόσωπος μάλιστα με ειδικά προσόντα, πιστοποιημένους ότι έχει όλες τις γνώσεις για να είναι αξιολογητής– απορούμε γιατί το ΚΚΕ λέει «καταψηφίζουμε». Πώς καταψηφίζετε κάτι, με το οποίο η ίδια η κοινωνία με συναίνεση συμφωνεί; Θα πρέπει εμείς σε όλα να προτάσσουμε μία ιδεολογική αρχή απόρριψης και διαφωνίας;

Πράγματι, αυτό το πρώτο σκέλος του νομοσχεδίου έχει ιδιαίτερη βαρύτητα, γιατί πλέον δεν είναι στην ευχέρεια του καπιταλιστικά εμπνεόμενου από τη συντεχνιακή νοοτροπία, που έχει ήδη κατακτήσει: «Εγώ έχω την άδεια στα χέρια μου, εσένα δεν θα σου κολλήσω ποτέ ένσημο για να πάρεις την άδεια, να γίνεις ισότιμος με μένα». Και όταν αρνείται την εξέλιξη που εξισορροπεί τα πράγματα, υπερασπίζεται το καπιταλιστικό σύστημα στην άγρια μορφή του, τη συντεχνιακή. Και για να συνεχίσω και τη χθεσινή μου αναφορά, τι πάει να πει ιδεολογική προσέγγιση των ζητημάτων; Φασισμός σημαίνει κοινωνία των συντεχνιών. Και επιτέλους, πρέπει να τελειώνουμε με τις συντεχνίες. Βασική ερμηνεία σε όλα τα λεξικά, ακόμα και της Ένωσης Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών. Σταματήστε, λοιπόν, να είστε απ' έξω και ανεύθυνοι. Μπείτε στην ουσία. Συνεννοηθείτε, συμφωνήστε με τους εκπροσώπους των υδραυλικών, των ηλεκτρολόγων, όλων των κατηγοριών που έχουν ήδη πει «ναι».

Προχωράμε. Πάμε στο δεύτερο σκέλος, στις αδειοδοτήσεις μέσα από τα επιμελητήρια: Τα επιμελητήρια έχουν θεσμική υπόσταση. Λείπει ένα βασικό επιμελητήριο στη χώρα μας, που μόνο ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός το εισηγείται: το αγροτικό επιμελητήριο.

Στα υπάρχοντα επιμελητήρια: Το Τεχνικό Επιμελητήριο δηλώνει έτοιμο να αναλάβει αξιολόγηση και μάλιστα, σύμφωνα με τις δηλώσεις των εκπροσώπων του, με ένα συγκεκριμένο τρόπο. Εάν, λοιπόν, όλος αυτός ο κλάδος καταδικάζεται, επειδή λειτουργεί σε αυτό το σύστημα, δηλαδή η αξιολόγηση από τεχνικής άποψης, με αντικειμενικό τρόπο και από άτομα, τα οποία θα συμμετέχουν σε συγκεκριμένη υπηρεσία του Επιμελητηρίου με κριτήρια επιλογής ΑΣΕΠ και θα υπόκεινται στο δημοσιοϋπαλληλικό δίκαιο και στις κυρώσεις και τις συνέπειες, τις οποίες προβλέπει ο νόμος, αυτά τα άτομα γιατί δεν πρέπει να λειτουργήσουν σαν υπηρεσία και να έχουμε μία νέα εξέλιξη θετική; Απορώ πώς μπορεί κανείς να βρίσκει ενστάσεις, επικαλούμενος θεωρίες.

Επανερχομαι στην εισήγησή μου, στο ζήτημα του πού βρισκόμαστε:

Ο τόπος χρειάζεται εθνική στρατηγική. Εθνική στρατηγική σημαίνει ότι ένα μεγάλο τμήμα αυτής της πορείας μας για την επιβίωσή μας σαν λαός, με τον πολιτισμό μας, την ιστορία μας, τις αρχές μας, τα έθιμά μας, είναι και το κομμάτι της οικονομίας. Και εθνική στρατηγική στην οικονομία σημαίνει ανάπτυξη και ενί-

σχυση σε οτιδήποτε παράγεται και καταναλώνεται στη χώρα μας. Οτιδήποτε μπορεί να δώσει εργασία, να δώσει ακαθάριστο εγχώριο προϊόν, να δώσει φόρους στο κράτος, έσοδα και να έχουμε μετά και δημόσιες δαπάνες κοινωνικής πολιτικής. Εθνική στρατηγική σημαίνει ότι, πράγματι, ξετυλίγουμε ένα σχέδιο για να βρούμε από το αδιέξοδο. Σημαίνει ότι στοχεύουμε στις επενδύσεις και στην προσέλκυσή τους. Ότι σταθεροποιούμε το πολιτικό σύστημα και το πολιτικό σύστημα αναλαμβάνει την ευθύνη να ενισχύσει τον οικονομικό τομέα με όρους τέτοιους που θα βρούμε από την κρίση. Η κοινωνία δεν αντιμετωπίζει μπροστά της ειλικρινείς πολιτικούς. Δεν λένε την αλήθεια. Το πρώτο σύνθημα είναι ότι είναι ψεύτες, ότι τους εξαπάτησαν.

Η τεχνική της εξαπάτησης συγχωρούνταν στο παρελθόν μέσα από το ρουσφέτι και την ατομική ικανοποίηση αιτημάτων εξαίρεσης του νόμου. Πελατειακό σύστημα: Πάνω σε αυτό στήθηκε το μεγάλο παιχνίδι των εξουσιών. Στη συνέχεια μετατράπηκε σε ευάλωτους και διεφθαρμένους πάρα πολλοί διαχειριστές της εξουσίας.

Πολλές φορές έχω πει εδώ ότι ο κόσμος δεν εξεγείρεται ενάντια στους διαφθορείς που είναι μεγαλοεπιχειρηματίες, κεφαλαιούχοι και άλλοι. Εξεγείρεται ενάντια στους διεφθαρμένους, γιατί με τους διαφθορείς δεν έχει άμεση επαφή. Με τους διεφθαρμένους, όμως, έχει γιατί είναι οι μεσάζοντες οι πολιτικοί ανάμεσα στον αδύναμο πολίτη, το ισχυρό κράτος και την παραοικονομία, η οποία συντίθεται.

Εμείς, λοιπόν, απέναντι σε αυτό το σύστημα έχουμε βάλει μία σειρά από ζητήματα. Δεν μπορούμε να αντέξουμε την κοινωνική οργή όσο η Κυβέρνηση και η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν συμφωνούν στην αυτοκάθαρσή τους και δεν ενεργούν έτσι με υπευθυνότητα για να τιμωρηθούν όχι απλά παραδεδειγμένα, αλλά ουσιαστικά αυτοί οι οποίοι πήραν μέρισμα, μίζες. Και ζητά ο κόσμος πίσω τα κλεμμένα. Δεν μπορούμε να συνηγορούμε στην αδράνεια να επιστραφούν τα κλεμμένα. Μπορεί αυτά στο συνολικό κόστος του χρέους να μην είναι όλο το χρέος, να είναι 30 – 40 δισεκατομμύρια, αλλά αυτό είναι μία πραγματικότητα. Και το «φέρτε πίσω τα κλεμμένα» είναι ένα δεύτερο αίτημα.

Ζητάμε, λοιπόν, από την Κυβέρνηση να αντιληφθεί τις ιστορικές στιγμές, να απευθυνθεί προς όλους με γενναιότητα, να παραιτηθούν και να φύγουν από το προσκήνιο όλοι οι εμπλεκόμενοι και ενεχόμενοι και οι ένοχοι ουσιαστικά σε αυτήν την εξέλιξη, να επιστραφούν, πράγματι, τα λεφτά στο λαό, να δημιουργούν περιουσίες εν ανάγκη. Επίσης, σε ένα κλίμα εμπιστοσύνης να μπορεί να έχει εκφορά ο δημιουργικός πολιτικός λόγος, ο οποίος θα δώσει πρακτικές λύσεις σ' ένα βηματισμό απαραίτητο.

Κατανοείτε, λοιπόν, και τις δηλώσεις του Προέδρου μας σήμερα σε σχέση με το ζήτημα της λειτουργίας της Βουλής, που εμείς τη θέλουμε θεσμικό παράγοντα, ναό της δημοκρατίας, που θα εμπνέει, θα έχει το σεβασμό των πολιτών και όπου θα υπάρχουν οι διακριτές πολιτικές αφετηρίες κάθε παράταξης ιστορικά, δικαιωματικά και εξελικτικά σαν πλούτος ιδεών και προσφοράς. Και η Κυβέρνηση έχει την ευθύνη, γιατί αυτή έχει και τη νομοθετική πρωτοβουλία και αυτή μπορεί να διευκολύνει τις εξελίξεις. Εξίσου, η Αξιωματική Αντιπολίτευση έχει την ευθύνη μέσα από την κριτική της, αλλά μέσα και από τη συνεισφορά της να δεχτεί τέτοιες θετικές εξελίξεις. Και όλοι μαζί να έχουμε, πραγματικά, εθνική στρατηγική, όχι διακομματική στρατηγική διατήρησης των κεκτημένων μέσα από συνθήκες τις οποίες όλος ο κόσμος απεχθάνεται, αλλά λογική κατανομή βαρών στην κοινωνία, διεξοδική στόχευση ενεργειών για να βρούμε από την κρίση. Αυτή είναι η θετική συνεισφορά του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και αυτή είναι και η συμβολή του στο νομοσχέδιο που έχει ήδη αναλυθεί και έχει ήδη εξαντληθεί στην επιτροπή, ουσιαστικά και στη δεύτερη ανάγνωση με τη δική μας παρέμβαση.

Σε αυτήν τη λογική ψηφίζουμε τα άρθρα στη συνδιαμόρφωση των οποίων συμβάλλουμε. Και το γεγονός ότι ο Υπουργός δέχθηκε να αναδιατυπώσει αρκετές από τις επισημάνσεις μας είναι αυτό το οποίο εμείς θεωρούμε ότι έτσι πρέπει να λειτουργεί το Κοινοβούλιο. Σκεφθείτε πόσο ωραίο θα ήταν το Κοινοβούλιο εάν, πράγματι, οι επιτροπές συνεδρίαζαν δίχως την προκατάληψη του ψευτοπαραταξιακού συμφέροντος και της εκμετάλλευσης του πολιτικού κόστους που κάθε φορά φορτώνεται ένας όταν παίρνει

μία απόφαση απέναντι σε μία ομάδα, η οποία μπορεί να έχει άλλα συμφέροντα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Χρυσανθακόπουλο, ειδικό αγορητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αμμανατίδου – Πασχαλίδου.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ – ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω, όμως, από το σχολιασμό του κυρίου Υπουργού, του κ. Χρυσοχοϊδη, για τα λεγόμενα του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου, του Παναγιώτη Λαφαζάνη. Ο Παναγιώτης Λαφαζάνης είπε: «Αξίζει κάτι καλύτερο ο τόπος». Βεβαίως, αυτό είναι το ζητούμενο και αυτό θα πρέπει να διασφαλίζει κάθε Εθνική Αντιπροσωπεία.

Αυτό έπρεπε να κάνουμε και εμείς εδώ μέσα και δυστυχώς, αυτό δεν γίνεται.

Ο κ. Χρυσοχοϊδης μίλησε για τη λογική κρατισμού, η οποία είναι καταστροφική. Αυτό, βεβαίως, μπορεί ο καθένας να το αντιληφθεί γιατί το λέει ο κύριος Υπουργός, γιατί το λέει η Κυβέρνηση, γιατί το λένε όλοι όσοι είναι γύρω από αυτήν τη λογική: Λιγότερο δημόσιο, διάλυση κοινωνικού κράτους και όλα στο κομμάτι της ανάπτυξης και των επενδύσεων. Είπε ότι είναι αντιπαραγωγικό το δημόσιο και η όλη διαδικασία. Μάλιστα. Το ελληνικό δημόσιο και η κακή του λειτουργία βούλιαξε από τις κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας.

Επειδή μίλησε ο κύριος Υπουργός για αύξηση των εξαγωγών, εγώ θέλω να ρωτήσω εδώ μέσα το εξής: Τι παράγουμε για να εξάγουμε; Πείτε μου λίγο τι θα παράγουμε. Έχει διαλυθεί ο πρωτογενής τομέας και διαλύθηκε κάτω από συγκεκριμένες επιλογές. Δεν υπήρξε ποτέ πολιτική βούληση για να στηρίξει τον πρωτογενή τομέα και έτσι διαλύθηκαν οι συνεταιρισμοί. Η αγορά λειτουργεί κάτω από την πίεση των καρτέλ, αλλά από την άλλη μεριά –λέει– θα πρέπει οι εξαγωγές να αυξηθούν.

Μίλησε επίσης, και για το σχέδιο εθνικής σωτηρίας. Ποιο είναι αυτό; Το σχέδιο εθνικής σωτηρίας τι λέει; Περισσότερη ανεργία, κατώτεροι μισθοί, αυξήσεις ΦΠΑ, τελών κυκλοφορίας, τιμών στα είδη λαϊκής κατανάλωσης, συρρίκνωση της δημόσιας και δωρεάν υγείας και παιδείας. Δεν θα υπάρξει από εδώ και πέρα πρόνοια, δεν θα υπάρξουν συντάξεις, βουλιάζουν όλα, τα πάντα. Αυτό είναι το σχέδιο εθνικής σωτηρίας; Και μονίμως το χρέος ανεβαίνει. Η αγανακτισμένη και αποφασισμένη κοινωνία στέλνει ένα μήνυμα. Δεν το αντιλαμβάνεστε. Κακώς, πολύ κακώς.

Έρχομαι τώρα στο σχέδιο νόμου. Δεν το συζητώ, ως τίτλος είναι πάρα πολύ καλός: «Απλοποίηση και εκσυγχρονισμός της αδειοδότησης τεχνικών και επαγγελματικών δραστηριοτήτων ...».

Το θέμα όμως, είναι το τι κρύβεται πίσω από όλη αυτήν τη διαδικασία. Για άλλη μια φορά, αυτή η Κυβέρνηση και το συγκεκριμένο Υπουργείο φέρνει ένα νομοθέτημα, το οποίο το μισό –το είπα και χθες, θα το λέω συνέχεια– είναι προεδρικά διατάγματα και κοινές υπουργικές αποφάσεις.

Στην απλοποίηση της αδειοδότησης των τεχνικών και επαγγελματικών δραστηριοτήτων υπάρχει ένα παράβολο, το οποίο θα μπει και στις εξετάσεις που απαιτούνται, αλλά πάλι δεν το γνωρίζουμε, διότι και αυτό θα είναι σε κοινή υπουργική απόφαση. Γιατί να μην το γνωρίζουμε; Σε συνθήκες οικονομικής κρίσης καταλαβαίνετε ότι επιβαρύνεται με αυτό το τέλος ο αυτοαπασχολούμενος, το ανθρωπινό δυναμικό των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, οι οποίες δεν μπορούν να αντέξουν, δεν μπορούν να καλύψουν τα πάγια τους έξοδα. Εδώ θα έπρεπε η Κυβέρνηση να παίζει και έναν κοινωνικό ρόλο. Θα μου πείτε τώρα, μετά από όλα αυτά, ποιος κοινωνικός ρόλος; Δεν υπάρχει.

Αυτό όμως, είναι πταίσμα μπροστά σε αυτό που πάει να γίνει γύρω από τις εξετάσεις, διότι αυτές ανατίθενται σε τριμελείς επιτροπές και αναφέρεται αυτό στο άρθρο 5, αλλά στο άρθρο 7. Μπαίνουν στο παιχνίδι κατόπιν επιλογής των ενδιαφερόντων ικανοί φορείς του δημόσιου, αλλά και του ιδιωτικού τομέα, οι οποίοι, βέβαια, θα είναι αδειοδοτημένοι. Αλλά αυτό είναι ένα στοιχείο το οποίο θα αλλάξει το μέχρι τώρα σύστημα, γιατί θα δημιουργήσει

έναν πληθωρισμό πιστοποιητικών με υψηλό κόστος και αμφίβολα αποτελέσματα και δημιουργία βεβαίως, περαιτέρω ιδιωτικών εταιρειών διεξαγωγής εξετάσεων: Μία διαδικασία που θα έπρεπε για την επαγγελματική αδειοδότηση να υλοποιείται αποκλειστικά από δημόσιους φορείς με τα σχετικά εχέγγυα σοβαρότητας. Φάμπρικα ολόκληρη.

Είχα τονίσει στην επιτροπή ότι η ασάφεια της ρύθμισης για τις μηχανολογικές και ηλεκτρικές εγκαταστάσεις θα δημιουργήσει μια αντιπαράθεση όσον αφορά τις χημικές εγκαταστάσεις με ταξύ δύο ειδικοτήτων, των χημικών μηχανικών και των ηλεκτρολόγων μηχανολόγων.

Δεν θέλω να σχολιάσω το γεγονός ότι χρησιμοποιείται πολύ έντονα και εδώ η διαίρεση των εργαζομένων, των λεγόμενων συντεχνιών –με την καλή έννοια– γιατί αυτό βολεύει σε συνθήκες κρίσης για να λαμβάνονται ακόμη πιο σκληρά μέτρα, όπως το μεσοπρόθεσμο που πυροδοτεί νέες καταστάσεις και ραγδαίες πολιτικές εξελίξεις.

Συνεχίζετε αυτήν την πολιτική, ενώ θα μπορούσατε να είχατε ξεκαθαρίσει ότι συμπληρωματικά μπαίνουν και οι χημικοί μηχανικοί εκεί που θα πρέπει να υπάρχει και αυτός ο επιστημονικός κλάδος. Αν δεν κάνω λάθος, κύριε Υφυπουργέ, σας έχουν έρθει έγγραφα από τους χημικούς μηχανικούς και μάλλον τα έχετε αγνοήσει.

Περνάω στην αδειοδότηση μεταποιητικών δραστηριοτήτων από τα άρθρα 17 έως 40. Ο ν.3325/2005, για ίδρυση και λειτουργία βιομηχανικών και βιοτεχνικών εγκαταστάσεων στο πλαίσιο της αειφόρου ανάπτυξης, παρ' όλες τις στρεβλώσεις έβαζε, τέλος πάντων, ένα πλαίσιο.

Φαίνεται καλό να εγκατασταθούν όλες οι μεταποιητικές δραστηριότητες σε μία περιοχή. Κανείς δεν λέει όχι, θα πρέπει όμως να υπάρχουν εκείνα τα εχέγγυα ώστε να διασφαλιστεί και η βιωσιμότητα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, οι οποίες, όπως προείπα, είναι πολύ πιεσμένες και κινδυνεύουν με λουκέτα. Θα έπρεπε όμως να διασφαλιστεί και το περιβάλλον.

Στο άρθρο 19, λέτε ότι οι εγκαταστάσεις χαμηλής όχλησης απαλλάσσονται από την υποχρέωση αδειών εγκατάστασης και λειτουργίας. Προβλέπεται η υπεύθυνη και όχι πια ειδική δήλωση, η οποία συνοδεύεται από τις απαραίτητες εγκρίσεις και τα δικαιολογητικά τα οποία ορίζονται με υπουργική απόφαση. Το ίδιο συμβαίνει και με τις δραστηριότητες μέσης όχλησης και με την επιφύλαξη εγγυητικής επιστολής.

Οι έλεγχοι της αδειοδοτούσας αρχής δημιουργούνται εκ των υστέρων. Το βάρος δίνεται στην έναρξη δραστηριότητας και όχι στην έναρξη της σύννομης δραστηριότητας. Εδώ υπάρχει θέμα. Και επειδή όλοι ξέρουμε στη χώρα μας ότι οι έλεγχοι ή δεν διενεργούνται, καθώς δεν υπάρχουν σοβαρά στελεχωμένα σώματα ή όταν υπάρχει παράβαση, αποτελούν πηγή διαφθοράς, χρηματισμού υπαλλήλων ή πελατειακών σχέσεων, θα έπρεπε για το δημόσιο συμφέρον όλα αυτά να είχαν διασφαλιστεί. Διότι λέτε ότι θέλατε έσοδα και θέλετε να αποκαταστήσετε μία στρεβλή κατάσταση. Δεν φαίνεται εδώ μέσα.

Θα διατηρήσετε έτσι την παρανομία και εδώ θα ανακύψει μία ακόμη πηγή διαφθοράς. Ενδεχομένως, βεβαίως, αυτή να είναι και η ουσία της συγκεκριμένης απλοποίησης διαδικασιών, γιατί κατά τ' άλλα υπάρχουν σοβαρότατα ζητήματα.

Όσον αφορά το άρθρο 20, υπάρχουν θέματα με τις εγκαταστάσεις δραστηριοτήτων σε οικισμούς με πληθυσμό μικρότερο των δύο χιλιάδων κατοίκων. Το είχε πει και η ΓΣΕΒΕΕ. Σας είχε επισημάνει κάποια πράγματα, γιατί στην περίπτωση που παραμούν σε ισχύ οι διατάξεις του ν. 3325/2005, δεν επιλύεται το ζήτημα που έχει προκύψει μετά από απόφαση του Σ.τ.Ε., σχετικά με την εγκατάσταση δραστηριοτήτων σ' αυτούς τους οικισμούς.

Είναι μεγάλος ο αριθμός των κατά τα άλλα νόμιμων επιχειρήσεων οι οποίες για διάφορους λόγους –κυρίως βεβαίως χρήσεων γης, από τη στιγμή που τα χωροταξικά κτηματολόγια και δασολόγια έχουν καθυστερήσει– δεν μπορούν να εφοδιαστούν με άδεια λειτουργίας, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Στο άρθρο 29, η διακοπή λειτουργίας μιας δραστηριότητας, εφόσον έχουν παραβιαστεί οι διατάξεις των άρθρων του νόμου, είναι σημαντικά περιορισμένη. Οι όροι που τίθενται δεν είναι απατόδεικτοι και θα προϋποθέτουν μακροχρόνιες δικαστικές δια-

μάχες.

Περιορίζεται η δυνατότητα διακοπής λειτουργίας εγκαταστάσεων που προκαλούν περιβαλλοντική υποβάθμιση, μόνο σε περίπτωση άμεσου κινδύνου για την προστασία του περιβάλλοντος ή για λόγους που αφορούν την ασφάλεια εγκαταστάσεων και εργαζομένων και για λόγους υγιεινής και προστασίας του καταναλωτή.

Οι τρεις λόγοι που αναφέρονται, όμως, είναι πολύ γενικοί και ως εκ τούτου υπεισέρχονται υποκειμενικά κριτήρια, γι' αυτό θα έπρεπε να προσδιοριστούν ως προς το τι δύνανται να συμπεριλάβουν.

Μια ανάλογη λογική εντοπίζεται και στο γεγονός ότι στις καταργούμενες διατάξεις του άρθρου 40, δεν περιλαμβάνεται η σκανδαλώδης παράγραφος 6 του άρθρου 4 του ν. 3325/2005, η οποία εμφανιζόταν ως παράγραφος 3 του άρθρου 17, στο σχέδιο νόμου στη διαβούλευση – αυτό που συζητούμε – και το οποίο συγκέντρωσε την αρνητική κριτική πολιτών και περιβαλλοντικών οργανώσεων, γιατί έλεγε ότι επιτρέπεται, κατά παρέκκλιση τυχόν απαγορευτικών διατάξεων, η χορήγηση ειδικής άδειας εγκατάστασης, μετά από έγκριση περιβαλλοντικών όρων, σε δραστηριότητες που αφορούν αποκλειστικά την εκτέλεση δημόσιων ή ιδιωτικών έργων με ιδιαίτερη συμβολή στην ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας. Πρόκειται για διαδικασίες fast track, οι οποίες υπονομεύουν το περιβαλλοντικό δίκαιο και ισχυροποιούν τον εκάστοτε Υπουργό, αφού οι παρεκκλίσεις ορίζονται με μη αντικειμενικά κριτήρια, βάσει υπουργικών αποφάσεων.

Κάτι αντίστοιχο προβλέπει και το άρθρο 38, ότι δηλαδή για τις ιδιαίτερα σημαντικές παραγωγικές επενδύσεις αλλά και για τις ιδιωτικές κατά παρέκκλιση μπορεί να επιτρέπεται επέκταση, εφόσον από τη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων αποδεικνύεται στο μέτρο του δυνατού, το οποίο θα πρέπει να το ορίσετε, ότι ο εκσυγχρονισμός δεν θα προκαλέσει πρόσθετη επιβάρυνση του περιβάλλοντος. Όλα αυτά είναι υποκειμενικά και «φωτογραφικά».

Στο άρθρο 36, προβλέπονται τυποποιημένοι περιβαλλοντικοί όροι για τις δραστηριότητες της κατηγορίας Β', οι οποίες επίσης θα καθοριστούν με ΚΥΑ. Ενώ στο άρθρο 37, προβλέπεται η γενικευμένη κατάρνηση της μελέτης επεξεργασίας και διαχείρισης επικινδύνων αποβλήτων. Αποδυναμώνονται οι ρυθμίσεις που προβλέπουν αυξημένη περιβαλλοντική και πολεοδομική προστασία. Είναι αυτό που λένε κάποιοι, ότι εδώ είναι όλα τα λεφτά. Και καταλαβαίνετε τι θα γίνει με τους ΟΤΑ και με τη διαχείριση είτε επικινδύνων είτε μη επικινδύνων αποβλήτων, μολυσματικών, νοσοκομειακών και άλλων. Εδώ οι μεγαλοεργολάβοι θα κάνουν «πάρτι» κανονικό, γιατί οι ΟΤΑ δεν έχουν χρήματα για να καλύψουν τα έξοδα αυτά και το κομμάτι της διαχείρισης των απορριμμάτων και των αποβλήτων θα πάει το λιγότερο μέσω ΣΔΙΤ, αν δεν πάει καθ' ολοκληρίαν στους μεγαλοιδιώτες.

Ποιες είναι οι μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων; Πώς επηρεάζουν το περιβάλλον; Πόσο επηρεάζουν την τσέπη του πολίτη, ο οποίος θα πληρώνει τα τέλη; Δεν αναφέρετε τίποτα για όλα αυτά.

Σύμφωνα με το άρθρο 35, το οποίο προαναγγέλθηκε ως σημαντική καινοτομία, ορίζεται ότι οι άδειες εγκατάστασης, λειτουργίας και οι επιθεωρήσεις θα μπορούν να γίνονται από τα κατά τόπους επιμελητήρια και ΒΙΠΕ. Η διαδικασία πιστοποίησης των επιμελητηρίων παραπέμπεται σε προεδρικό διάταγμα. Εδώ προκύπτει ένα ζήτημα, εάν δηλαδή ο επιχειρηματίας μπορεί να είναι και ελεγκτής. Διότι κατά πάσα πιθανότητα ο εκάστοτε ενδιαφερόμενος επιχειρηματίας θα είναι και εγγεγραμμένος στο επιμελητήριο της περιοχής του.

Το μόνο που εξαιρείται από τις αρμοδιότητες των επιμελητηρίων είναι οι περιβαλλοντικές εγκρίσεις και οι άδειες χρήσης νερού. Και να μην ξεχνάμε ότι όσον αφορά τις εγκαταστάσεις χαμηλής όχλησης, η περιβαλλοντική αδειοδότηση θα είναι τυποποιημένη.

Εκτός αυτού, δημιουργείται και με το άρθρο 27 – να σας πιάω λίγο πίσω – ένα Σώμα Πιστοποιημένων Επιθεωρητών, οι οποίοι θα διεξάγουν περιοδικούς ελέγχους σε εγκαταστάσεις με άδεια λειτουργίας αορίστου χρόνου. Δηλαδή εδώ δημιουργείται μια νέα αγορά, πάλι με ιδιώτες, και οι αρμοδιότητες του Σώματος και οι

αμοιβές θα είναι όλες σ' ένα προεδρικό διάταγμα. Δεν μπορούμε, συνεπώς, να είμαστε βέβαιοι ότι το Σώμα θα διαθέτει την αναγκαία θεσμική ανεξαρτησία για την εκτέλεση των επιθεωρήσεων και δεν γνωρίζουμε τον τρόπο που θα στελεχωθεί ποσοτικά και ποιοτικά. Θα μπορούσαμε να υποθέσουμε ότι σ' αυτό το Σώμα θα μπορούσαν να απασχοληθούν ως επί το πλείστον μέλη του ΤΕΕ, το οποίο θεσμοθετείται και ως αδειοδοτούσα αρχή. Εάν έτσι έχουν τα πράγματα, ο διαχωρισμός αρμοδιοτήτων μεταξύ υπηρεσιών έκδοσης αδειών και επιθεώρησης, όπως είναι ο προσανατολισμός των ευρωπαϊκών συστάσεων και ψηφισμάτων, θεωρούμε ότι δεν υπηρετείται μέσα απ' αυτό το σχέδιο νόμου.

Επιπλέον, θα θέλαμε να γνωρίζουμε τις διαφορές στα καθήκοντα των εν λόγω πιστοποιημένων επιθεωρητών από το Σώμα Επιθεωρητών Περιβάλλοντος και θα μπορούσε να υποθέσει κανείς ότι ευλόγως οι σχετικές με το νομοσχέδιο επιθεωρήσεις θα μπορούσαν να εμπίπτουν στις αρμοδιότητές του.

Δεν θέλω κάτι άλλο να πω. Εμείς δεν μπορούμε να στηρίξουμε τα άρθρα μέχρι το 40, που είπα, τα δυο πρώτα κεφάλαια, παρ' όλο που φαίνεται ότι αυτή η απλοποίηση θα βοηθούσε στην περαιτέρω δραστηριότητα των αυτοαπασχολούμενων ή των επαγγελματιοδοτεχνών.

Δυστυχώς δημιουργείται πάλι άλλη μια νέα αγορά κι εμείς δεν είμαστε διατεθειμένοι να τη στηρίξουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Αμμανατίδου-Πασχαλίδου, ειδική αγορήτρια του ΣΥΡΙΖΑ.

Προχωρούμε στον κατάλογο των ομιλητών επί των άρθρων.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης, Βουλευτής Β' Αθήνας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Ορίστε, κύριε Αϊβαλιώτη, έχετε το λόγο, για οκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συζητάμε σήμερα σε μία ζοφερή ατμόσφαιρα αφού ο κ. Παπανδρέου τραβάει το δρόμο του, ο κ. Σαμαράς τραβάει το δικό του δρόμο, η τρόικα εφαρμόζει τις γνωστές δικτατορικές τακτικές της, η κοινωνία είναι στο δρόμο. Ίσως είναι η ώρα να αποσυρθεί ο ΛΑΟΣ από τη Βουλή – αυτό δήλωσε σήμερα ο κ. Καρατζαφέρης, ότι εξετάζει ως ενδεχόμενο να αποσυρθεί μόνιμα και με αυτό το χαστούκι ξυπνήσει το κοιμισμένο πολιτικό σύστημα. Ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ, λοιπόν, εξετάζει αυτό το ενδεχόμενο. Αυτό δήλωσε σήμερα στην τηλεόραση.

Συζητώντας στη Βουλή για άλλη μια φορά για επιχειρηματικά πάρκα, βλέπουμε ότι νόμους έχουμε, βιομηχανικά ή όπως τα μετονομάζετε τώρα, επιχειρηματικά πάρκα έχουμε, δεν έχουμε όμως επαρκή πρόνοια για να προστατεύσουμε τις ήδη υπάρχουσες επιχειρήσεις ή επιχειρήσεις που θέλουν να εγκατασταθούν σε αυτά. Κόλλησε η μηχανή της οικονομίας παρ' ότι για χρόνια ακούμε από εσάς και από τη Νέα Δημοκρατία για επιχειρηματικά πάρκα.

Μιλάτε στο νομοσχέδιο, άκουσα και σήμερα τον κύριο Υπουργό – ο οποίος ανήκει στους πολύ εργατικούς Υπουργούς της Κυβέρνησης, όπως και ο κ. Ξυνίδης – για μίνι fast track. Δηλαδή, για να καταλάβουμε, υπάρχει και μάζι fast track, το οποίο πέτυχε; Έχουμε δηλαδή ένα πετυχημένο πρότυπο, το οποίο αντιγράφουμε, είναι έστω και υπό κλίμακα και περηφανευόμαστε έτσι για μίνι fast track; Δηλαδή τι απέδωσε το κανονικό fast track; Εγώ δεν αμφισβητώ καθόλου τις καλές προθέσεις και του Υπουργού και των εμπλεκόμενων υπηρεσιών. Είχαμε, όμως, αποτέλεσμα; Ζουμί υπήρξε; Άρα τι αντιγράφουμε; Κάτι το οποίο δεν έχει αποδώσει μέχρι τώρα τίποτα;

Και επειδή μιλάτε στο νομοσχέδιο για απλοποίηση της διαδικασίας, δεν νομίζω ότι αποτελεί λόγο να καυχάται η Κυβέρνηση ότι για δεκαέξι τεχνικά επαγγέλματα χρειάζονται σαράντα οκτώ άδειες. Καλά, δέχομαι ότι μπορεί να μειώσετε με αυτό που κάνετε τη γραφειοκρατία, αλλά να αντιποιοούν τρεις άδειες ανά επάγγελμα, δεν νομίζω ότι είναι ό,τι καλύτερο.

Αρνητικό είναι ότι η εφαρμογή του νόμου που εισηγήστε παραπέμπεται σε προεδρικά διατάγματα, για τα οποία τόσος λόγος έχει γίνει αφού το ισχύον νομικό πλαίσιο είναι σχεδόν ογδόντα ετών, έχει ηλικία σχεδόν ογδόντα χρόνια και που επιπλέον διέπεται από εκατό προεδρικά διατάγματα. Έχετε, λοιπόν, ένα αρχαίο νομικό πλαίσιο, το οποίο πολύ σωστά κάνετε και το

καταργείτε, διατυπώνετε κριτική για τα προεδρικά διατάγματα και παραπέμπετε παρ' όλα αυτά την εφαρμογή του νόμου σε νέα προεδρικά διατάγματα. Το όφελος δεν μπορώ να καταλάβω, δυσκολεύομαι να το καταλάβω.

«Μετονομασία βιομηχανικών πάρκων και βιομηχανικών βιοτεχνικών πάρκων σε επιχειρηματικά πάρκα», όπως λέει. Αυτό αντανακλά δυο στοιχεία:

Πρώτον, ως Κυβέρνηση μένετε προσκολλημένοι στη γνωστή λαϊκίστικη Ανδρεο-Παπανδρεϊκή τακτική της δεκαετίας του '80, όπου δεν δημιουργούσαμε τίποτα και απλώς μετονομάζουμε τα υφιστάμενα. Αυτό συνεχίζετε να κάνετε και εσείς σήμερα ως ΠΑΣΟΚ στοχεύοντας στο να παραμυθιαστεί ο κόσμος, λες και πρόκειται περί ιθαγενών και δεν αντιλαμβάνονται τίποτα. Μετονομάζετε, αλλάζετε απλώς ονόματα.

Δεύτερον, αναδύετε αυτό που υπάρχει σε κάποια φράση μέσα στο νομοσχέδιό σας, όπου λέει ότι «υπάρχει μετακίνηση της ελληνικής οικονομίας» -προσέξτε τη λέξη «μετακίνηση»- «...από τη μεταποίηση σε ευρύτερες επιχειρηματικές δομές». Αυτός ο κομπόζ όρος επιχειρεί να φτιασιδώσει το σύγχρονο δράμα της Ελλάδας. Ποιο είναι αυτό; Ότι δεν έχει μείνει βιομηχανία για βιομηχανία. Τελειώσανε οι ελληνικές βιομηχανίες. Πού είναι οι εταιρείες-κοσμήματα, όπως η «ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ», η «ΙΖΟΛΑ», η «ΕΣΚΙΜΟ», η «NISSAN» στο Βόλο, η «GOOD YEAR», η «PIRELLI», ο «Λαδόπουλος» στην Πάτρα, βλέπω τον κ. Χρυσανθάκοπουλο. Πού πήγαν όλες αυτές οι εταιρείες-γίγαντες, οι κολλοσοί, τα κοσμήματα της οικονομίας; Σβήσανε. Και από την άλλη δίπλα η Τουρκία απογειώνεται. Και τότε σβήσανε; Στην εφιαλτική δεκαετία του Ανδρέα Παπανδρέου, τη δεκαετία του '80.

Αρα η ελληνική οικονομία δεν μετακινείται από τη μεταποίηση. Έχει σβήσει η ελληνική μεταποίηση και ψάχνουμε πλέον σωσίβια στις εταιρείες logistics, τις οποίες βαφτίζετε και τους λέτε -αυτό είδα μέσα- ως τους δυναμικά αναπτυσσόμενους τομείς.

Όμως, πραγματικά, δυναμικά αναπτυσσόμενους τομείς έχει η τουρκική οικονομία, η οποία παράγει από βαριά φορτηγά μέχρι αεροσκάφη F-16. Αυτή είναι δυναμική αναπτυσσόμενη οικονομία, δυστυχώς, η οποία έκανε 33 δισεκατομμύρια εξαγωγές στο πρώτο τρίμηνο του έτους που διανύουμε. Τον Ιανουάριο-Φεβρουάριο-Μάρτιο είχε 33 δισεκατομμύρια, ενώ η Ελλάδα πέρυσι, όλο το έτος είχε 17 δισεκατομμύρια εξαγωγές, δηλαδή σ' ένα τρίμηνο οι Τούρκοι έκαναν διπλάσιες εξαγωγές από εμάς.

Καταθέτω, λοιπόν, εδώ τη μελέτη της ALPHA BANK, η οποία περιγράφει την απογείωση της Τουρκίας και το δράμα της Ελλάδας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αρα με το logistics και τα υπόλοιπα προφανώς δεν βάφονται αυγά ούτε καλύπτονται τα 28 δισεκατομμύρια του εμπορικού μας ελλείμματος, το οποίο είχαμε πέρυσι. Όμως, ξέρουμε όλοι ότι το εμπορικό έλλειμμα ανακουφίζεται όχι όταν μετονομάζουμε και δημιουργούμε από τα υπάρχοντα με μετονομασίες επιχειρηματικά πάρκα, αλλά όταν υπάρχει παραγωγή και νέες επιχειρήσεις κόβουν κορδέλες και αρχίζουν να δουλεύουν. Δυστυχώς, τις μόνες κορδέλες που έχω δει μέχρι τώρα να κόβει η Κυβέρνησή σας είναι σε συνέδρια ή σε ημερίδες.

Το εμπορικό έλλειμμα μειώνεται, όταν υπάρχουν εταιρείες υψηλής τεχνολογίας και πρωτοποριακών προϊόντων, τις οποίες προασπίζουμε, υπερασπιζόμαστε και στηρίζουμε. Εταιρεία τέτοιου χαρακτήρα είναι η εταιρεία του κ. Γαλανάκη. Εμένα με ενδιαφέρει στη Βουλή -και το κάνω πάντα- να αναφέρομαι ονομαστικά σε ελληνικές πρωτοποριακές εταιρείες που φέρνουν ένα βουνό λεφτά στην Ελλάδα και παραμένουν μονίμως αντιμετώπιες με ένα σαδιστικό κράτος.

Ο κ. Γαλανάκης, λοιπόν, είναι ένας τριαντάρης μηχανικός, ο οποίος παρήγαγε στην Κερατέα -εδώ στην Αττική- τα απίστευτα σπορ αυτοκίνητα που βλέπετε εδώ και θα τα καταθέσω στα Πρακτικά. Ένα σωρό σπορ ελληνικά αυτοκίνητα, απίστευτα οχήματα, παρήγαγε αυτός ο άνθρωπος -όχι σχεδίαζε, αλλά παρήγαγε στην Κερατέα.

Αυτός, λοιπόν, ο νέος Έλληνας εφευρέτης και επιχειρηματίας παρήγαγε τριακόσια πρωτοποριακά αυτοκίνητα και έφερε λεφτά στην Ελλάδα. Είχε εξήντα επτά θέσεις εργασίας. Δεν ζήτησε ποτέ δεκάρα από το κράτος. Δεν πήρε ποτέ λεφτά από τις τράπεζες. Ήθελε απλώς το ελληνικό κράτος να μην του βάζει εμπόδια στο να παράγει τα αυτοκίνητα που σχεδίασε.

Και όμως, η πρωτοποριακή αυτή προσπάθεια δεν βρήκε ούτε τρία λεπτά δημοσιότητας από την ελληνική τηλεόραση από όλα τα κανάλια -κρατικά και ιδιωτικά- τα οποία ωστόσο αφιερώνουν ώρες επί ωρών σε βαρετούς ψευτοσελέμπριτις και σε άνοστα ριάλιτι που προκαλούν χασμουρητά. Όμως, για τον Έλληνα εφευρέτη, ο οποίος παράγει αυτά τα καταπληκτικά αυτοκίνητα δεν υπήρχαν ούτε τρία λεπτά.

Αυτός ο άνθρωπος, λοιπόν, αφού είδε και αποείδε, φόρτωσε τη γραμμή παραγωγής που είχε σε δεκαπέντε κοντίνερς και την πήγε στην Αγγλία, ώστε να μπορεί να παράγει αυτά τα απίστευτα σπορ αυτοκίνητα που φτιαχόντουσαν στην Κερατέα και στην Ανάβυσσο. Αυτή ήταν η γραμμή παραγωγής της εταιρείας του κ. Γαλανάκη.

Σας διαβάζω, λοιπόν -αφού του έκανε τη ζωή «πατίνι» το ελληνικό κράτος- την κραυγή αγωνίας που υπάρχει στην επιστολή που μου έστειλε με email, την οποία θα καταθέσω στα Πρακτικά, όπως και τις φωτογραφίες των αυτοκινήτων που παράγονταν στην Ελλάδα.

«Ζητώ τη δική σας παρέμβαση ως Βουλευτή για τη χορήγηση άδειας κατασκευής αυτοκινήτων στην Ελλάδα» -ακούστε τι απίστευτο ζητά, τη χορήγηση άδειας κατασκευής για υπάρχουσα παραγωγή!- «καθώς και την ελληνική εγκριση τύπου στα αυτοκίνητα, για να έλθουν πίσω στην πατρίδα τους, την Ελλάδα, οι εταιρείες αυτοκινήτων που έφυγαν.»

Κάντε σας παρακαλώ, γνωρίζοντας την ευαισθησία σας, κύριε Ξυνίδη -και του κ. Χρυσόχοϊδη φυσικά- τον κόπο να διαβάσετε το υπόμνημα αυτό και να δείτε τις φωτογραφίες με τα εκπληκτικά ελληνικά σπορ αυτοκίνητα, για να δώσετε έγκριση τύπου, ώστε να έλθουν και πάλι λεφτά στην Ελλάδα.

Δεν χρειάζονται επιχειρηματικά πάρκα και μεγαλεπήβολα σχέδια. Χρειάζονται απλές κινήσεις, για να μείνουν στην Ελλάδα πρωτοποριακές επιχειρήσεις που υπάρχουν, δημιουργούν και κυνηγιούνται αλύπητα από το σαδιστικό κράτος.

Καταθέτω, λοιπόν, στα Πρακτικά αυτήν την καταπληκτική επιχειρηματική προσπάθεια του Έλληνα εφευρέτη.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή και τις προαναφερθείσες φωτογραφίες, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Αϊβαλιώτη, Βουλευτή Β' Αθήνας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Το λόγο έχει ο κ. Χαραλαμπίδης, Βουλευτής Β' Αθήνας του ΠΑΣΟΚ, για οκτώ λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα ήταν μια μέρα που ακούσαμε πάρα πολλά ενδιαφέροντα από πολλές μεριές που αφορούν την ύπαρξη του έθνους. Από χτες το βράδυ μάθαμε ιστορίες από το 1950 μέχρι σήμερα, ότι διοίκησαν η Δεξιά και το Κέντρο, ότι είμαστε υποχείρια των ξένων δυνάμεων, κάποια νοσταλγία δηλαδή για το χαμένο '44, για το χαμένο '49.

Από άλλες μεριές ακούστηκε ότι εμείς είμαστε υποχείρια της τρόικας, ενώ η Νέα Δημοκρατία μπορεί να ξαναυζητήσει το μνημόνιο και να φέρει ένα καινούργιο μέχρι και το επιχείρημα «γιατί χρειαζόμαστε τα επιχειρηματικά πάρκα;». Είναι αυτό που λένε οι Εγγλέζοι ότι υπάρχουν πολλοί τρόποι να γδάρεις μία γάτα ή για να το πούμε ελληνικά, υπάρχουν πολλοί τρόποι για να μην κάνεις τίποτα.

Σε ό,τι αφορά τα μεγάλα μπορούμε να τα συζητήσουμε όλα. Και πολιτεύματα υπάρχει και δημοψηφίσματα μπορούμε να κάνουμε και εκλογές μπορούμε να κάνουμε και εδώ να ψηφίσουμε

ή να καταψηφίσουμε. Ας μείνουμε, όμως, στο ύψος των περιστάσεων. Κάποιοι άνθρωποι μας έβγαλαν Βουλευτές να έρθουμε εδώ να κάνουμε μία δουλειά. Η δουλειά μας είναι να επιβλέπουμε, να επιτηρούμε και να επικρίνουμε μία κυβέρνηση με τις ερωτήσεις και τις επερωτήσεις μας και να νομοθετήσουμε αν θέλουμε ή όχι κάποια νομοθετήματα που μας φέρνει.

Σήμερα αυτό που νομίζω ότι πρέπει να κάνουμε στο πλαίσιο - που τουλάχιστον εγώ και πολλοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ πιστεύουμε - για την επανεκκίνηση της οικονομίας εννοώ, είναι να συζητήσουμε ένα νομοσχέδιο που φάνηκε, τουλάχιστον από τη μεγάλη πλειοψηφία, ότι δεν έχει πολλές αντιδράσεις.

Θέλουμε πλέον να δούμε μία ανάπτυξη, ποιος θα την κάνει; Μόνο αυτοί που θέλουν να πάρουν το ρίσκο. Δηλαδή, σε αυτές τις δύσκολες στιγμές είναι αυτοί οι άνθρωποι, οι νέοι, οι παλαιοί, άνδρες, γυναίκες που θα ρισκάρουν τη δημιουργικότητά τους, τα λεφτά τους, για να φτιάξουν κάτι από το οποίο περιμένουν να κερδίσουν, από το οποίο θα υπάρξει μία πρόσσοδος στο κράτος, από το οποίο θα δημιουργηθούν θέσεις απασχόλησης - και ελπίζω να είναι θέσεις με δίκαιη αμοιβή - για να μπορέσουμε να πάμε μπροστά.

Είπαμε πολλά, ότι κάνουμε εξαγωγές αλλά δεν έχουμε παραγωγή ή κάνουμε παραγωγή και δεν έχουμε εξαγωγές. Η ουσία είναι ότι εάν δεν μπορέσουμε να αυξήσουμε αυτό το ΑΕΠ στο πλαίσιο που από την άλλη απομειώνεται από ένα μεγάλο χρέος, δεν πρόκειται να γίνει τίποτα.

Τι μπορεί να γίνει γι' αυτήν την επανεκκίνηση της οικονομίας, στο πλαίσιο - συμφωνώ απόλυτα - που τη έχει πει και ο κύριος Υπουργός; Είναι να προωθηθεί η υγιής, η καινοτόμος, η εξωστρεφής, η μη κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα, η οποία προώθηση θα είναι βασισμένη σε τρεις πυλώνες. Ο ένας, είναι η κατάργηση όλων αυτών των αγκυλώσεων που δεν αφήνουν το επιχειρείν να προχωρήσει σωστά μέσα σε νόμιμα πλαίσια, δηλαδή η μείωση του διοικητικού βάρους η πάταξη της γραφειοκρατίας.

Το δεύτερο είναι να δοθούν επικεντρωμένα, στοχευμένα κίνητρα και χρηματοδοτικά και φορολογικά. Το τρίτο, είναι να υπάρξουν υποδομές στήριξης. Δεν υπάρχει άλλη συνταγή. Αυτά τα τρία πράγματα είναι. Τα άλλα είναι πιο πολύ -θα έλεγα- στη χώρα της φιλοσοφίας.

Σε ό,τι αφορά το πρώτο: αυτό το νομοσχέδιο κάνει τομές σχετικά με την αδειοδότηση τεχνικών επαγγελματιών και βιομηχανιών. Σε ό,τι αφορά τις υποδομές, δημιουργεί μία νέα μορφή υποδομής και στήριξης που τη λέμε επιχειρηματικά πάρκα.

Γιατί είναι επιχειρηματικά πάρκα; Δεν είναι ότι αλλάξαμε το όνομα. Είναι με τα νέα δεδομένα η τοποθέτηση μιας υποδομής στην οποία δημιουργούνται συνέργειες. Δίδονται κίνητρα, ώστε μέσα εκεί να συμβληθούν και να συνεργαστούν άνθρωποι και επιχειρήσεις από διάφορους χώρους και στην μεταποίηση και στην έρευνα και στην υποστήριξη επιχειρήσεων από συμβούλους και σε νέες, καινοτόμες δραστηριότητες που δεν τις ξέρουμε ακόμα. Πρέπει, δηλαδή, να δώσουμε μία δυνατότητα και σε νέες υπηρεσίες και προϊόντα.

Μίλησαν ορισμένοι για το φορολογικό. Εγώ θα σας αναφέρω το παράδειγμα της Ιρλανδίας. Η Ιρλανδία το 1988 ήταν περίπου στα χάλια που ήμασταν και εμείς την προηγούμενη δεκαετία, όχι τώρα, όπου δεν έγινε τίποτα σε ό,τι αφορά τους τρεις πυλώνες που σας ανέφερα πριν.

Εάν θυμάστε η Νέα Δημοκρατία, είπε ότι απλώς αντιγράφετε το δικό μας. Το δικό της για τα επιχειρηματικά πάρκα το έφερε και δεν το ψήφισε το 2009. Το δικό της για να μπορούμε να κάνουμε μία εταιρεία σε μία μέρα, σε μία στάση το έφερε και δεν το ψήφισε το 2009. Από το 2004 μέχρι το 2009 τι έκανε; Γιόρταζε τη νίκη της, καταφερόμενη εναντίον -να πω τη λέξη γιατί έχει γίνει δημόσια- των νταβατζήδων;

Όλα, λοιπόν, πρέπει να γίνουν τώρα. Δεν είναι πια ρυάκι αυτό που πρέπει να περάσουμε, που είχαμε δύο, τρεις πετρώδεις ποταμίσιες και την πηγαίναμε μία την άλλη και το περνάγαμε. Είναι πια ποτάμι. Έτσι ήταν η ελληνική πατέντα μέχρι τώρα. Τη βγάλαμε, δηλαδή, με ψευτοδουλειές και με δάνεια και επιδοτήσεις.

Να σας θυμίσω ότι από το 1981 μέχρι σήμερα, στον αγροτικό τομέα πήραμε από το FEOGA 100 δισεκατομμύρια περίπου - 102,5 δισεκατομμύρια - και από τα διάφορα κοινοτικά πλαίσια,

όπως τα βαφτίσαμε, τα μεσογειακά προγράμματα, το Α', το Β', το Γ', πήραμε άλλα τόσα. Πού πήγαν όλα αυτά τα λεφτά; Φτιάξαμε μηχανισμούς τα τελευταία χρόνια που να μπορούν να υποστηρίξουν το επιχειρείν με τα σημερινά δεδομένα; Ακόμα έχουμε κάτι «δαινόσαυρους» οι οποίοι δεν κάνουν πλέον τίποτα. Είναι απαξιωμένοι. Τα έχουμε πει και άλλες φορές και στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου και στην Ολομέλεια.

Κάναμε τίποτα για τη γραφειοκρατία όλα αυτά τα χρόνια; Η Ιρλανδία τι έκανε; Όταν είδε τα χάλια της, είπε: Θα κάνω φορολογικό παράδεισο 10% για δέκα χρόνια, το οποίο ανανεώνει μέχρι σήμερα. Θα κάνω υποδομές, επιχειρηματικά πάρκα. Αν θέλετε, δείτε την περίπτωση του αεροδρομίου Σάνον, πώς έχει ανθίσει αυτό το καινοτομικό πάρκο όλα αυτά τα χρόνια. Είπε, επίσης: Θα εκπαιδεύσω το προσωπικό μου και θα το εκπαιδεύω συνέχεια, ώστε να έχω ανθρώπους οι οποίοι να ξέρουν μία δουλειά σωστά, να μπορούν να την κάνουν και έτσι να αμείβονται και καλά.

Δεν μιλάμε τώρα για τη Βουλγαρία, για 200 ευρώ το μήνα και ότι εμείς πρέπει να κατέβουμε στα 200, αλλιώς, πρέπει να ανεβάσουμε εδώ τα δικά μας, κάτι παλινοδείες, δηλαδή, για γραμμές παραγωγής που δεν μπορούμε να αντέξουμε πλέον.

Δεν μπορούμε να φτιάχνουμε πουκάμισα, κύριοι στην Ελλάδα. Έχουμε σπουδάσει τα παιδιά μας. Το 77% έχουν τελειώσει πανεπιστήμιο και σπουδάζουν πολυμερή και τη μόνη δουλειά που μπορούν να βρουν είναι σε δύο βιομηχανίες εδώ στην Ελλάδα που φτιάχνουν μπιγιές. Μα, εκατόν πενήντα άνθρωποι που βγάζουν το Πανεπιστήμιο Πατρών στα πολυμερή, πού θα βρουν δουλειά; Θα πάνε στην Ολλανδία, λοιπόν.

Άρα, έχουμε κόσμο και εμείς, όπως και στην Ιρλανδία, έχουμε ένα φορολογικό που θα έλεγα, σύμφωνα με τα σημερινά δεδομένα, ότι μπορεί ένας να επιχειρήσει. Βεβαίως, εκεί υπάρχουν ορισμένες αντιθέσεις. Δηλαδή, πέρσι πέρασε το φορολογικό νομοσχέδιο η Κυβέρνηση, όπου κάνει λόγο για φορολογικές απαλλαγές για νέους μέχρι τριάντα πέντε χρόνων. Έρχεται φέτος στον επενδυτικό και λέει μέχρι σαράντα. Έκανα και εγώ επιστολή στον κ. Παπακωνσταντίνου, όπου λέω το εξής: Με μία τροπολογία ευθυγραμμίστε το, μέχρι σαράντα. Υπάρχουν, δηλαδή, ορισμένες ασυνεννοησίες οι οποίες μπορούν να αντιμετωπιστούν πολύ γρήγορα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε -και εάν μπορώ, να έχω την ανοχή σας, που είχαν και οι προηγούμενοι- πού ήθελα να καταλήξω; Στο ότι η Ιρλανδία είχε ετοιμάσει τις υποδομές της από πολύ νωρίς. Και στο θέμα των φορολογικών συμπεριφορών της ήταν σταθερή και στο θέμα των κινήτρων -αυτό είναι ο ένας πυλώνας- δεύτερον, στη μείωση της γραφειοκρατίας και τρίτον, στο θέμα των υποδομών, όπως τα επιχειρηματικά πάρκα.

Σήμερα, παρ' όλο που χειμάζεται από την τραπεζική της φούσκα, οι επενδύσεις το 2010 αυξήθηκαν στην Ιρλανδία και αυτά που έχει τα κρατάει. Λέει: Δεν θα ανεβάσω εγώ το φόρο εισοδήματος. Βρέθηκε, λοιπόν, σε πολύ καλύτερη θέση από εμάς.

Εμείς τι κάναμε; Επειδή, κύριε Αϊβαλιώτη, σας αρέσουν και τα θέματα που δημιουργούν κάποια χαμόγελα σε αυτές τις ζοφερές μέρες, θα σας θυμίσω τα τρία μικρά γουρουνάκια. Αν δούμε τον εαυτό μας, να διαλέξουμε ποιο γουρουνάκι είμαστε, αυτό που έφτιαξε το αχυρένιο, αυτό που έφτιαξε το ξύλινο ή αυτό που έφτιαξε το τούβλινο σπίτι; Αυτή τη στιγμή και τσουνάμι έχουμε και σπίτι δεν έχουμε. Κάτι πρέπει να κάνουμε, λοιπόν. Μέσα σε αυτήν την κατάσταση πρέπει και να ορθοποδήσουμε και να φτιάξουμε νέες δομές, για να προχωρήσουμε στο αύριο. Δυστυχώς, όλα πρέπει να γίνουν σήμερα.

Ας αποφασίσουμε, λοιπόν, πρακτικά και όχι à la carte τι θέλουμε. Διότι αλλιώς, θα καταλήξουμε σαν ένα απ' τα γουρουνάκια χωρίς καμμία στέγη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε το Βουλευτή Β' Αθήνας του ΠΑΣΟΚ κ. Χαλαραμπόπουλο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Ιωαννίδης, για οκτώ λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο κόσμος δεν μπορεί να καταλάβει ότι τις αποφάσεις δεν τις παίρνουν οι Βουλευτές. Οι αποφάσεις παίρνονται στα Υπουργεία, στο Μαξίμου είτε είναι η Νέα Δημοκρατία κυβέρνηση είτε είναι το ΠΑΣΟΚ και έρχονται εδώ για να περάσουν από τη Βουλή. Και αυτός ο οποίος τολμάει να μην ψηφίσει, διαγράφεται. Επομένως, το σύστημα είναι καθαρά το σύστημα όπου φέρνει ο Υπουργός το νομοσχέδιο, το οποίο και θα περάσει.

Επομένως, δεν μπορώ να καταλάβω γιατί τα «έχουν» τόσο πολλοί με τους Βουλευτές. Ειδικά, εμείς -ορισμένα άτομα που είμαστε εδώ- πήγαμε και στην Κυβέρνηση. Άλλοι που δεν πήγαν καθόλου, από τη Φλώρινα, από την Καστοριά κ.ο.κ., τι φταίνει αυτοί, δηλαδή; Και κανένας δεν υπερασπίζεται, γιατί εδώ έχει υποχρέωση η ίδια η Βουλή, ο Πρόεδρος, κ.λπ. να υπερασπιστούν ορισμένα πράγματα, στα οποία έχει δίκιο ο Βουλευτής. Εκεί που έχει άδικο, να τον ρίξουν στον Καιάδα. Αλλά, όπου έχει δίκιο, έχει δίκιο.

Φταίμε όλοι μας, γιατί θυμόμαστε τι έχει γίνει πριν είκοσι χρόνια, τι έγινε πριν τριάντα και αυτήν τη στιγμή που υπάρχει τεράστιο πρόβλημα, δεν μιλούμε για το πώς μπορεί να βγει η χώρα από αυτήν την δύσκολη στιγμή που βρίσκεται και ο κόσμος, ο οποίος πραγματικά περνάει δύσκολες στιγμές.

Πρέπει να αφήσουμε τους εγωισμούς. Δηλαδή, υπάρχει το μνημόνιο. Αυτήν τη στιγμή όλος ο κόσμος, το 80%, είναι εναντίον του μνημονίου. Δεν πρέπει η επανεκκίνηση -το είπα και ο συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ προηγουμένως- να γίνει με συζήτηση και εκεί που είναι λάθος να πούμε ότι είναι λάθος, να κοιτάξουμε να το διαπραγματευτούμε ξανά και να μπορέσουμε να διορθώσουμε; Εάν τυχόν συνεχίσουμε κατά τον ίδιο τρόπο, δεν θα υπάρξει «φως στο τούνελ».

Γι' αυτόν το λόγο, έχουμε υποχρέωση στις δικές μας συνέχειες πρώτα από όλα, στο λαό που μας ψήφισε και μας έδωσε το πληρεξούσιο να τον εκπροσωπούμε, να λέμε ορισμένα πράγματα.

Δεν μπορεί να βγει η χώρα από αυτήν τη δύσκολη στιγμή που βρίσκεται, εάν δεν υπάρξει ανάπτυξη, και την ανάπτυξη τη φέρνει η επιχειρηματικότητα, η ιδιωτική πρωτοβουλία. Και εφόσον θα έχουμε αυτούς τους φόρους, τους τεράστιους και το ΦΠΑ κ.λπ., δεν υπάρχει περίπτωση κανένας νορμάλ άνθρωπος, κανένας λογικός να έλθει και να επενδύσει εδώ πέρα.

Επομένως, πρέπει να μπορέσουμε να μπούμε στην ανάπτυξη. Και αυτό είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο μιλάει για ανάπτυξη και γι' αυτόν το λόγο δεν υπάρχουν αντιδράσεις -όταν λέμε αντιδράσεις, εννοώ αυτές που υπάρχουν σε άλλα νομοσχέδια- γιατί είναι ολοφάνερη η ανάγκη ενός γενικότερου εκσυγχρονισμού του όλου πλαισίου και μία μείωση της δημόσιας γραφειοκρατίας.

Η Κυβέρνηση επέτρεψε τη σχετική διαβούλευση στο διαδίκτυο μόνο για μία εβδομάδα, δυσκολεύοντας πολλούς ενδιαφερόμενους, αλλά και φορείς, να εκφράσουν με άνεση τις απόψεις. Το να ακούς απόψεις είναι πάρα πολύ θετικό και μπορούμε να κερδίσουμε από τον οιονδήποτε.

Παιδάκια που έπαιζαν μπάσκετ σε οικοδομή, στην οποία ήταν μόνο οι κολώνες, τα παρακολούθησε ένας προπονητής του μπάσκετ. Είδε ότι κρύβονταν πίσω από την κολώνα και δημιούργησε τη ζωντανή κολώνα. Όλη η αξία του μπάσκετ βασίζεται επιθετικά επάνω σ' αυτά τα σκριν, τα οποία τα είδε από παιδάκια οκτώ-δέκα ετών, που έπαιζαν μπάσκετ. Ας ακούμε απόψεις κι ό,τι είναι καλό, χωρίς εγωισμό, να το κάνουμε.

Χρειάζεται να επανεξεταστεί το θέμα της δυνατότητας που παρέχεται με το άρθρο 4 για την ουσιαστική υποκατάσταση της επαγγελματικής εμπειρίας, δηλαδή την πιστοποίηση της επαγγελματικής ικανότητας με απλά σεμινάρια επαγγελματικής κατάρτισης. Πού θα γίνεται αυτό, που δεν θα γίνεται αυτό και σε ποιο βαθμό θα επιτρέπεται. Υπάρχουν, βέβαια, και αρκετά τεχνικά επαγγέλματα, για τα οποία απαιτούνται εξειδικευμένες γνώσεις, που αποκτούνται μόνο με την εμπειρία στους τόπους εργασίας και όχι με θεωρητικά μαθήματα και διαφάνειες.

Πέρα από αυτό, υπάρχει κίνδυνος να γίνει απόλυτος κανόνας αυτό που αστειευόμενοι λέμε στην Ελλάδα ότι «είσαι ό,τι δηλώσεις, χωρίς χαρτιά και πιστοποιητικά». Εκτιμώ ότι δεν προσδιορίζονται αρκώς οι αρμοδιότητες των περιφερειών, των κατά

τόπους συναφών επιμελητηρίων και του Τεχνικού Επιμελητηρίου σε ό,τι αφορά το ρόλο τους ως αδειοδοτούσες αρχές. Θα λειτουργούν συμπληρωματικά. Δηλαδή, οι ενδιαφερόμενοι θα πρέπει να απευθύνονται με τη σειρά και στις δύο ή θα λειτουργούν ανταγωνιστικά, δηλαδή οι ενδιαφερόμενοι θα μπορούν να απευθύνονται σε όποια από τις δύο επιθυμούν;

Θέλω να πω κάτι γενικό για το άρθρο 35, ότι στην αρχή και ο εισηγητής μας συμφώνησε με τη λογική του και, πράγματι, πιστέψαμε ότι είναι σε ένα προχωρημένο βαθμό.

Στη συζήτηση διαπιστώθηκε, όμως, ότι, παρ' όλο που φαίνεται καινοτόμο και πρωτοποριακό, είναι ακόμα στον αέρα. Και αυτό συμβαίνει γιατί απουσιάζουν τα προεδρικά διατάγματα. Δεν είναι μόνο το θέμα στελέχωσης αυτών των γραφείων από τα επιμελητήρια, δεν είναι οι διαδικασίες του ΑΣΕΠ που θα φρενάρουν τη λειτουργία του, είναι και το γεγονός ότι τα ίδια τα επιμελητήρια δεν φαίνεται να γνωρίζουν τι ψηφίζουμε γι' αυτούς.

Το γεγονός ότι αυτό το υπόμνημα του Τεχνικού Επιμελητηρίου έχει μία τελείως διαφορετική περιγραφή από ό,τι το νομοσχέδιο επιβεβαιώνει ότι η διεύθυνση των αδειοδοτουσών αρχών δεν είναι άριστη και μοιάζει μάλλον με ευχή. Εμείς, λοιπόν, το σκεφθήκαμε, το περιλαμβάνουμε ως προοπτική και βλέπουμε στο μέλλον τι θα γίνει. Γι' αυτό το λόγο, ψηφίζουμε και το άρθρο.

Σε ό,τι αφορά τα επιχειρηματικά πάρκα, είναι αλήθεια ότι σήμερα υπάρχουν τεράστια προβλήματα, κυρίως λόγω της διάσπαρτης χωροθέτησης του ελλιπούς νομικού πλαισίου, αλλά και των περιβαλλοντικών και πολεοδομικών δυσκολιών.

Υπενθυμίζω, όμως, ότι η Νέα Δημοκρατία την περίοδο 2004-2009 είχε ολοκληρώσει το χωροταξικό σχεδιασμό για τον τουρισμό, τη βιομηχανία και τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, έργο που υποβαθμίζεται από τη μεριά της Κυβέρνησης. Είχαμε, μάλιστα, καταρτίσει σχέδιο νόμου, αλλά και ολοκληρωμένη μελέτη για τα επιχειρηματικά πάρκα, προσπαθώντας να αντιμετωπίσουμε την επιχειρηματικότητα στο σύνολό της, η οποία εξ αιτίας των εκλογών του 2009 δεν προχώρησε παραπέρα. Την επαναφέραμε ως πρόταση νόμου που καταψηφίστηκε από την κυβερνητική παράταξη.

Εκείνη, λοιπόν, την πρόταση νόμου μάς την παρουσιάζετε σήμερα ως δικό σας σχέδιο νόμου. Η ομοιότητα είναι ολοφάνερη, πλην ελαχίστων, αριθμητικών κυρίως, διαφοροποιήσεων. Αυτού του είδους η αντιγραφή δεν είναι, βέβαια, κακή. Κακό είναι ότι δεν παραδέχεστε πως αποτελεί δική μας πρωτοβουλία, με την οποία, αν είχατε συμφωνήσει τότε, θα είχαμε κερδίσει πολύτιμο χρόνο.

Χρόνος, επίσης, θα χαθεί και από τη μόνιμη τακτική να ενσωματώνετε σε όλα σχεδόν τα νομοσχέδια την ανάγκη έκδοσης πληθώρας υπουργικών αποφάσεων και προεδρικών διαταγμάτων. Στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι περίπου εξήντα. Υπονομεύετε με αυτόν τον τρόπο την ίδια την απλοποίηση που ισχυριζόμαστε ότι επιθυμείτε να επιβάλλετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, όπως είναι γνωστό, στη Νέα Δημοκρατία πιστεύουμε ακράδαντα ότι πρέπει άμεσα να εφαρμοστούν μέτρα που οδηγούν στην ανάπτυξη, προκειμένου να ξεφύγει η οικονομία από τη βαθιά ύφεση στην οποία μας κρατάει εγκλωβισμένους με την πολιτική της η Κυβέρνηση.

Δεν μπορούμε, βέβαια, να ισχυριστούμε ότι με το σχέδιο νόμου που προσκομίζετε θα γίνουν άλματα προς την ανάπτυξη. Όμως, το γεγονός ότι στο Τρίτο Μέρος εμπεριέχεται η ανάπτυξη επιχειρηματικών πάρκων, δηλαδή μια καθαρά δική μας αναπτυξιακή πρωτοβουλία, μας επέτρεψε να δηλώσουμε ότι ο βηματισμός είναι θετικός.

Τελειώνοντας, θέλω να αναφέρω ότι ο Βουλευτής ψηφίζεται από το λαό και ο Υπουργός διορίζεται είτε είναι κοινοβουλευτικός είτε όχι. Σκεφθείτε, λοιπόν, να κάνει δηλώσεις εναντίον των Βουλευτών ένας Υπουργός ο οποίος δεν είναι ούτε καν κοινοβουλευτικός. Επομένως, θα πρέπει να προσέχουμε και να μην οδηγούμε το λαό εναντίον του κοινοβουλευτισμού, γιατί οι Βουλευτές θα πάνε αύριο στις ιδιαίτερες πατρίδες τους, για να μπορέσουν να βοηθήσουν και να περάσουν τα νομοσχέδια τα οποία

θα φέρει η Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Ιωαννίδη, Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας, Βουλευτής Ηλείας της Νέας Δημοκρατίας.

Έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά, κύριε Τζαβάρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, χθες το βράδυ η Βουλή υπέστη μία από τις μεγαλύτερες δοκιμασίες στη Μεταπολίτευση. Πράγματι, δεν θα κάνω κατάχρηση του Βήματος αυτού, εάν θέσω ενώπιον όλων ημών ίσως το μεγαλύτερο ζήτημα που αντιμετωπίζει αυτήν τη στιγμή η λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος. Χθες, όσοι μείναμε στο χώρο αυτό, διαπιστώσαμε αίφνης ότι δεν μπορούσαμε να κινηθούμε, δεν μπορούσαμε να εξέλθουμε από το κτήριο, γιατί υπήρχε ένας αγανακτισμένος κόσμος που εμποδίζει την έξοδο των βουλευτικών αυτοκινήτων.

Μάλιστα, σε κάποιες περιπτώσεις υπήρξαν και εκτροπές σε κινήσεις, οι οποίες δεν τιμούν τους ειρηνικά αγανακτισμένους πολίτες, που δικαιολογημένα έχουν φθάσει στο να θεωρούν ότι η Κυβέρνηση δημιουργεί γι' αυτούς την πιο δύσκολη οικονομική και κοινωνική κατάσταση που θυμηθήκαμε όλοι να επικρατεί μετά τη Μεταπολίτευση.

Όμως, θεωρώ ότι σ' αυτήν την κρίσιμη συγκυρία, αυτό που πυροδότησε αυτές τις εκδηλώσεις και αυτό που ουσιαστικά μας στοχοποίησε απέναντι σ' αυτόν τον κόσμο, ο οποίος μπορεί να ψάχνει να βρει μία συμβολική ταυτότητα στην οποία να χωρέσουν οι εξελίξεις, οι διαδικασίες, τα μηνύματα που θέλει να δώσει, είναι ότι κάποιος από το πολιτικό σύστημα, όπως λέγεται, τροφοδοτούν κάθε φορά τη μήνιν των πολιτών με συγκεκριμένους στόχους.

Και λυπούμαι που το λέω σ' αυτήν την περίπτωση, αλλά αυτός που τροφοδότησε στη συγκεκριμένη περίπτωση αυτού του είδους τις αντιδημοκρατικές εκδηλώσεις είναι ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Δρούτσας. Δεν μπορώ να αντλήφθω και ειλικρινά εκπλήσσομαι, όταν Υπουργός Εξωτερικών ουσιαστικά δεν γνωρίζει ποιας χρήσεως τυγχάνουν τα βουλευτικά αυτοκίνητα, τουλάχιστον από εμάς τους Βουλευτές της επαρχίας. Θα έπρεπε, τουλάχιστον αυτός ο κυβερνητικός λειτουργός να γνωρίζει τι συμβαίνει με έναν δικηγόρο επαρχίας. Συγγνώμη, αλλά δεν μπορώ να απαλλαγώ από την επαγγελματική μου ιδιότητα, γιατί ποτέ δεν πρόκειται να συμφιλιωθώ με επαγγελματική σχέση προς το βουλευτικό αξίωμα. Ένας Βουλευτής, λοιπόν, επαρχίας κατά μέσο όρο κάνει μ' αυτό το συγκεκριμένο αυτοκίνητο τέσσερις χιλιάδες χιλιόμετρα το μήνα –αυτά τουλάχιστον πραγματοποιώ εγώ– δαπανώντας το ένα τέταρτο της βουλευτικής αποζημίωσης γι' αυτές ακριβώς τις μετακινήσεις, οι οποίες είναι εντελώς απαραίτητες, γιατί ο Βουλευτής της επαρχίας συνδέει την εκλογική του περιφέρεια μ' αυτό το ναό της Δημοκρατίας είτε συμμετέχοντας στο νομοθετικό έργο είτε κυρίως μεταφέροντας αιτήματα που μπορούν να στηρίξουν ζητήματα κοινοβουλευτικού ελέγχου.

Αυτά, βέβαια, κανένας δεν έχει το δικαίωμα να τα αγνοεί, όταν είναι μέλος μίας δημοκρατικής κυβέρνησης. Πολλώ δε μάλλον, δεν μπορούν να τα αγνοούν εκείνοι οι οποίοι από το επάγγελμά τους, από το λειτούργημά τους, είναι υποχρεωμένοι να ενημερώνουν το λαό και να γνωρίζουν ότι εδώ, μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, δεν λειτουργούν, προκειμένου η δημοκρατία να παίρνει σάρκα και οστά καθημερινά.

«Κλέφτες»! Θεωρώ ότι είναι ανεπίτρεπτο για όλους μας να ανεχόμαστε αυτήν την ιαχρή και, μάλιστα, κατά τέτοιο τρόπο, ώστε ήδη να έχει παγιωθεί σαν να είναι η μόνη αντίδραση του λαού απέναντι στο Κοινοβούλιο. Αυτοί οι οποίοι συντηρούν και καλλιεργούν αυτού του είδους τις εκδηλώσεις, δημιουργούν μία συμβολική πραγματικότητα, η οποία μόνο στο χάος μπορεί να οδηγήσει.

Ειλικρινά θλίβομαι γιατί εχθές για πρώτη φορά στη ζωή μου αισθάνθηκα σαν και εκείνον τον άνθρωπο που τον εμποδίσουν

να βαδίζει. Αισθάνθηκα σαν και εκείνον τον άνθρωπο που, όπως λέει ο ποιητής, δεν μπορεί παρά να ζει κάτω από συνθήκες μίας φυλακής που δεν του ταιριάζει, δεν του αξίζει και κάποιοι άλλοι του την επιβάλλουν μόνο και μόνο για να εξουδετερώσουν κάθε λειτουργία του μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα.

Πράγματι, θεωρώ ότι με τον τρόπο που αντιμετωπίζει τους Βουλευτές ο Υπουργός Εξωτερικών έχει εκτραπεί σε ένα ανεπίτρεπτο ολίσθημα, που κατά την προσωπική μου γνώμη, συνιστά κατάχρηση της εμπιστοσύνης που έχει επιδείξει σ' αυτόν το Κοινοβούλιο.

Εκτός κι αν αγνοεί ο Υπουργός Εξωτερικών ότι υπάρχει σ' αυτήν τη θέση όσο απολαμβάνει της εμπιστοσύνης της Βουλής. Αυτό τουλάχιστον επιβάλλει η βασική και θεμελιώδης κοινοβουλευτική αρχή που διέπει τη δημοκρατία μας.

Θα ήθελα, βέβαια, να ήξερα, μέσα σ' αυτόν τον πλούτο των σπουδών που έχει κάνει, αν έτυχε ποτέ να ασχοληθεί και με το πώς λειτουργεί στην Ελλάδα η δημοκρατία, γιατί πολύ αμφισβάλω αφού αντιμετωπίζει με τέτοιο πνεύμα την υπηρεσία και τη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα κι έχει μόνο τέτοια καταφρονητικά λόγια να λέει εναντίον του βουλευτικού αξιώματος.

Σ' αυτές τις κρίσιμες ώρες ένα και μόνο καθήκον έχουμε, να αντισταθούμε σ' αυτό το βόρβορο του λαϊκισμού, ο οποίος ήδη αρχίζει να δημιουργεί στηρίγματα σ' αυτόν τον αγανακτισμένο λαό. Κι αυτά τα στηρίγματα δυστυχώς είναι το προϊόν μιας παραπληροφόρησης και είναι επίσης το αποτέλεσμα μίας άνευ όρων και άνευ ορίων παροχής κάποιων κυβερνητικών στελεχών προς το λαϊκισμό.

Εγώ, ως Βουλευτής της Ηλείας, πράγματι εχθές βίωσα αυτού του είδους τους προπηλακισμούς, αυτού του είδους τους καταναγκασμούς, αυτού του είδους τους αποκλεισμούς, που ουσιαστικά με μετατρέπουν σε ένα φοβισμένο Βουλευτή, δηλαδή σε έναν ανύπαρκτο Βουλευτή. Γιατί εάν η ουσία της βουλευτικής λειτουργίας είναι η παρηρησία, αυτό που κάποιος θέλουν να μας στερήσουν είναι αυτή ακριβώς τη σχέση με τη δημοκρατία, τη σχέση μας με την αντιπροσωπευτικότητα αυτού του συστήματος.

Βέβαια, θα πρέπει όλοι, ανεξάρτητα σε ποιο κόμμα ανήκει ο καθένας μας, σ' αυτό το σημείο να είμαστε απόλυτοι. Κι αν κάποιος από εμάς είναι κλέφτης –και υπήρξαν πράγματι κάποιες περιπτώσεις που όμως δεν έχουν σχέση με τους Βουλευτές, αλλά έχουν σχέση με εκείνους που άσκησαν κυβερνητικά καθήκοντα– σε αυτούς ή τουλάχιστον απέναντι σ' αυτούς δεν ταιριάζει καμία αλληλεγγύη, από κανένα κόμμα. Θα κριθούμε, πράγματι, από το λαό, εάν ακόμα και σ' αυτήν την περίπτωση είμαστε ικανοί να μιλάμε με παρηρησία.

Γι' αυτό εμείς καταθέσαμε χθες μία πρόταση νόμου με την οποία ζητάμε να καταδειχθεί μέχρι κεραίας όλη η περιουσιακή υπόσταση καθενός από εκείνους που υπήρξαν από το '74 μέχρι σήμερα Υπουργοί ή Υφυπουργοί. Και παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, και απευθύνω έκκληση προς όλους τους συναδέλφους, αυτήν την πρόταση νόμου να την υπογράψουμε όλοι, να την υποστηρίξουμε όλοι, για να αποδείξουμε τουλάχιστον ότι σ' αυτήν την Αίθουσα κανενός είδους κλεψιά δεν μπορεί να τύχει της παραμικρής συγκάλυψης. Αυτό θα είναι μία προσφορά στη δημοκρατία, θα είναι μία προσφορά στον πολιτισμό και πάνω απ' όλα θα είναι μία προσφορά στη δικαιοσύνη, η οποία δεν ανέχεται και ούτε επιτρέπει να υπάρχουν τέτοιου είδους αστήρικτες κατηγορίες συλλήβδην και αθρόως, εναντίον όλων των αντιπροσώπων του ελληνικού λαού, αυτών, χάρη στους οποίους στην Αίθουσα αυτή ιερουργείται η λαϊκή κυριαρχία.

Δεν είμαστε υποχρεωμένοι, λοιπόν, παρά μόνο απέναντι σ' αυτούς που μας έκαναν την τιμή να μας στείλουν στο Κοινοβούλιο ως αντιπροσώπους τους. Και βέβαια, αυτοί γνωρίζουν πολύ καλά ότι τη δημοκρατία την επέλεξαν γιατί ακριβώς δίνει τη δυνατότητα και το δικαίωμα να συμμετέχει ο λαός σ' αυτές τις διαδικασίες, ο κυρίαρχος λαός, όχι ο αγανακτισμένος λαός. Ο ψυχραιμολαός, αυτός που όταν καλείται να ασκήσει το κυρίαρχο εκλογικό του δικαίωμα τότε ξέρεει και ποιους πρέπει να στείλει στη Βουλή και ποιους πρέπει να στηρίξει από την είσοδο στη Βουλή.

Σε κάθε περίπτωση όμως κανένας δεν έχει το δικαίωμα μέχρι

να γίνουν οι επόμενες εκλογές να δημιουργεί γεγονότα καταναγκασμού και ντροπής σαν κι αυτά που αισθανθήκαμε όλοι μας. Γι' αυτό κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι απέναντι σ' αυτές τις καταστάσεις, όλοι έχουμε αυτονόητη υποχρέωση να πάρουμε θέση.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Τζαβάρα, Βουλευτή Ηλείας της Νέας Δημοκρατίας.

Στο σημείο αυτό έχει το λόγο για οκτώ λεπτά ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας κ. Σωκράτης Ξυνίδης.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΞΥΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι θα ήταν πολύ απλά τα πράγματα, αν μπορούσαμε να αποδώσουμε αυτό το οποίο συμβαίνει αυτές τις μέρες στις δηλώσεις του Υπουργού Εξωτερικών ή οποιουδήποτε άλλου. Και ενδεχομένως σ' αυτήν την Αίθουσα να βολεύει και κάποιους να σκέπτονται έτσι. Προφανώς, όμως, δεν είναι έτσι.

Και νομίζω ότι η τοποθέτηση του κ. Τζαβάρα από το Βήμα του Κοινοβουλίου λίγο πριν η οποία στην ουσία απέδωσε τις αιτίες αυτών που συνέβησαν χτες έξω από τη Βουλή σε δηλώσεις ή στην έκφραση της άποψης πολιτικών προσώπων αποτελεί μια συνέχεια σε όλη αυτήν την αλυσίδα των επικίνδυνων τοποθετήσεων.

Προτείνω, λοιπόν, ψυχραιμία. Νομίζω πως όλοι μας έχουμε την ωριμότητα να διαχειριστούμε αυτές τις εκδηλώσεις. Το πολιτικό σύστημα και τα κόμματα οριοθετούν αυτές τις εκδηλώσεις των πολιτών με έναν ιδιαίτερα προσεκτικό και θετικό τρόπο. Σ' αυτήν την κατεύθυνση, λοιπόν, θα συνεχίσουμε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα έλεγα ότι προσέρχομαι στο Βήμα με μια πληρότητα και μια ικανοποίηση, γιατί στην Ολομέλεια αυτές τις μέρες συζητείται ένας νόμος που βελτιώνει σημαντικά το επιχειρηματικό περιβάλλον.

Τέθηκε η ερώτηση, αν αυτό είναι αρκετό για να αναθερμανθεί η αγορά. Προφανώς όχι. Προφανώς από μόνο του -και όσο και αν φιλοδοξεί να το πετύχει- αυτό το σχέδιο νόμου, που περιλαμβάνει τρεις πολύ μεγάλες ενότητες που αφορούν τις αδειοδοτήσεις των τεχνικών επαγγελματιών, τις αδειοδοτήσεις σε μεταποιητικές επιχειρήσεις και τα επιχειρηματικά πάρκα, δεν θα φέρει την ανάπτυξη, αλλά ούτε και θα αναθερμάνει την αγορά. Αποτελεί, όμως, τη βάση πάνω στην οποία θα στηριχθεί η ανάπτυξη μέσω του εκσυγχρονισμού ενός πεπαιδωμένου νομοθετικού πλαισίου που, όπως είπε και ο κύριος Υπουργός λίγες ώρες πριν, σε κάποια σημεία του αναφέρεται ακόμα και στη δεκαετία του '30.

Με αυτόν τον τρόπο, απαντώ και στην κριτική που έγκειται στο ότι αργήσαμε δεκαοκτώ μήνες και στο ότι έχουμε καθυστερήσει να φέρουμε αυτό το σχέδιο νόμου. Όταν, λοιπόν, αυτό το νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο αλλάζουμε σήμερα, έχει τις αναφορές του στις δεκαετίες του '20 και του '30, νομίζω πως σημαίνει ότι η Κυβέρνηση αυτή κάνει, όπως και σε όλα τα άλλα επίπεδα, ένα τεράστιο μεταρρυθμιστικό έργο το οποίο φαίνεται μέρα με τη μέρα.

Επίσης, τέθηκε μια μεγάλη γκάμα αμφισβήτησης, όσον αφορά το εάν πράγματι είναι διαφορετικό αυτό το νομοσχέδιο από εκείνα της Νέας Δημοκρατίας και αν στερούμαστε πολιτικού θάρρους για να αναγνωρίσουμε ότι υπήρξε ένα σχέδιο από πλευράς του Κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, πάνω στο οποίο θα μπορούσαμε να έχουμε πατήσει.

Νομίζω -και σ' αυτό το πνεύμα συμβάλαμε όλοι τον τελευταίο καιρό, σε σχέση μ' αυτό το σχέδιο νόμου και αυτό προκύπτει και σ' αυτήν την Αίθουσα, ασχέτως των παρεμβάσεων των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, που μίλησαν περισσότερο για τα ζητήματα της επικαιρότητας- ότι υπήρχε μια προίκα. Θέλετε να πούμε ότι αυτή ήταν της Υπηρεσίας, της προηγούμενης πολιτικής ηγεσίας επί κυβερνήσεως Νέας Δημοκρατίας, επί της κυβερνήσεως του ΠΑΣΟΚ ή αυτών που διαδεχθήκαμε εμείς στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου; Η αλήθεια, πάντως, είναι ότι υπήρχε μια

προίκα, όπως και μια σκληρή εργασία της Υπηρεσίας, της σημερινής πολιτικής ηγεσίας. Υπήρξε διαβούλευση, διπλή ανάγνωση στο Υπουργικό Συμβούλιο, αλλά και δύο αναγνώσεις στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου. Φυσικά, βέβαια, υπήρξαν και οι σημερινές διαδικασίες ενώπιον της Ολομέλειας.

Αρκεί να πω ότι στις συνεδριάσεις της Επιτροπής έγιναν αποδεκτές είκοσι δύο παρατηρήσεις και δύο εν μέρει. Έγιναν δηλαδή δεκτές δεκατέσσερις συν δύο, δεκαέξι στην πρώτη ανάγνωση και οκτώ στη δεύτερη ανάγνωση. Αυτό ακριβώς αποδεικνύει ότι όλοι από κοινού υπηρετήσαμε την ουσία και σήμερα έχουμε τη δυνατότητα να έχουμε ένα σχέδιο νόμου -και πιστεύουμε από αύριο ένα νόμο- που θα διαπνέεται από μια πληρότητα και μια ουσιαστική συνεισφορά στο δημόσιο συμφέρον. Δεν είναι νόμος της Κυβέρνησης, δεν είναι νόμος του ΠΑΣΟΚ, αλλά νόμος του κράτους, του ελληνικού Κοινοβουλίου, που έρχεται να υπηρετήσει το δημόσιο συμφέρον.

Νομίζω ότι αυτή η αντίληψη η οποία πρέπει να βγαίνει και προς τα έξω, είναι αυτή που θα μπορέσει σιγά-σιγά να αλλάξει το κλίμα και την καχυποψία όλων αυτών των ανθρώπων που συγκεντρώνονται έξω από τη Βουλή στην Πλατεία Συντάγματος. Είτε θέλουμε είτε όχι, δίνουμε εξετάσεις σε αυτόν τον τομέα καθημερινά.

Επίσης, τέθηκε το ζήτημα των εξουσιοδοτικών διατάξεων, δηλαδή του κατά πόσο, ιδίως για το πρώτο τμήμα, όλες αυτές οι εξουσιοδοτικές διατάξεις δημιουργούν αναστολές στο να εφαρμοστεί γρήγορα ο νόμος.

Όπως είπα και στην επιτροπή, είμαστε σε πολύ ώριμο σημείο στα προεδρικά διατάγματα και, δυστυχώς, δεν έχω τώρα χρόνο -μωο- το ζήτησε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Λέγκας- όμως στη συνέχεια θα μπορέσω να σας ενημερώσω, γιατί ήδη έχουμε τις βασικές γραμμές αυτών των προεδρικών διαταγμάτων.

Όπως επίσης, έχουν γίνει και επαφές με τους επιμέρους κλάδους. Επειδή για παράδειγμα πολλοί από εσάς έθεσαν το ζήτημα ενός αιτήματος που υπήρχε από τους υδραυλικούς, ούτως ώστε να προβλεφθεί μέσα στο νόμο η υπεύθυνη δήλωση, θέλω να πω ότι σε συνάντηση που έγινε μαζί τους συμφωνήσαμε στην αναβάθμιση αυτής της υπεύθυνης δήλωσης, που να συμπεριλαμβάνεται και μέσα στην ταυτότητα του κτηρίου, αλλά από εκεί και μετά να συμπεριλαμβάνεται και σε ένα σύστημα ηλεκτρονικής πιστοποίησης και παρακολούθησης, που θα εξασφαλίζει την ουσία και όχι τον τύπο, μια απλή σφραγίδα.

Υπήρξαν, λοιπόν, πάρα πολλές συναντήσεις με τους φορείς και σήμερα στα προεδρικά διατάγματα βρισκόμαστε σε μεγάλο σημείο ωριμότητας. Εάν θέλετε -επειδή το ανέφερε ο κ. Χρυσανθακόπουλος- ένας λόγος για τον οποίο προτιμήσαμε να μην ολοκληρώσουμε τα προεδρικά διατάγματα είναι ακριβώς, γιατί με αυτόν τον τρόπο θα κάναμε αυτό που είπε ο κ. Χρυσανθακόπουλος ότι δεν θέλει να γίνει, δηλαδή να γίνεται η Βουλή τόπος συνέλευσης, συζήτησης και πιέσεων των παρόντων συντεχνιών. Το να βάλουμε 16 επαγγέλματα, τα οποία θα συζητήσουμε ένα προς ένα και να μπούμε σε έναν τέτοιο κύκλο, νομίζω ότι δεν είναι αυτό η δουλειά της Βουλής.

Θέλω, λοιπόν, να πω ότι αυτό το σχέδιο νόμου κάνει πολύ μεγάλη βήματα. Απλοποιεί σημαντικά και συστηματοποιεί μια πεπαιδωμένη νομοθεσία, απλοποιεί τις αδειοδοτήσεις κατά το ένα πέμπτο αυτών, υιοθετεί γρήγορες και διαφανείς διαδικασίες. Βάζει προθεσμίες μέχρι ενός μήνα και προβλέπει μια διαφανή διενέργεια εξετάσεων.

Προσέξτε, εξετάσεις μπορεί να διενεργούν οι ιδιωτικοί φορείς. Όχι πιστοποιήσεις και αδειοδοτήσεις, όπως ειπώθηκε από κάποιους συναδέλφους μέσα στην Αίθουσα.

Εδώ θέλω να προσθέσω ότι δεν υπάρχει το δίλημμα: εμπειρία ή κατάρτιση. Για εμάς δεν υπάρχει αυτό το δίλημμα. Πρέπει, όμως, να αντιμετωπίσουμε κάποια προβλήματα. Υπάρχει και μια περιέργη επετηρίδα στα επαγγέλματα. Κάποιος συνάδελφος είπε εδώ, ότι κάποιοι δεν τους κολλούσαν ένσημα, ακριβώς για να μην φαίνεται ότι αποκτούν αυτήν την προϋπηρεσία και για να κάνουν οικονομία.

Με αυτόν τον τρόπο εμείς έπρεπε να βρούμε έναν εναλλακτικό τρόπο που κάποιοι να δείχνει ότι έχει τις δεξιότητες να

ασκήσει ένα επάγγελμα, ασχέτως του χρόνου. Γι' αυτό το στοιχείο της κατάρτισης είναι προφανές ότι θα συνυπολογίζεται και θα βρεθεί ισορροπία ανάμεσα στην εμπειρία, στις δεξιότητες και στην κατάρτιση, προκειμένου να δίνεται η σχετική άδεια.

Για τις αδειοδοτήσεις θέλω να πω ότι, πέραν της γενικής φιλοσοφίας, όπως την ανέφερε ο Υπουργός Μιχάλης Χρυσόχοϊδης στην τοποθέτησή του, έγινε αρκετό θέμα για τα επιμελητήρια και για το τεχνικό επιμελητήριο, αν δηλαδή είναι έτοιμα, πώς θα κάναμε αυτήν τη δουλειά και ποιες είναι οι εγγυήσεις τις οποίες παρέχουν.

Εκείνο το οποίο θεωρήσαμε ότι είναι ανάγκη να αλλάξουμε, είναι ένα σύστημα που δείχνει σήμερα να κωλυσιεργεί και να δημιουργεί συνεχώς προβλήματα, για να μπορέσουμε να δώσουμε μια διέξοδο σε αυτή τη δυσκολία.

Είπαμε, λοιπόν, ότι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τα οποία είναι επίσημοι σύμβουλοι της πολιτείας, μετά από διαπίστευση των υπηρεσιών που δύνανται να συγκροτήσουν, θα κάνουν μια τέτοια παράλληλη διαδικασία. Είναι μια διέξοδος με εγγυήσεις. Μάλιστα σε αυτό το σημείο, επειδή τέθηκε και μία σημαντική παρατήρηση από κάποιους συναδέλφους, ότι δεν μπορούν να είναι ελεγχόμενοι –ενδεχομένως– και ελέγχοντες, κάναμε και μία τροποποίηση κατά τη συζήτηση στην επιτροπή: Εξαιρέσαμε το να συμμετέχουν συγγενείς, ενδεχομένως, κάποιων αδειοδοτήσεων που θα έρχονταν σε επίπεδο επιμελητηρίων κ.λπ..

Επίσης, σημειώνω εδώ ότι το ηλεκτρονικό σύστημα παρακολούθησης φακέλου, το Μητρώο Διαπιστευμένων Επιθεωρητών και οι ομάδες διοίκησης έργου είναι πολύ σημαντικά εργαλεία σε μια σύγχρονη κατεύθυνση, που θα βοηθήσουν πάρα πολύ το σύστημα των αδειοδοτήσεων.

Για την κεντρική συντονιστική ομάδα διοίκησης τέθηκε ο προβληματισμός αν θα πρέπει να ηγείται κάποιο υψηλότερο πρόσωπο. Ο Υπουργός ενδεχομένως, ακούστηκε ή ο Πρωθυπουργός. Αυτό που εμείς πιστεύουμε, είναι ότι δεν σημαίνει πως σε όσο πιο υψηλό επίπεδο πηγαίνουμε, εξασφαλίζουμε και την ουσία της υπόθεσης. Θέλουμε να είναι ευέλικτο, να μπορεί να συνεδριάζει συχνά και να μην έχει να κάνει με το φορτωμένο πρόγραμμα όλων αυτών των υψηλών, στην ιεραρχία, προσώπων. Αποδεχθήκαμε όμως την παρατήρηση ότι θα πρέπει να υπάρχει παρακολούθηση και γι' αυτό το λόγο βάλαμε και την έκθεση την οποία υποχρεούται να συντάσσει κάθε χρόνο, μετά τη σχετική παρατήρηση που έγινε στην επιτροπή.

Τέλος, είναι πάρα πολύ σημαντικό το ζήτημα των περιβαλλοντικών εγκρίσεων. Νομίζω ότι είναι κατανοητό από όλους ότι η τυποποίηση των περιβαλλοντικών όρων, η μεγαλύτερη διάρκεια των αποφάσεων, των εγκρίσεων των περιβαλλοντικών όρων, η προθεσμία των δυο μηνών εντός της οποίας οφείλει να απαντάει η διοίκηση και η δημιουργία της βάσης GIS, είναι πολύ σημαντικά εργαλεία σε σχέση με την απλοποίηση.

Θα κλείσω με μια κουβέντα για τα επιχειρηματικά πάρκα. Δε θέλω να μπορούμε σ' αυτή τη λογική των διαφοροποιήσεων σε σχέση με το σχέδιο της Νέας Δημοκρατίας. Αφορά αυτό το κομμάτι ο εντοπισμός που μας έγινε. Εμείς έχουμε καταγράψει και στην επιτροπή δεκατρείς σημαντικές διαφορές. Αλλά αυτό είναι το δευτερεύον αυτή τη στιγμή. Πιστεύουμε ότι κινείται στο ίδιο πλαίσιο, στην ίδια φιλοσοφία. Έχει σημαντικές βελτιώσεις σε κάποια σημεία που είχαμε διαφορετική αντίληψη. Θέλαμε να το δέσουμε συνολικά με το ζήτημα του εν γένει επιχειρηματικού περιβάλλοντος και με τα άλλα δυο ζητήματα που έπρεπε να ρυθμιστούν. Πρόκειται για τις αδειοδοτήσεις των επιχειρήσεων. Γιατί, τι να το κάνεις το πάρκο, αν δεν έχεις προβλέψει την ευελιξία και την απλοποίηση των αδειοδοτήσεων στις επιχειρήσεις, αλλά και στα τεχνικά επαγγέλματα;

Αυτά συνθέτουν ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο, ευνοϊκό, πλέον για την επιχειρηματικότητα και γι' αυτό το λόγο πιστεύουμε ότι αυτή η σημαντική προσπάθεια οργάνωσης του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, που προέκυψε μετά από σκληρή δουλειά, συλλογικότητα, διάλογο και συνεργασία είναι αυτό που χρειάζεται η χώρα. Γενικότερα και νομίζω ότι και εμείς σαν Υπουργείο Ανάπτυξης, σε αυτή την κατεύθυνση κινούμασταν και θα συνεχίσουμε να κινούμαστε, δίνοντας όλες μας τις δυνάμεις, για να μπορέσει η χώρα μας να βγει από αυτή την κρίσιμη καμπή που

έχει βρεθεί.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, κ. Σωκράτη Ξυνίδη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος.

Κύριε Μαρκόπουλε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσω λιγότερο από το χρόνο που μου αναλογεί. Δεν έχω και πάρα πολλά πράγματα να πω.

Είναι σύνθηρες το φαινόμενο να συζητάμε και να διαλεγόμαστε επί μακρόν για πάρα πολλά σχέδια νόμου, κύριε Υπουργέ. Όπως είναι σύνθηρες και το φαινόμενο, τα σχέδια νόμου αφότου ψηφίζονται να εγκαταλείπονται μετά στα υπουργεία και ουσιαστικά να μην εφαρμόζονται. Και αυτό οφείλεται και στο πολυσχιδές των νομοσχεδίων και στα προεδρικά διατάγματα και στις πολλές υπουργικές αποφάσεις.

Εγώ δε θέλω να σας εξαιρέσω σε ό,τι αφορά στις καλές σας προθέσεις, αλλά αυτή είναι μια πρακτική και δυστυχώς η ελληνική γραφειοκρατία φαίνεται ότι διαρκώς περιπλέκεται και στο νομοθετικό έργο των κυβερνήσεων σ' αυτήν τη Βουλή. Δεν εξαιρώ καμμία Κυβέρνηση.

Οφείλω, λοιπόν, να σας υποδείξω, αν μου επιτρέπετε, ότι το νέο μοντέλο διακυβέρνησης της χώρας, αλλά και οι επείγουσες συνθήκες τις οποίες περνάμε επιβάλλουν πολύ πιο απλά πράγματα, λιγότερο γραφειοκρατικά και λιγότερο περιπεπλεγμένα. Διαφορετικά, το μήνυμα που στέλνουμε στην κοινωνία είναι ένα μήνυμα μάλλον δυσάρεστο και εν πάση περιπτώσει ένα μήνυμα που δε συνάδει με τις συνθήκες της εποχής.

Κάνετε μια κρίση πριν γι' αυτά που είπε ο κ. Τζαβάρας και σε σχέση με τους αγανακτισμένους πολίτες και για την τροφοδοσία τους από τις δηλώσεις του πολιτικού προσωπικού. Πρέπει, λοιπόν, να σας το εξήξω: Η λειτουργία του πολιτικού συστήματος είναι και παιδευτική για την κοινωνία, γιατί καλώς ή κακώς αποτελούμε μονάδες επιλογής των πολιτών, οι οποίοι μας έστειλαν εδώ γιατί μας επέλεξαν μεταξύ ισωτίμων και ίσων ανθρώπων, για να κάνουμε τη δουλειά μας. Επομένως, ό,τι κάνουμε και ό,τι λέμε πρέπει να ξέρουμε ότι περνάει με διαφορετική σκιά και εξαιρετικό φως στο μυαλό των ανθρώπων θετικά ή αρνητικά. Δεν έχει καμμία σημασία αυτό.

Υπάρχουν, λοιπόν, άνθρωποι, οι οποίοι είναι σήμερα απελπισμένοι, γιατί υπόκεινται σ' ένα εξαιρετικά δυσάρεστο μίγμα πολιτικής -αναγκαίο ενδεχομένως σε πάρα πολλές πλευρές του- και την ίδια στιγμή κατηγορούνται από μέλη της Κυβέρνησης, όπως είναι οι διαχρονικές και μόνιμες πια δηλώσεις του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησής σας του κ. Πάγκαλου, με πληθώρα χαρακτηρισμών για τους πολίτες και για συγκεκριμένες κοινωνικές τάξεις. Και στη συνέχεια έρχονται δηλώσεις, όπως του κ. Δρούτσα, ενός συναδέλφου Υπουργού, που είναι εξωκοινοβουλευτικός, ο οποίος δεν έχει περάσει από την κρισάρα της κρίσης των πολιτών και ο οποίος επέλεξε το δρόμο αυτής της κριτικής στο πολιτικό σύστημα ως αν νομίζει στο δικό του το μυαλό -γιατί, βεβαίως, δεν έχει περάσει από αυτά που έχουμε περάσει εμείς εδώ- ότι όλοι οι Βουλευτές είναι ένα κομμάτι της ευμάρειας της κοινωνίας, όπου καλοπερνάμε με τα αυτοκίνητά μας και τους μεγάλους μας μισθούς για να διεκπεραιώσουμε το έργο μας. Ξέρετε πολύ καλά και εσείς που αποτελείτε και κομματικό στέλεχος και έχετε αποτελέσει κορυφή της κομματικής ηγεσίας του δικού σας κόμματος, ότι για να φτάσουμε εδώ έχουμε ξοδέψει περιουσίες, έχουμε θυσιάσει από την οικογενειακή μας γαλήνη και από την προσωπική επαγγελματική εμπειρία, οι περισσότεροι τουλάχιστον.

Μην, λοιπόν, δυσανεστείτε όταν ακούτε τέτοιες κρίσεις και μην διερωτάστε για τα μηνύματα, τα οποία παίρνει η κοινωνία και για τον τρόπο που αντιδρά.

Αντίθετα, θα σας έλεγα ότι περισσότερο σύννομος πρέπει να είναι ένας Υπουργός, όταν μιλάει τόσο ελεύθερα και τόσο χαλαρά για τόσο σοβαρά πράγματα. Όχι τίποτα άλλο, για να μην θυσιάσουμε και τη δημοκρατία στην κρίση, άλλα τα έχουμε ήδη θυσιάσει.

Κλείνω με το εξής: Διερωτήθηκε ο κ. Χρυσοχοϊδης, στην ομιλία του για το τι θέλει η Νέα Δημοκρατία για τους φόρους. Εγώ, λοιπόν, σας καταθέτω σήμερα -πριν από λίγο το έβγαλα- όλα τα επίπεδα των άμεσων και των έμμεσων φόρων και του ΦΠΑ σ' όλες τις χώρες της Ευρωζώνης, να τα μελετήσετε και να διαπιστώσετε που βρίσκεται η Ελλάδα σε σχέση με τις γειτονικές χώρες, που βεβαίως, ασκείται ο μεγάλος ανταγωνισμός στη σύνθεση των επιχειρήσεων, με τις χώρες του Νότου, που ανήκουμε σε μια συγκεκριμένη ομάδα ιδιαίτερων κοινωνικών και οικονομικών χαρακτηριστικών σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρώπη. Τότε, θα διαπιστώσετε ότι είμαστε υπερβολικά ψηλά για να μιλάμε για ανάπτυξη και απόδοση των σχεδίων νόμων σας.

Οι προθέσεις σας μπορεί να είναι καλές, το οικονομικό περιβάλλον στο οποίο σήμερα ζούμε με τις δικές σας αποφάσεις είναι εξαιρετικά δυσάρεστο για την οικονομική ανάπτυξη. Πρέπει να αντιληφθείτε ότι η μείωση των φόρων, ενδεχομένως συμπιλιώνει τον πολίτη με την πολιτεία και ενδεχομένως δίνει το δικαίωμα στην πολιτεία να κυνηγήσει ουσιαστικά τη φοροδιαφυγή. Βεβαίως, είναι λογικό να μείνουν με μικρότερους φόρους ανοικτές οι επιχειρήσεις, γιατί σήμερα οι επτά χιλιάδες ογδόντα επτά χιλιάδες εγγεγραμμένοι άνεργοι στο Ταμείο Ανεργίας, που θα γίνουν ένα εκατομμύριο και ένα εκατομμύριο διακόσιοι οφείλονται στο κλείσιμο πρώτα απ' όλα των επιχειρήσεων και στις μηδενικές επενδύσεις που υπάρχουν στη χώρα.

Αν γι' αυτά δεν φταίει το φορολογικό σύστημα, τι άλλο θέλετε να φταίει; Ο καιρός της Ελλάδος; Δεν νομίζω, κύριε Υπουργέ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ο Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας κ. Χρυσοχοϊδης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Χαίρομαι που επανήλθε ο κ. Μαρκόπουλος μεταξύ άλλων στο ζήτημα της φορολογίας των επιχειρήσεων, γιατί υπέβαλα ένα ερώτημα πώς αντιλαμβάνεται το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης το ζήτημα της φορολόγησης των επιχειρήσεων και αν θεωρεί ότι είμαστε ψηλά στην κλίμακα τουλάχιστον, της Ευρωζώνης -για την παραδοσιακή Ευρώπη αναφέρομαι- σε ό,τι αφορά τη φορολόγηση.

Διαπιστώνω ότι κατέθεσε ή έχει υπ' όψιν του κάποιου πίνακα, ο οποίος λέει ότι είμαστε σχετικά ψηλά στο Νότο.

Θέλω να πω, λοιπόν, ότι έστω κι αν είμαστε σχετικά ψηλά στο Νότο, η Ελλάδα δεν έχει αυτήν τη στιγμή υπερβολικά υψηλή φορολογία. Θέλω να είμαστε καθαροί σε αυτό. Κι αν θέλετε, είναι κι ένα μεγάλο ιδεολογικοπολιτικό ζήτημα το πού θα πάμε τη φορολογία των επιχειρήσεων.

Σας θυμίζω -το γνωρίζετε πολύ καλά- ότι υπάρχουν χώρες της Κεντρικής και Βόρειας Ευρώπης και της Σκανδιναβίας όπου οι φόροι είναι σχεδόν υπερδιπλάσιοι από την ελληνική φορολογία. Ουδέποτε στη διαδρομή μου -τουλάχιστον εγώ προσωπικά- έχω συναντήσει, κύριε Μαρκόπουλε, επιχειρηματίες και επιχειρήσεις που να θέτουν θέμα φορολογίας απλά. Θα έλεγα ότι θέτουν ζήτημα κυρίως που έχει σχέση με το σταθερό φορολογικό καθεστώς, τους δίκαιους κανόνες της φορολογίας, ένα ορθό σύστημα απονομής δικαιοσύνης και, βεβαίως, ένα επιχειρηματικό περιβάλλον φιλικό προς τις επιχειρήσεις και το επιχειρείν.

Αυτές είναι οι τρεις βασικές προϋποθέσεις, αν θέλετε, για να μπορεί μία χώρα να είναι ελκυστική στις επενδύσεις.

Εμείς δεν έχουμε πολλά από αυτά τα προσόντα, τα κριτήρια αυτή τη στιγμή. Επιχειρούμε και με το σημερινό νομοσχέδιο -μετά το one stop shop- και μια σειρά από άλλες παρεμβάσεις, να δημιουργήσουμε μία Ελλάδα φιλική προς τις επιχειρήσεις, προσπαθούμε να αλλάξουμε συνολικά το κράτος και τους θεσμούς.

Σε ό,τι αφορά τη φορολογία θέλω να τονίσω το εξής: Υπάρχουν ορισμένοι επιχειρηματίες ή επιχειρηματικοί φορείς που μι-

λάνε για το ζήτημα των φόρων στη χώρα με έναν τρόπο ο οποίος, κατά τη γνώμη μου, δεν είναι ορθός και δεν αποδίδει την πραγματικότητα. Η φορολογία των επιχειρήσεων στην Ελλάδα, όπως ξέρετε, είναι 20%. Ενδεχομένως να μειωθεί κι άλλο. Το συζητάμε αυτό.

Υπάρχουν, όμως, κάποιοι άλλοι οι οποίοι λένε ότι δεν πρέπει να υπάρχει φόρος στα διανεμόμενα κέρδη. Αυτό δεν μπορεί να είναι πολιτική ενός σύγχρονου κράτους. Σε ποια χώρα της Ευρωζώνης δεν υπάρχει φορολογία των διανεμόμενων κερδών; Εμείς δεν την είχαμε. Και πολύ κακώς δεν την είχαμε.

Εν πάση περιπτώσει, να συμφωνήσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν θα πάμε σε επίπεδα φόρων Βουλγαρίας, FYROM, Αλβανίας κ.λπ.. Δεν μπορούμε να ζήσουμε έτσι.

Εγώ εκτιμώ ότι πρέπει να υπάρξει μία σαφής τοποθέτηση και μία συζήτηση πάνω σε αυτό το θέμα, έτσι ώστε να μην οδηγηθούμε από το ένα άκρο στο άλλο, να οδηγηθούμε, δηλαδή, ουσιαστικά στην αποφορολόγηση των επιχειρήσεων. Αυτό θα είναι πολύ κακό για το κοινωνικό σύνολο, για το κοινωνικό κράτος, για την ανάπτυξη, για τις επενδύσεις, για τα δημόσια αγαθά, τα οποία νομίζω όλοι μας θέλουμε να υπάρχουν σε αυτόν τον τόπο.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Υπουργό, κ. Χρυσοχοϊδη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Πρωτόπαπας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Δράττομαι της ευκαιρίας από τις τοποθετήσεις των συναδελφών της Νέας Δημοκρατίας για να σχολιάσω και πάλι τα τελευταία γεγονότα που πιστεύω ότι ανησυχούν όλους μας.

Όπως είπα και στην πρωτομιλία μου, κατανοούμε απόλυτα τις χιλιάδες των συγκεντρωμένων κάθε μέρα έξω από τη Βουλή, στην πλατεία Συντάγματος. Κατανοούμε την ανησυχία και την αγωνία τους. Δεν θέλουμε να διακατέχονται -κάτι που γίνεται σήμερα- από φαινόμενα φόβου και ανασφάλειας. Άρα τι πρέπει να κάνουμε; Πρέπει να δώσουμε διεξόδους και λύσεις. Αυτό είναι το καθήκον μας ως πολιτικό σύστημα. Να μην είμαστε σχολιαστές, να μην είμαστε αναλυτές, να είμαστε άνθρωποι που δίνουμε διεξόδους και λύσεις στα πραγματικά προβλήματα των πολιτών.

Θέλω να σημειώσω ότι οι συγκεντρώσεις αυτές είναι ειρηνικές. Και το χαιρετίζουμε αυτό. Χαιρετίζουμε την ηρεμία, τη νηφαλιότητα, την ωριμότητα και την ειρηνική διάθεση που δείχνουν οι χιλιάδες των διαδηλωτών.

Γι' αυτό κι εμείς -η γνώμη μου είναι και οι ίδιοι- θα πρέπει να προστατέψουμε από αυτούς τους λίγους που εμφανίζονται με διχαστικά κηρύγματα, με κηρύγματα μίσους και ακραίες συμπεριφορές, ως και αυτές που έγιναν χθες το βράδυ εδώ. Νομίζω ότι αυτό δεν ταιριάζει στον ελληνικό λαό. Δεν ταιριάζει στις δεκάδες χιλιάδες των διαδηλωτών. Δεν ταιριάζει στον κόσμο που έχει απαιτήσεις να δει καλύτερες ημέρες και μία καλύτερη Ελλάδα και σε εμάς που οφείλουμε να ακούμε αυτήν τη βοή και να ανταποκρινόμαστε με συγκεκριμένες πράξεις για διεξόδους και λύσεις σε αυτό.

Ο κόσμος θέλει ενότητα και κοινή προσπάθεια. Τη ζητάει κι από εμάς, κύριε Μαρκόπουλε. Ζητάει, ιδιαίτερα από τα κόμματα που κυβερνήσαν τον τόπο αλλά και από τα υπόλοιπα κόμματα, να ενώσουν κατά το δυνατόν τις προσπάθειές τους, να συνεννοηθούν, να συμφωνήσουν σε συγκεκριμένες δράσεις και πράξεις, ώστε να βγει η Ελλάδα από την κρίση.

Και κάτι άλλο: Αναγνωρίζουμε όλοι ότι το πολιτικό μας σύστημα έχει προβλήματα. Έχει και προβλήματα αξιοπιστίας; Έχει. Έχει κάνει και λάθη, για να οδηγηθεί σε αυτά τα φαινόμενα αναξιοπιστίας; Σαφώς ναι. Πρέπει πολλά να αλλάξουν; Βεβαίως πρέπει να αλλάξουν. Πολλά πρέπει να αλλάξουν και σε θέματα λειτουργίας του πολιτικού συστήματος και στον εκλογικό νόμο και στις κινήσεις και συμπεριφορές τις δικές μας. Όμως, αυτές οι αλλαγές πρέπει να γίνουν μέσα από το ίδιο το πολιτικό σύστημα, με διάλογο και κατανόηση, με κατανόηση της αναγκαιότητας και των νέων ρευμάτων που έχουν διαμορφωθεί στην κοινωνία, με ανοιχτό διάλογο με τους πολίτες μέσα από θεσμικές

και συντεταγμένες πρωτοβουλίες, όπου θα βάλουμε το χέρι επί τον τύπον των ήλων και θα δώσουμε πειστικές απαντήσεις σ' αυτό το νέο που πρέπει να γεννηθεί και που πρέπει να αλλάξει.

Θλίβομαι ιδιαίτερα όταν ακούω να λένε «οι τριακόσιοι», όταν όλοι γνωρίζουμε ότι σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα υπάρχουν ογδόντα έως εκατό άνθρωποι που έχουν εκλεγεί τώρα από όλα τα κόμματα και που σε τελική ανάλυση δεν έχουν και καμμία ευθύνη για τα προβλήματα, τα οποία οι εκάστοτε κυβερνήσεις μπορεί να δημιούργησαν στον τόπο, άλλος λιγότερο και άλλος περισσότερο. Έχουμε όμως αναφερθεί σ' αυτό.

Αρα, «ναι» στη συντεταγμένη πορεία, «ναι» στο συντεταγμένο θεσμικό διάλογο γι' αυτές τις αλλαγές. Γι' αυτό, όπως έχω πει και πρόσφατα, δεν προσφέρουν καλή υπηρεσία οι λογικές που εκμεταλλεύονται αυτήν την κατάσταση για να λαϊκίσουν, λογικές που εκμεταλλεύονται αυτήν την κατάσταση για να αμπελοφιλοσοφήσουν και που το μόνο που προσφέρουν μέσα από αυτόν το λαϊκισμό είναι να δημιουργούν πρόσθετα προβλήματα και να οδηγούν, όχι σε αλλαγές αλλά σε απαξίωση του πολιτικού συστήματος. Και αυτή η απαξίωση μόνο ακραία αρνητικές, αντιδημοκρατικές λύσεις μπορεί να γεννήσει και για την ελληνική πολιτική ζωή, για την ελληνική κοινωνική ζωή, για την ίδια τη χώρα μας.

Αυτή, λοιπόν, είναι και η απάντηση που πρέπει εμείς να δώσουμε: λύσεις στα προβλήματα και θετικές διέξοδοι, ενότητα και συνεννόηση μεταξύ μας, σεβασμός στα μηνύματα που στέλνει ο ελληνικός λαός, απομόνωση από όλους των ακραίων συμπεριφορών, των διχαστικών κηρυγμάτων, των κηρυγμάτων μίσους και συντεταγμένος διάλογος, χωρίς λαϊκισμούς και απαξίωση γι' αυτές τις αλλαγές που πρέπει να υπάρξουν και μέσα στο πολιτικό μας σύστημα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστο Πρωτόπαπα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 4ο Δημοτικό Σχολείο Χανίων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Ηλίας Πολατίδης, Βουλευτής Σερρών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού για οκτώ λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πράγματι οι εξελίξεις που ζήσαμε και χθες, αλλά και τις προηγούμενες ημέρες και κυρίως αυτά τα πανό που γράφουν «οι τριακόσιοι κλέφτες», νομίζω ότι λυπούν ιδιαίτερα εμάς και εμένα προσωπικά που είμαι σε ένα κόμμα αντιπολιτευόμενο. Ουδέποτε στήριξα κάποια κυβέρνηση. Άρα, προφανώς, είναι άδικη αυτή η κριτική. Οπωσδήποτε, όμως, όταν υπάρχει πρόβλημα, έχουν πρόβλημα και οι δίκαιοι και οι άδικοι.

Υπάρχει, όμως, ένα σαφές πρόβλημα. Θα διαφωνήσω με το ότι δεν έχει ευθύνες η Βουλή. Το πολιτικό σύστημα εκπαιδεύθηκε από το 1974, κυρίως επειδή είχαμε δύο αυταρχικές φυσιογνωμίες, τον Κωνσταντίνο Καραμανλή τον πρεσβύτερο και τον Ανδρέα Παπανδρέου, οι οποίοι ήθελαν να έχουν στη Βουλή λόχους και όχι κοινοβουλευτικές ομάδες. Αυτό το βρήκαν κατόπιν οι διάδοχοί τους και διατήρησαν μία κατάσταση. Αυτή, λοιπόν, η κατάσταση οδήγησε στο να βάζουν οι Βουλευτές πρώτα το κόμμα και μετά την πατρίδα και να επιδεικνύουν μία κακώς εννοούμενη αλληλεγγύη να καλύψουν όποιον είναι του κόμματος, όταν έχει δύσκολες στιγμές, όταν δηλαδή πραγματικά υπάρχουν τεράστιες σκιές για το πώς έχει διαχειριστεί το δημόσιο χρήμα και να μπαίνει και στη διαδικασία του συμψηφισμού: «Εμείς σας προστατεύσαμε, άρα κι εσείς μην είστε τόσο άδικοι απέναντί μας».

Άρα, δεν μπορούμε να πούμε ότι έχουν τελείως άδικο –τουλάχιστον ως προς τον αριθμό έχουν άδικο– ως προς την ουσία, ότι πράγματι η Βουλή πολλές φορές έδωσε συγχωροχάρτι σε αυ-

τούς που δεν διαχειρίστηκαν σωστά το δημόσιο χρήμα, για να μην πούμε ότι το έκλεψαν, όπως λένε.

Επί της ουσίας του θέματος που συζητάμε, υπάρχει μία ζημία στην εικόνα της χώρας, κύριε Υπουργέ, και από τις εγκληματικές ενέργειες τις οποίες βλέπουμε. Ένας άνθρωπος πάλι τριάντα τεσσάρων ετών έχασε τη ζωή του χθες, δολοφονήθηκε και πριν από ορισμένες ημέρες δολοφονήθηκε από λαθρομετανάστες ένας άλλος άνθρωπος σαράντα τεσσάρων ετών, το γνωστό περιστατικό. Όλα αυτά φθείρουν την εικόνα της χώρας στο εξωτερικό.

Γιατί, καλώς ή κακώς, θα θυμάστε νομίζω –και θυμόμαστε όλοι– κατά την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων τη χολή και τον ανθελληνισμό που υπήρχε στα ξένα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, ο οποίος υπάρχει και τώρα. Δεν μπορεί να λέμε ότι τότε βλέπαμε να υπάρχει μία άδικη κριτική έναντι της Ελλάδας. Εγώ τουλάχιστον παρακολουθούσα τα δημοσιεύματα εκείνη την εποχή και στον ηλεκτρονικό και στον έντυπο Τύπο και βλέπαμε αυτά να συμβαίνουν. Δεν έχουν αλλάξει τώρα. Άρα προσπαθούμε να οδηγήσουμε εδώ κάποιες υποδομές, ούτως ώστε να δεχθούμε επιχειρήσεις, αλλά την ίδια ώρα εμείς κάνουμε τα πάντα, ούτως ώστε να δυσφημίσουμε τη χώρα και να μην έρθουν ποτέ αυτές οι επενδύσεις.

Είπε ο Υπουργός -ο οποίος πάλι έφυγε- να κάνουμε προτάσεις για τη φορολογική μεταρρύθμιση. Απευθύνθηκε και στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό. Εγώ, τουλάχιστον, χθες έκανα μία πρόταση συγκεκριμένη, που την έχω κάνει πολλές φορές. Απάντηση δεν πήρα ούτε τώρα ούτε έχω πάρει στο παρελθόν από τον Υπουργό Οικονομικών.

Δεν μπορεί να αντιμετωπίζουμε έτσι μία επιχείρηση μικρομεσαία ελληνική, η οποία έχει όλον το διεθνή ανταγωνισμό. Κατασκευάζει παραδείγματος χάριν, μία καρέκλα, κατασκευάζει έπιπλα, οτιδήποτε μια ελληνική επιχείρηση και έχει όλον τον ανταγωνισμό από όλον τον κόσμο: από τη Γερμανία, από την Κίνα, από την Ιταλία, από οπουδήποτε έχει έναν οξύ ανταγωνισμό. Αυτή την επιχείρηση, εφόσον έχει να αντιμετωπίσει το διεθνή ανταγωνισμό, έχει νόημα να την ενισχύσουμε φορολογικά, ενδεχομένως με μηδενικό δημοσιονομικό αποτέλεσμα: Δηλαδή, αυξάνοντας τη φορολογία σε άλλες επιχειρήσεις, οι οποίες δεν προσφέρουν το παραμικρό.

Τι έκανε, λοιπόν, η Ουγγαρία, η οποία είναι μία χώρα που λίγο νωρίτερα από εμάς είχε προσφύγει στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο; Τους έδωσαν μια συνταγή εξόδου από την κρίση. Φυσικά η συνταγή αυτή δημιούργησε ακόμη περισσότερα προβλήματα και η Ουγγαρία είπε: «Δεν θέλω τη συνταγή τη δική σας». Βέβαια, η Ουγγαρία έχει δικό της νόμισμα και αυτό είναι ένα μεγάλο πλεονέκτημα, ειδικά σε εποχές κρίσεων. Είπε, λοιπόν, ότι θα κάνει κάτι απλό: Θα φορολογήσει τις μεγάλες ξένες επιχειρήσεις, όχι επί των καθαρών κερδών, διότι μέσω των εξωχώριων εταιρειών κ.λπ. έχουν τη δυνατότητα πλέον με τα σύγχρονα εργαλεία να μην εμφανίζουν ποτέ κέρδη, διογκώνοντας κάποιες παροχές υπηρεσιών από δικές τους θυγατρικές εταιρείες που έχουν την έδρα τους σε φορολογικούς παραδείσους, αλλά θα τις φορολογήσουν επί του τζίρου.

Θα μου πείτε: Αυτό μπορεί να γίνει υπό τις συνθήκες που είμαστε, με το πιστόλι στον κρόταφο και όλα αυτά; Τα χρήματα τα οποία θα δοθούν με δάνειο τα ογδόντα ή τα εκατό δισεκατομμύρια, ή δεν ξέρω πόσο θα είναι αυτά γιατί εξήντα ήταν χθες και βλέπουμε τα δισεκατομμύρια από εκεί που ήταν δύσκολο να δοθούν ξαφνικά να δίνονται πολύ εύκολα –θα τελειώσουν. Μετά τι θα γίνει; Μετά θα κάνουμε κάτι τέτοιο ώστε να διορθώσουμε τα κακώς κείμενα και να διορθώσουμε αυτούς που κλέβουν τις εταιρείες –το γνωρίζουμε πολύ καλά– που καταληστεύουν τον ελληνικό λαό, τα σούπερ μάρκετ αυτά τα οποία έχουν περίπου το 80% της ελληνικής καταναλώσεως του λιανικού εμπορίου; Θα κάνουμε κάτι ούτως ώστε να εμποδίσουμε αυτή την καταλήστευση του ελληνικού λαού και την καταβαράθρωση της ελληνικής οικονομίας μέσω των φορολογικών αυτών πράξεων, οι οποίες ούτως ή άλλως έχουν εφαρμοσθεί με επιτυχία; Γιατί όταν τα έκανε η Ουγγαρία έλεγαν ότι θα φύγουν τα spreads, ότι θα καταστραφούν, ότι δεν θα μπορούν να δανειστούν κ.λπ.. Η Ελλάδα δεν μπορεί να δανειστεί, η οποία ακολούθησε τις πολιτικές που υπέ-

δειξε τη τρόικα. Αντιθέτως, η Ουγγαρία δεν έχει πρόβλημα ή τουλάχιστον δεν έχει πρόβλημα στο βαθμό που έχει η Ελλάδα. Όλα αυτά τα σενάρια τρόμου πάντως δεν συνέβησαν εκεί και έχουν συμβεί εδώ.

Ανέφερε πριν ένας συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ ότι εδώ πλέον δεν μπορούμε να κάνουμε πουκάμισα και είπτε για ποιο λόγο δεν μπορούμε να κάνουμε πουκάμισα. Υπάρχει κάποιος λόγος; Δηλαδή, οι παλιές γενιές μπορούσαν και οι σημερινές δεν μπορούν; Δεν υπάρχουν διατεθειμένοι εργαζόμενοι; Δηλαδή, αυτοί που δούλευαν μέχρι πριν από δέκα χρόνια και ήταν ηλικίας τριάντα ή σαράντα ετών και σήμερα είναι σαράντα ή πενήντα ετών και κάθονται άνεργοι, δεν θέλουν να απασχοληθούν σε αυτούς τους τομείς;

Συνεπώς το πρόβλημα είναι η πολιτική που έχουμε. Οι κυβερνήσεις δεν θέλουν να έχουμε και πρωτογενή και δευτερογενή παραγωγή, γιατί θεωρούν ότι η Ελλάδα θα είναι μία χώρα παροχής υπηρεσιών. Ε, λοιπόν, δεν μπορεί να ζησει η Ελλάδα με παροχή υπηρεσιών. Εάν κάτι βγαίνει από την κρίση, είναι ότι ούτε με δανεικά μπορεί να ζησει η Ελλάδα, ούτε μόνο με παροχή υπηρεσιών. Χρειάζεται παραγωγή. Και για να γίνει παραγωγή, υπάρχει μία συγκεκριμένη πρόταση, την οποία νομίζω ότι πρέπει να εξετάσει το Υπουργείο σας –καταλαβαίνω ότι αυτή τη στιγμή δεν είστε έτοιμος, για να απαντήσετε- και να δει με ποιο πλέγμα φορολογικών ρυθμίσεων θα ευνοηθούν οι παραγωγικές επιχειρήσεις, ούτως ώστε να αποκτήσει ξανά η Ελλάδα παραγωγή, γιατί αυτός είναι ο μοναδικός τρόπος με τον οποίο μπορούμε να βγούμε από την κρίση.

Τελείωσαν τα λογιστικά κόλπα. Τελείωσαν οι δήθεν τρόποι να βρούμε φθηνά δανεικά και να ξεπεράσουμε τα προβλήματα με αυτόν τον τρόπο. Είμαστε μπροστά σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι, αλλά πολύ φοβούμαι ότι οι στρατηγικοί που έχασαν κατ' επανάληψη τις μάχες στο παρελθόν δεν μπορούν σήμερα να οδηγήσουν το στρατό σε μια νικηφόρα πορεία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ηλία Πολατίδη, Βουλευτή Σερρών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Τσουκάλης, Ανεξάρτητος Βουλευτής Αχαΐας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως και αν αξιολογήσει καθένας από εμάς αυτά τα οποία συμβαίνουν στις πλατείες και στους κοινόχρηστους χώρους αυτής της χώρας, πρέπει να ομολογήσουμε όλοι ότι ζούμε ιστορικές στιγμές.

Και είναι η στιγμή, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να επικαλεσθώ μια ιστορική ρήση του Αντόνιο Γκράμσι: «Ο παλιός κόσμος πέθανε, ο καινούργιος παλεύει για να γεννηθεί. Ζούμε στην εποχή των τεράτων». Θα μπορούσε η τελευταία φράση του Αντόνιο Γκράμσι να τεθεί με ερωτηματικό. Ζούμε στην εποχή των τεράτων; Και για να μην έχουμε τερατογενέσεις, έχει ευθύνη το πολιτικό σύστημα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές τις κρίσιμες στιγμές, οι οποίες δεν ξέρουμε πού θα οδηγήσουν, καθίσταται απαραίτητο σ' αυτή εδώ την Αίθουσα να υπενθυμίσουμε κάποιες βασικές αξίες του δημοκρατικού πολιτεύματος, κάποια «αγκωνάρια» του Διαφωτισμού, της Γαλλικής Επανάστασης.

Άρθρο 1, παράγραφος 2, του Συντάγματος: «Θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία». Άρθρο 3: «Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του έθνους και ασκούνται σύμφωνα με το Σύνταγμα». Και το ακροτελεύτιο άρθρο του Συντάγματος, το άρθρο 120, αναφέρει: «Η αφοσίωση στην πατρίδα και στη δημοκρατία αποτελούν θεμελιώδη υποχρέωση όλων των Ελλήνων», στους οποίους το ίδιο το Σύνταγμα, το ίδιο το άρθρο, αναποθέτει την τήρηση των όρων του, δηλαδή την τήρηση του Συντάγματος, το περίφημο «1-1-4» της δεκαετίας του '60. Αυτά πρέπει να τα θυμίζουμε.

Και ποια είναι η ευθύνη του πολιτικού συστήματος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Είναι να συνειδητοποιήσει ακριβώς ότι όλες οι πολιτικές που ασκήθηκαν τις τελευταίες δεκαετίες μόνο παραβίαση του Συντάγματος περιέκλειαν. Αυτή πρέπει να είναι η

κόκκινη γραμμή των δεκάδων χιλιάδων που διαδηλώνουν καθημερινά, όχι μόνο έξω από τη Βουλή αλλά σε όλη την Ελλάδα. Αυτή είναι η κόκκινη γραμμή! Επιτέλους, σε αυτόν εδώ τον τόπο να επικρατήσουν οι βασικές αρχές της δημοκρατίας, τις οποίες τις έχουμε ξεχάσει.

Κάποιοι από τις πολιτικές δυνάμεις, αυτό που συμβαίνει έξω, το ξορκίζουν, το αφορίζουν επειδή δεν μπορούν να το ελέγξουν. Κάποιοι το φοβούνται, γιατί ίσως να θεωρούν ότι έφτασε το τέλος τους. Κάποιοι είναι αμήχανοι. Δεν μπορούν να αποκρυπτογραφήσουν τα μηνύματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Δημοκρατική Αριστερά, έχοντας στον πυρήνα του προγραμματικού της λόγου το δημόσιο συμφέρον, την αύξηση των θεσμών της δημοκρατίας και το στέριωμα της δημοκρατίας, δεν φοβάται αυτό που γίνεται έξω. Προβληματίζεται όμως, γιατί δεν θέλει από όλα αυτά που συμβαίνουν εκεί να γεννηθούν «τέρατα» και απευθύνεται σε όλο το πολιτικό σύστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές τις κρίσιμες στιγμές, αυτή εδώ η Αίθουσα έπρεπε να είναι γεμάτη, δεν έπρεπε να είναι πέντε Βουλευτές μόνο. Έπρεπε να είναι οι Αρχηγοί των κομμάτων. Έπρεπε να στείλει αυτή εδώ η Αίθουσα ένα μήνυμα σε όλους αυτούς έξω και να τους διαβεβαιώσει –εντός εισαγωγικών, με θαυμαστικό ή με ερωτηματικό- ότι λαμβάνει το μήνυμα, ότι κατανοεί το πρόβλημα, ότι είναι διατεθειμένη να θέσει «κόκκινη γραμμή» προς την Κυβέρνηση, η οποία δυστυχώς, μέχρι τώρα μόνο «κόκκινες γραμμές» δεν βάζει στην πολιτική της. Ακόμα δεν έχει δώσει στον Έλληνα πολίτη να καταλάβει ποια είναι η «κόκκινη γραμμή». Η «κόκκινη γραμμή», βάσει του Συντάγματος, είναι η γραμμή της εθνικής και της ατομικής αξιοπρέπειας. Ποια είναι αυτή η γραμμή της αξιοπρέπειας; Την έχουμε προσδιορίσει; Όχι.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πολιτικό δυναμικό της χώρας δείχνει αυτήν την περίοδο, εκτός από όλα τα άλλα χαρακτηριστικά, και ανιστόρητο.

Τέτοια φαινόμενα έχουν συμβεί και άλλες φορές σε αυτήν εδώ τη χώρα. Και πολύ πιο δυναμικά. Τη δεκαετία του '60 η πρωτεύουσα εσείετο από ογκώδεις ειρηνικές διαδηλώσεις με τα γνωστά συνθήματα, εκτός των άλλων και το «1-1-4», ότι εμείς έχουμε βγει για να προασπίσουμε στοιχειώδεις αρχές του Συντάγματος.

Δυστυχώς το τότε πολιτικό σύστημα δεν αποκρυπτογράφησε το μήνυμα των διαδηλώσεων. Είμαι υποχρεωμένος, όμως, να επαναλάβω μία ρήση του αείμνηστου Ηλία Ηλιού, που την έχω αναφέρει σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, όταν πρωτοανέλαβα τα καθήκοντά μου. Η απάντηση της ΕΔΑ τότε, της Δημοκρατικής Αριστεράς, προς το κυρίαρχο πολιτικό σύστημα ήταν ότι «θα σας τρελάνουμε στη νομιμότητα». Θεωρούσε τότε η ΕΔΑ ότι το ύψιστο καθήκον της σύγχρονης Αριστεράς τότε ήταν να διατηρήσει τις βασικές αρχές της δημοκρατίας. Το πολιτικό σύστημα δεν άκουσε και οδηγήθηκε στη δικτατορία.

Στο μεσοπόλεμο, αμέσως μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, ο εκφυλισμός του κοινοβουλευτισμού οδήγησε στη μεγάλη πορεία του Μουσολίνι προς τον εθνικοσοσιαλισμό και γέννησε και το ναζισμό. Ερώτηση: θα επιτρέψουμε να γεννηθούν «τέρατα»;

Θα επαναλάβω κάτι, επειδή ακούγονται, διαρρέουν και διαχέονται επικοινωνιακά διάφορες πληροφορίες: Υποχρέωση του πολιτικού δυναμικού αυτή τη στιγμή είναι το να βρίσκεται εδώ, να μη φοβάται να μπαίνει και να βγαίνει από την Αίθουσα. Κάθε λογική αναχωρητισμού ή τεχνασμάτων προκειμένου να δρέψουμε εντυπώσεις ουσιαστικά συνιστά τακτική ριψάσπιδος, κάτι το οποίο δεν ταιριάζει στο πολιτικό δυναμικό.

Η Δημοκρατική Αριστερά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και τελειώνω- έχει τοποθετηθεί σαφέστατα απέναντι σε αυτά τα κινήματα και τις συγκεντρώσεις. Ο αυθορμητισμός και το ακηδεμόνευτο είναι αυτά τα θετικά στοιχεία, τα οποία κάθε δημοκρατικό κόμμα, κάθε δημοκρατική πολιτική δύναμη πρέπει να τα επιζητά. Είναι το οξυγόνο της δημοκρατίας.

Όμως, λέμε ότι αν δεν μπουκνουν οι κόκκινες γραμμές απ' όλες αυτές τις δεκάδες χιλιάδες απ' έξω, ποιο είναι το διακύβευμα και σε ποιους απευθυνόμαστε, τότε ίσως να έχουμε πραγματικά τερατογενέσεις.

Απευθύνονται με διάφορες χειρονομίες όλοι αυτοί απέναντι σε αυτό το κτήριο. Και είπτε κάποιος ότι δεν απευθύνονται στο κτή-

ριο, απευθύνονται στο περιεχόμενο. Η απάντηση είναι απλή: Το περιεχόμενο αλλάζει και αρμόδιοι -αυτοί που έχουν την αποκλειστική εξουσία να αλλάξουν το περιεχόμενο- είναι αυτές οι δεκάδες χιλιάδες που είναι έξω. Ας το πράξουν σύμφωνα με το Σύνταγμα, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις και τα «αγκωνάρια» του δημοκρατικού πολιτεύματος. Ξέρουν πάρα πολύ καλά πώς να το κάνουν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Τσούκαλη, Ανεξάρτητο Βουλευτή Αχαΐας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των άρθρων 1 έως 40 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας: «Απλοποίηση της αδειοδότησης τεχνικών επαγγελματικών και μεταποιητικών δραστηριοτήτων και επιχειρηματικών πάρκων και άλλες διατάξεις» και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 όπως τροπο-

ποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 13 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 14 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 14 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 15 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 15 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 16 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 16 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 17 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 17 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 18 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 18 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 19 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 19 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 20 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 20 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 21 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 21 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 22 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 22 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 23 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 23 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 24 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 24 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 25 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 25 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 26 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 26 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 27 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 27 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 28 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 28 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 29 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 29 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 30 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 30 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 31 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 31 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 32 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 32 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 33 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 33 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 34 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 34 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 35 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 35 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 36 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 36 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 37 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 37 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 38 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 38 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 39 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 39 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 40 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο 40 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 14.06' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 2 Ιουνίου 2011 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας: «Απλοποίηση της αδειοδότησης τεχνικών επαγγελματικών και μεταποιητικών δραστηριοτήτων και επιχειρηματικών πάρκων και άλλες διατάξεις».

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

